

159

சிவபுரி புராணம்.

உ

சிவமயம்.

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும்

சிவபுரி புராணம்.

இது,

வடமொழியிலிருந்து திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன்
மடாலயம்

அகில வன்னியகுல குருபீடம்,
ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சி. சுப்பைய சுவாமிகள் என்கிற
ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால்
தென் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை சிவபுரி சேஷத்திரத்தில் சிவாலயத் திருப்பணி செய்கின்ற
தோட்டையூர். சீமான் க. லீ. சோ. வீ. அழகப்ப சேட்டியார்
அவர்களாலும்,

ஷையூர் சீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசத் சேட்டியார்
அவர்களாலும்

காரைக்குடி சீமான். முத்து. அநமு. அந.
சாமநாதத் சேட்டியார் அவர்களாலும்,

சென்னை

ஆர்யகலா அச்சிபந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

[ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.]

Printed at
THE ARYAKALA PRESS,
7, Ganguraman Street, P.T., Madras.

சிவமயம்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

மு க வு ரா,

இந்த க்ஷேத்திரம் சிதம்பரத்திற்குத் தென்கீழ்க்கில்

இரண்டு மையில் ஊரத்தில் உள்ளது.

மாட்சிமைதங்கிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் ஆசே திமாகல பர்யந்தமுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒப்புயர்வற்றோங்கியதும், வசிஷ்டாதி மகரிஷிகளாற் பூஜிக்கப்பெற்றதும், விஷ்ணு பகவான் நேத்திரக் கமலத்தா லருச்சித்துப் பாஞ்ச சன்னியத்தைப் பெற்றதும், அருச்சுனன் தவர்புரித்து பாசுபதாஸ் திரத்தைப் பெற்றதும், மற்றும் விண்ணவர் மண்ணவராதிபர் பலரும் தானந்தவம் விரதாதிகளை யனுஷ்டித்துப் பல பேறுகளைப் பெற்றதும், வேதவியாச மகாமுனிவராற் கூறப்பட்டிள்ள பதினெண்புராணங்களிற் சிறப்புவாய்ந்த ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவவிஷ்ணு சம்வாதமாயுனதென்று சூதமகா முனிவரால் சொன்ன காதிமகரிஷிகளுக்கு விரித்துரைக்கப்பெற்ற பதினொர்த்யாயத்தை யுட்கொண்ட மகா மான்மியங்களைப் பெற்றதும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் திருநெல்வாயில் எனத் திருநாமமிடப்பெற்றுத் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றதும் ஆகியமகிமைதங்கிய சிவபுரியென்னுந் திவ்வியக்ஷேத்திரத்தின்கண் சிவபெருமான் ஆதியிலேயே தானேலிங்க வடிவமாய்ச்சிவாரேசரென்னுந் திருநாமம் புனைந்து கணகவல்லியம்மை யாருடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமகாதேவரது திருவாலயம் மிகப் பழமையானதால் அதனை தூதன ஆலயமாகச் சிறப்புற்றோங்கச்செய்துவைத்து இறைவனது அருளைப்பெறக்கருகி சோட்டையூர் சீமான் க.வீ.சொ.வீ. அழகப்ப செட்டியார் 1, ஷையூர் சீ.மான் க. வீ. மு.ப. கதிரேசஞ் செட்டியார் 2, காரைக்குடி சீமான் முத்து.அருமு.அரு. சாமிநாதஞ் செட்டியார் 3, ஆகிய இந்மூவரும் சமமாகமாகத் தரவியஞ் செலவட்டுத் திருப்பணி தற்காண்

கடாத்தி வருகின்றனர். இவர்களைது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வுட மொழியிலுள்ள இத்தத்தலமான்மியத்தைத்தமிழ்மக்கள் யாவருமெ ளிகிலுணர்வான் கருதி, திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன் மடம் அகில வன்னியகுல குருடீடம் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கரபகவத்பாதபூஜ்ய தோடகாசார்ய புரம்பரா யோகானந்தகிரி கரகமல ஸம்ஜாத ஸ்ரீமது சி. சுப்பையசுவாமிஎன்கிற ஷண்முகர்வந்தீகர் சுவாமிகளால் தென் மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. சமஸ்கிருதவேட்கை யாளருக்கும் பலன்றருவான் கருதி வடமொழிமூலமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய பதினோத்தியாயங்களுள் க்ஷேத்திரம் பலவற்றுள்ளுஞ் சிறத்தென்பது முதலத்தியாயத்தும், க்ஷேத்திரத்தினிலைக்களம் இரண்டாமத்தியாயத்தும், பிரமதேவர் கிருஷ்ணசக்தியைப் பெற்றது மூன்றாமத்தியாயத்தும், கிருபாசாகர மென்னுந் தீர்த்தம்வந்த வரலாறு நான்காமத்தியாயத்தும், சரஸ்வதி தவஞ்செய்தது ஐந்தாமத்தியாயத்தும், லிங்கத்தின் வைபவம் ஆறாம த்தியாயத்தும், லிங்கபூஜாவிதி ஏழாமத்தியாயத்தும், சக்திபூஜா விதி எட்டாமத்தியாயத்தும், வசிஷ்டர் புத்திரரோக நீங்கப்பெ ற்றது ஒன்பதாமத்தியாயத்தும், மகா பாதகளுள் விசுக்கிரப்பிராம் மணன் முக்தியடைந்தது பத்தாமத்தியாயத்தும், சகல தீர்த்தங்க ளின் வரலாறும் அவற்றின் மான்மியங்களும் பதினோராமத்தியாயத் தும் பகரப்பெற்றன. சுபம்.

இங்ஙனம்

சிதம்பரம் மொளனதேசிகர் மடாலயம்,

சே. முத்தைய சுவாமி.

திருஞான எம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருநெல்வாயில் என்கின்ற
சிவபுரி தேவாரப்பதிகம்.

இராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புடையினார் புள்ளி கால்டொருந்திய
மடையினார் பணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினால் விரற் கோவணந்நயந்
புடையினு ரெம துச்சியாரே. (க)

வாங்கினார் மகின் மேற்கணை வெள்ளந்
தாங்கினார் தலை யாயதன்மையர்
நீங்கு நீர நெல் வாயிலார்தொழு
வோங்கினு ரெம துச்சியாரே. (உ)

நிச்சலேத்து நெல் வாயிலார்தொழு
விச்சை யாலுறை வாரெமீசனார்
கச்சை யாவதேரர் பாப்பினார் கவி
னிச்சையா ரெம துச்சியாரே. (ஈ)

மறையினார் மழு வாளினார்மல்கு
பிறையினார் பிறை யோடிவங்கிய
நிறையினு ரெல் வாயிலார்தொழு
மிறைவனு ரெம துச்சியாரே. (ஊ)

விருத்தனாகி வெண்ணீறுபுகிய
சருத்தனார் கன லாட்டுகந்நவர்
நிருத்த னாரெல் வாயின்மேவிய
வொருத்தனு ரெம துச்சியாரே. (ஞ)

காரினார் கொன்றைக் கண்ணியார் மல்கு
 பேரினார் பிறை யோடிடலங்கிய
 நீரினா ரெல் வாயிலார்தொழு
 மேரினா ரெம துச்சியாரே. (க)

ஆதியா ரந்த மாயினார்வினை
 கோதியார்மதில் கூட்டழித்தவர்
 நீதியா ரெல் வாயிலார்மறை
 யோதியா ரெம துச்சியாரே. (எ)

பற்றினா னரக் கன்கயிலையை
 பொற்றினா ரொரு கால்விரலுற
 நெற்றியாரெல் வாயிலார்தொழும்
 பெற்றியா ரெம துச்சியாரே. (அ)

நாடினார் மணி வண்ணனாண் முகன்
 கூடினார் குறு காதகொள்கையர்
 நீடினா ரெல் வாயிலார் தலை
 யோடினா ரெம துச்சியாரே. (கூ)

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை முடர்சொற்
 பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
 விண்ட யங்குநெல் வாயி லார்நஞ்சை
 யுண்ட கண்ட ரெம் முச்சியாரே. (க0)

நெண்பயங்குநெல் வாயி லீசனைச்
 சண் பைஞானசம் பந்தன் சொல்லிவை
 பண்பயன் கொளப் பாட வல்லவர்
 விண்பயன் கொளும் வேட்கை யாளரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்கின்ற

சிவபுரி புராணம்.

பாயிரம்.

ஸ்தல கணபதி துதி.

அநுசீக்கழ நேடிலடி யாசிரிய விநத்தம்.

சீர்பூத்த சிவபுரத்தி விண்டமெலாஞ் சிறப்பி
சேர்ந்து நாஞ்சிறந் தோராக, மூடம் பல ஜெய்யு ளாகி
பார்பூத்த நான் முகின்று நாரணனும்

பார்க்கரிய பரமன் பாலே

யேர் பூத்த கனகவல்லி யேந்திழையே

யிபமி தென வீன்ற வெந்தைக்

கார்பூத்த நடமிடுமென் கணபதியின்

கழலடியைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

(க)

சுப்பிரமணியர் துதி.

அநுசீக்கழ நேடிலடி யாசிரிய விநத்தம்.

சீரோங்கச் சிவசமயஞ் செழித்தோங்க

அன்பரொலாஞ் சிறப்புற் றோங்கப்

பாரோங்கப் பரஞானம் பலித் தோங்கப்

பலமனைத்தும் பண்போ டோங்கக்

காரோங்கு மிமையவரைக் காரிகையோர்

புறமேரங்குங் கயிலைப் பெம்மான்

பேரோங்கு துதற்கணிடைப் பிறந்தோங்கு

மறு முகனைப் பேணி வாழ்வாம்.

(உ)

சிவபுரி புராணம்.

சிவபெருமான் துதி.

எழுசீர்க்கழ் நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
 அவமறுத் தெம்மை யாண்டிடு மான்றா
 ளன்யின வின்புறு கய்சொல்
 சிவமுறு முத்துச் சிவிகையூர் காழிச்
 செல்வருக் குறுபசி யகற்ற
 வுவமையி லுணவை யுவந்துச்சிப் போதி
 னுதவிடுவல் வாயமர்ந் தன்பர்
 பவமதை யகற்றும் பரமன திருதாட்
 பங்கயஞ் சிரத்தணிந்துய்வாம்.

(௩)

கனகவல்லியம்மை துதி.

அறுசீர்க்கழ் நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 சித்தர்சுரர் முனிவரொடு திகிரிமுடிச்
 குண்டிகைத்தேவரும் போற் றெப்பின்
 முத்தரகத் தமர்ந்தொளிரு முழுமணியை
 முத்தாப மொழிப்பா னேத்தும்
 பத்தர்பவப் பிணியகற்று மருமருந்தைப்
 பரனவிழையு மமுதை ஞானச்
 சுத்தகுணர் சிற்சொருபச் சுவணவல்லி
 யம்மையையார் தொழுது வாழ்வாம்

(௪)

தெகடினாமூர்ச்சி துதி.

எழுசீர்க்கழ் நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.
 மேருவின் தென்பரல் மிகவளர்வடவின்
 மௌனியாய் நீழலில் விளங்கிச்
 சீருறும் பரமவுணர்வினை நால்வர்
 சேர்ந்திடச் செங் ஈரத்துணர் ததிப்

பாரினிலினிய பதியெலாம் விளங்கிப்
 பக்குவர் பரகதியதனைத்
 தேருறவென்றுஞ் சிவபுரியமருந்
 தெசுநூழார்த்தி தாள்போற்றி.

(௫)

சரஸ்வதி துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநற் கனியுண் டென்றும்
 நலிதலற் றிலங்கும் மேனித்
 தானடைந் தயனா வென்னுந்
 தனித்தபஞ் சரத்திற் றங்கி
 வானவர் துதிப்ப மேலாம்
 மறையை யேபகர்வ தாஞ்ச
 மானமில் விஞ்சைரூப
 வன்னிதாள் வணங்கல் செய்வாம்.

(சு)

காப்பு விநாயகர் துதி.

கலி விருத்தம்.

சீரிலங்குஞ் சிவபுரிமான்மியம்
 பாரிலங்கு மொழித்தமிழ்ப்பாச்செயப்
 பேரிலங்குஞ்சிவன் சிவைபெற்றவோர்
 ஏரிலங்கு மிபந்தனை யேத்துவாம்.

(எ)

நால்வராகி யழபத்துழுவர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானசம்பந்தர் நற்றிருவடியை
 நாவினுக்கரையார் மெய்ப்பதத்தை
 யுனசம்பந்த மின்றியநாவ
 லூரர்காலிணையிணைஞான

வானசம்பந்த முறுமொருவாத
 வுரர்தாண்மலரை யெக்காலும்
 மோனசம்பந்தமுறு மறுபத்து
 மூவர்மொய் கழலினைத் தொழுவாம் (அ)

அருட்குரு துதி.

சங்கர குருவின்சார் பரம்பரையிற்
 சாலிவாடிபைவியினருளாற்
 பொங்குறுங் கோயிலூர் மரபதனிற்
 பொலிந்திடுஞ் சிதம்பரப்பதியில்
 எங்குருவடிவாய்க் கயிலைநீத்தெழுந்த
 வீசனஞ் சிதம்பரவாசான்
 தங்குறுங்கருணை வலியினுலிதனைத்
 தமிழினிலாற்றிடத் துணர்ந்தேன். (ஆ)

இந்நூற்பயன்.

சிவபுரத்தீசன் திருக்கதை தன்னைச்
 செங்கையா லெழுதினோர் படித்தோர்
 நவமுறப்பிறக்குப் போதித்தோர் சிறிது
 நாழிகையாயினுங் கேட்டோர்
 பவமற அறமும் பொருளுநல்லின்பும்
 பாரினிற்பெற்று வாழ்ந்ததன்மீன்
 அவமறுத்தாளு மரனடிக்கீழ்ச்சென்
 றமலவீ டெய்திவாழ்குவரே (க0)

அவையடக்கம்.

கருங்கட லதனில்முழ்கக்
 கருத்திலரேனு மோர்காற்
 பெரும்பயனெண்ணி மூழ்கும்
 பெற்றிபோ லுலகில்பாரும்

வரும்பயனறியா நாயேன்
 வாய்மொழி விரும்பாரேனுஞ்
 சுரும்பவிர் சிவபுரேசன்
 றொல்புக மெனக்கொள்வாரால் (கக)

இந்நூல் வரலாறு.

வாதராயணனால் வகுத்த நூற்களினுள்
 வளமிகு மகிமைகள் வாய்ந்த
 மேதகுகாந்தமெனும் புராணமதில்
 மேவுமோர் மதியென விளங்குந்
 தீதறு முதற்சங்கிதையினிற் கூறுந்
 தேர்சிவனரியின் சம்வாத
 மோதினான்குதன் செளனகாதிகட்கென்
 றுரைத்தன னிந்தநூல் வழியே (கஉ)
 பாயிர முற்றிற்று.

தனிக் கவி.

திருப்பணிசேய்வோர்க்கோர் திருக்கோயில்.
 கங்கைநிகராஞ் சேயாற்றின்
 கரையின் வடபாற் கலசபுரந்
 தங்குந் திருமாமகுடேசன்
 றன்பாற்றிரிபுர சுந்தரிக்குப்
 பொங்குபணியைப் புரிந்தவர்க்கே
 பொருளோடின்பம் பொருந்துமென
 வெங்கள் கடமையாய்ப் புகன்றோ
 மியற்றி னிறைவ னருடருமே. (கங)

கலசபுரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி சமேத திரு
 மாமகுடேசருக்குச் செய்துவைக்கக் கருதிய திருப்பணியைப்
 பலருமுணரவேண்டி இதனை ஈண்டுக்கூறியதென்பதாம் சபம்.

சிவபுரிபுரணம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

நூல்.

ஞானனந்தவடிவியையும் தாமரைஇதழையொத்த கண்
களையும் உடையவரும், தேவக்கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்
டவருமான மேன்மை பொருந்திய யானைமுகத்தை உடைய
விநாயக்கடவுளை வணங்குகின்றேன் க. இருஷிகள்வினவல்.-
ஓ! சூதபுத்திரரே! மகா பரக்கியசாலியே! சகல சாஸ்திரார்த்
தங்களையு முணர்ந்தவரே! உம்மிடமிருந்து சகலமும் விரிவாக
வும் சுருக்கமாகவும் கேட்கப்பட்டன உ. இப்போது இரக
சியங்களாகவும், உடனே பலனை யளிப்பனவாகவும், மகாத்மா
க்களான பிரம்மவித்துக்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவாகவும் இரு
க்கின்ற பலவிதமான சிவகேசுத்திரங்களைக் கேட்க அன்பாக
விரும்புகின்றோம். ஓ! வியாசசிஷ்யரே! மகாமதியுடையவரே!
எங்கள்மீது உமக்குத் தையயிருந்தால் ச. ஓ! வியாபகரே!
சிவபெருமானுடைய கதாவமிர்தம் அடிக்கடி பருகப்பட்டதே
னும் விசேஷமாய்க் கேட்க வேண்டுமென்ற அதிக ஆவல் எங்
களுக்குண்டாகின்றது. ஆகையால்; இப்போது சொல்ல
வேண்டும் நு. எங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகவில்லை. உம்மு
டைய அநுக்கிரகத்தால் அதிகமாகக் கேட்கவேண்டுமென்ற
ஆவல் அடிக்கடி விருத்தியாகின்றது கூ. எங்களுக்குத் தோப
தேசஞ் செய்வதில் பகாவானு னீர் குருவன்றோ? என்று
தோத்திரஞ் செய்வதற் பரவசரான முனிகளால் துதிக்கப்
பட்ட சூதர் எ. இருதய தாமரையில் சிவபெருமானைத் தியா
னித்து யயிர்ச்சுச்செறிந்த உடம்பையும் நல்ல விரதத்

தையுமுடையவராய் முனிகளைப்பார்த்து இனிமையானவாக்கி யத்தைச் சொன்னார் அ. சூதர் சொல்லல், - முனிசிரேஷ்டர்க ளான உம்மால் சகல வல்கிற்கும் இதமானதும், புண்ணிய மானதும், சகலசித்தியைச் செய்வதும், சுபமானதுமான இக் கேள்வி நன்கு வினவப்பட்டது கூ. எப்போது உங்களுடைய ஜென்மத்தை அழிக்கும்படியாக கேட்க வேண்டு மென்ற புத்தி அன்போடுண்டானதோ அப்போதே முனிகளாகிய நீங்களனைவர்களும் செய்யவேண்டிய வனைத்தஞ் செய்து முடித்தவராவீர்கள் க0. அழகுவாய்ந்த சிவசேஷத்திரங்களை யும் சிவனுடைய வைபவங்களையும் சிவபக்தருள்ள இடங்க ளையும் சிவனுடைய தீர்த்தங்களையும் கக. ஓ! முனிசிரேஷ்டர் களே! கேட்க இச்சை யெவனுக்குண்டோ அவன் மேலான வன் என்பது எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட் டது கஉ. ஆகையால் முனிகளான நீங்களனைவரும் கிருதார் த்தர்களே யென்பது எனது நிச்சயம். இப்போது உங்க ளுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அளவிடமுடியாத மேன்மைவாய் ந்த சம்பவின் கங. பலவிதமான ஸ்தானங்களை மிகுந்த அன் போடு கேளுங்கள். ஹரியின் பொருட்டுத் தேவ தேவரான சந்திரசூடரால்யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, கச. ஓ! விப் ரர்களே! அதை இப்போது உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். இந்தச் சூதபுத்திரர் இங்ஙனங்கூறியோக பட்டத்தால் சுற்றப்பட்டவராய் கரு. மனதில், தேவனாயும் மகாதேவனாயும் அர்த்த சந்திரனைச் சிரசில் சூடினவராயும் புலித்தோலையுடையவராயும் ஜடையாகிய மகுடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் கசு. விபூதியாகின்ற ஆபரணத் தால்விளங்கும் அங்கத்தையும் உருத்திராக்ஷமணி யாபரணத் தையும்மேலான சர்ப்பமாகிய அரைஞாணல் கட்டிய யானைத் தோலையையு முடையவராயும் கஎ. மான் கன்று, பாசு, ஸ்படிகமாலை, அசுஷமாலை, சர்ப்பம் இவற்றைத் தண்டம்போ

ன்றகைகளால் தாங்கும் கருணைக் கிருப்பிடமானவரும், க அ
கோடி மன்மதரின் அழகுவாய்ந்தவரும் ஸ்படிசுமலைபோன்ற
வரும் சமுசாரத்திற்கு நேரே மருந்தானவரும் ஆன தேவேச
னைத் தியானித்துத் துதித்தார் கக. சந்திர சூடரே! உமக்கு
நமஸ்காரம், சூலபாணியே உமக்கு நமஸ்காரம். பரசுகை
யரே! உமக்கு நமஸ்காரம். மேலான பரமாத்மாவே! உம
க்கு நமஸ்காரம் ௨௦. வேதாந்தங்களா லுணரத்தக்க
வருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களி னாதிகாரணருக்கு நமஸ்
காரம். உமையோடுங் கூடினவருக்கு நமஸ்காரம். காண்
டலுக்கினியவருக்கு ஞானவடிவானவருக்கு நமஸ்காரம் நம
ஸ்காரம் ௨௧. இந்தச் சராசரமான உலகனைத்தும் எவரிட
மிருந்துண்டானதோ பிரக்ஞான சொரூபராயும், மாயை விடு
பட்டவருமான அந்த உமக்கு நமஸ்காரம் ௨௨. விக்கினக்
கூட்டங்களான இருட்டிற்குச்சூரியனான உமக்கு நமஸ்காரம்
யானைத்தோ லாடையுடையவரும் சந்திரகலையைச் சூடினவ
ருமான உமக்கு நமஸ்காரம் ௨௩. ஓ! சகல உலகத்திற்கும்
மாதாவே! உலகமயமானவளே! சுத்த விக்ஞானசின் மூர்த்
தியே! தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ௨௪. எவ
ருடைய கடைக்கண்ணின் வீக்ஷியால் ஊமைகளும் இயல்
பாகக் கவிகளாகின்றனரோ அந்தச் சரஸ்வதிக்கு நமஸ்காரம்
நமஸ்காரம் ௨௫. சகல வேதங்களை வேறு பிரித்தவரும் தவசி
களுக்குள் மேலானவரும் விசுத்தமான ஞானதேகமுடைய
வருமான விபாச குருவிற்கு நமஸ்காரம் ௨௬. என்று முனி
புங்கவர் துதித்துச் சிரசில் அஞ்சலியைச் செய்து சுற்றிலு
முள்ளவரும் மனோகாயங்களின் வணக்கமுடையவரும் விபூதி
யணிந்த பரிசுத்தமான உடம்பையும் உருத்திராசக்ஷமாலை
யாபரணத்தையும் தொங்கும் ஜடாபாரத்தினையும் எப்போ
துஞ்செய்யப்பட்ட அஞ்சலியையும் உடையவருமான முனிக்
கூட்டத்தைப் பார்த்து ௨௮. அன்போடு சிவஸ்தானங்களைச்

சொல்ல (சூதர்) ஆரம்பித்தார். சூதர் சொல்லல்.- முன்னொரு காலத்திலே உலகநாயகரான விஷ்ணு கைலாச பர்வதமான மந்திரத்திலே பார்வதியோடுங் கூடினவரும் சுரர் சித்தர் இவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவருமான உருத்திரரை மேலான அன்போடு நமஸ்கரித்து உலக நன்மையைக் கேட்டார் ௩௦. சர்வக்ஞரே! கிருபைக்கடலே! நித்தியானந்த வடிவினரே! உலகவைந்தொழில் ஒன்றையே மேலான கதியாகவுடையவரே! உலகிற்குப்பதியே! ௩௧. பூலோகத்திலே தேவரீருக்குப் பிரியமானவைகளாகவும் இரம்மியமானவைகளாகவும் எந்த ஸ்தானங்க ளிலிருக்கின்றனவோ ஓ! தேவேசரே! அவையனைத்தையும் காருணணியத்தால் எனக்குச்சொல்லல்வேண்டும். ௩௨. ஓ! சம்புவே! தேவரீர் திருவடித் தாமரையை விடக்கதி காணப்படவில்லை என்று உலகங்களைச் செயித்த அந்த விஷ்ணுவால் கேட்கப்பட்ட சிவபெருமான் ௩௩. கொஞ்சஞ் சிரித்து(ப் பகவானான பரமேசுரர்) சொன்னார். சிவன் சொல்லல்.- ஓ! தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணரே! உலகத்திற்க்கனிமையானதும் நன்மையானதும் ஆன இதுஉம்மால் கேட்கப்பட்டது. ௩௪. இதற்குமுன் ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாத வதை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன். எனது ஸ்தானம் வாராணசியும் அப்படியே விசாலமான கோதாவரியும் ௩௫. அப்படியே புண்ணியமான பஞ்சவடியும் எனக்குப்பிரியமானவையென்று தெரிந்துகொள் ௩௬. காஞ்சியும் பாடலாரண்யமும் மஹத்தான சிதம்பரபுரமும் திருவெண்காடும் மாயூரமும் எனக்குப்பிரியமானவேதாரண்யமும். ௩௭. திருவாரூரென்னும் பெயருடையதும் மகத்தான ஸ்ரீமத் திருவையாறும் மதுரையென்ற புண்யமானபுரியும் அப்படியே இராமேஸ்வரமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ௩௮. மகா புண்யமான திருநெல்வேலியும் திரிகூடசிகரமென்பதும் (இது இவ்ஞாபுரியைத் தனது ஓர் முடியால்தாங்கும்பர்வதமென்று

இராமாயணமும் தில்லையிலுள்ள பெருமாள் சிகரமும் சிற்சபை சிகரமும் திருமூலர் சிகரமும் கூடியது என்று ஆன்றோரும் கூறுகின்றனர்) இவைமுதலிய வேறு அநேக ஸ்தானங்களும் நடகூ. ஒ! தாமரைக்கண்ணரே! எனக்குப்பிரியதரமானவைகளென்று தெரிந்துகொள்வாய். அங்ஙனமேனும் இப்போது இரகசியமானவற்றை விசேஷமாகச் சொல்லுகின்றேன் ச0. புண்டரீகபுரமும் விருத்தாசலமும் திருவண்ணாமலையும் கலசபுரமும் (இதுமூலத்திலில்லைபென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்) அப்படியே சிவபுரமென்னும் பெயருடையதும் பாடலீபுரமென்னு நாமமுடையதும் சக. கபிலரிஷியால் பூஜிக்கப்பட்ட மற்றோர் இந்திரகீலமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ஒ! செந்தாமரைக்கண்ணரே! அதிகப் பிரீதியைச் செய்வனவென்று தெரிந்துகொள்வாய் சஉ. அருச்சுனன் யாண்டு பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றானே ஸ்ரீமத் சிவபுரமென்னும் பெயர்வாய்ந்த அந்தக்ஷேத்திரம் மோக்ஷமளிப்பதாகத் தெரிந்துகொள். அவ்விடத்தில் நான் எப்போதும் சான்றித்தியமாயிருக்கிறேன் சங. ஒ! ஹரியே! மற்றவற்றினின்றும் மேலான இது எனக்குப் பிரியதமமானது. ஒ! மாதவனே! உலகத்திலே இதற்கு மேலான ஸ்தானமில்லை. சச. அவ்விடத்திலே நான் உமை யான பார்வதியோடும் ஞானமுடைய கணேசஸ்கந்தபுத்திரரோடும் எப்போதும் சான்றித்தியமாயிருக்கின்றேன். சரு. முற்காலத்தில் அகஸ்தியர் முதலிய முனிசர்கள் என்னைப் பூஜித்து வேதாந்தவாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்தையடைந்து மேலான மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள் சகூ. ஒ! அச்சுதா! சரஸ்வதியோடு பிரமதேவரும் என்னைத் தியானித்து அளவிட முடியாத ஐசுவரியத்தை ஆண்டு எனதனுக்கிரகத்தாலடைந்தனர். சஎ. சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில் சூரியன் முதலிய எல்லாக்கிரகங்களும் அம்பிகையோடுங் கூடிய என்னைத் தியானித்துத் தமத்கிரகங்களை அடைந்தன. சஅ

நீயும் ஓர்காலத்தில் என்னைப் பக்தியோடு ஆண்டுப் பூஜித்து
 இராசுத்சிரேஷ்டர்களை மூன்றுலோக நன்னுழியின் பொரு
 ட்டு ஜெயிக்கப்போகின்றாய் சக. சக்துருவைக் கொல்லுவ
 தும் ஆதித்தியனுக்குச் சமமானதுமான் சகரத்தை என்
 னிடமிருந்து நீர் அடைந்து எனது ஆணையின் வலுவால்
 தேவசத்துரு முதலியவர்களை ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ௫௦.
 ஓ! விஷ்ணுவே! கிருபையின் வலுவால் நான் உனக்குப்
 பிரசன்னமர்வேன். ஆண்டுசெய்த ஜெபம் யாகம் தானம்
 எல்லாம் கோடி குணமாகின்றன ௫௧. அவிமுக்த முதலிய
 தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களினால் எந்தப்பலம் அடையப்
 படுகின்றதோ ஓ! விஷ்ணுவே! அந்தப்பலம் ஒரு ஆவிருத்
 தியா (தரத்தின) லுண்டாகின்றது ௫௨. கோதாவரி முதலிய
 தேசங்களிலும் நைமிசாரண்ய முதலிய வனங்களிலும் விதி
 யோடு செய்ப்பட்ட ஆயிரம் ஆகுதிகளால் எந்தப்பயனு
 ண்டாகுமோ ௫௩. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி
 ஜெபங்களால் எந்தப் பலமுண்டாகுமோ அந்தப்பலத்தை ஆ
 ண்டு ஒரு ஆகுதியாலேயே எப்போதும் அடைகின்றான்.
 கங்கைமுதலிய புண்யதீர்த்தங்களில் சூரிய சந்திர கிரகண
 காலங்களில் ருச். மேன்மையான் வேதவித்துக்களுக்கு மி
 குதியர்க்கச் சொல்லப்பட்ட தனங்களால் (தனங்களைக் கொடுத்
 தலால்) எந்தப் புண்யம் அடையப்படுகின்றதோ அது ஆண்
 டுப் பணமரத்திரத்தால் (ஒருபணத்தைக்கொடுத்தல் மரத்திர
 த்தால்) ௫௫. அடையப்படுகின்றது ஈண்டுச் சந்தேகமில்லை
 ஓ! ஹரியே! என்னால் சக்தியமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஓ!
 லக்ஷ்மிநாயகா! கபிலர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் வேறுஸ்
 தானங்களில் ௫௬. செய்யமுடியாத தீவிரமான தவங்களால்
 உத்தமமான சித்தியை அடையாமல் உத்தமோத்தமமர்னசித்

தியையளிக்கும் சேஷத்திரத்தையநர்க்கேசர் மூலமாகக்கேட்டு
 ௫௭. அப்போது சிவபுரத்தையடைந்து என்னைத்துகித்தும்
 வணங்கியும் எனதனுக்கிரகத்தால் அனாயாசமாகச் சமுசாரத்
 தைத் தாண்டினார்கள் ௫௮. எப்படி எல்லாமந்திரங்களிலும்
 பஞ்சாட்சுர மந்திரம் மேலானதோ எப்படி எல்லா
 வேதங்களிலும் இருக்கவேதம் மிக மேலானதோ ௫௯.
 ஓ! தாமரைக்கண்ணீரே! எல்லாத் தேவர்களிலும் நான்
 எப்படிச் சிரேஷ்டனோ அப்படிச் சிவபுரமென்ற எனது
 ஸ்தானம் எல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமமானது ௬௦.
 ஆகையால் எனக்குப் பிரீதியைக்கொடுக்கும் ஸ்தானம் உல
 கத்திலே அதற்குச்சமமாயில்லை சுருதிஸ்மிருதிகளில் காசி
 முதலிய எந்தத்தேசங்கள் கேட்கப்படுகின்றனவோ ௬௧. ஓ!
 மாதவனே! அவற்றினுள்ளும் எனக்கு அது மிகப்பிரியமான
 தென்று தெரிந்துகொள்வாய் அவ்விடத்திலே முன்னொரு
 காலத்தில் பிரமதேவர் உலகங்களையெல்லாஞ் சிருஷ்டிக்க
 இச்சையுடையவராய் ௬௨. ஓ! கேசவா! சரஸ்வதியோடுங்கூ
 டப் பூஜித்தார். சந்தேஷித்திருக்கின்றேன். அப்போது ஆத
 ரவால் பக்தியோடு என்னைப்பிரார்த்தித்தார் ௬௩. பிரமதேவர்
 பூமியில் தண்டம்போல்வணங்கிச் செய்யப்பட்ட அஞ்சலியஸ்
 தராய் ஓ! பகவானே! உண்டான, உண்டாகப் போகின்ற
 வைகளுக்கு ஈசனே! உலகங்களுக்கெல்லா மொரேகாரணரே!
 ௬௪. தேவரீரை இவ்விடத்திலே எப்போதும் பொற்றாமரை
 களாற் பூஜிக்கின்றேன். அம்பிகையோடும் இரண்டுபுத்திரர்
 களோடும் இரிஷபத்தோடும் (அதிகார) நந்தியோடும் ௬௫.
 சகலபிரமதர்க் (கணநாதர்க) ளோடும் எப்போதும் சாந்தித்
 தியமுடையவராக இருக்கவேண்டும் என்று ஓ! லக்ஷ்மிபத்
 யே! காயமனங்களின் வணக்கமுடைய பிரமதேவரால் யே

ண்டிக்கொள்ளப்பட்ட நான் சுகசுந்தரனையின்வலுவால் அந்
 நனமேயாகுவென்று பிரமதேவருக்கு வரமளித்தேன். அத
 னால் நான் அவ்விடத்தில் தேவியோடு எல்லோராலும் எப்
 போதும். மானசசுரோவரத்திலுண்டான் பரிசுத்தமான
 பொற்றாமண்களைக்கொண்டு மேலான ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்
 பட்டும். துதிக்கப்பட்டும் நான் அம்பிகையோடு வசிக்கின்
 றேன். ஐயி ஸ்தானத்தின் வைபவத்தையறிந்து எம்மனிதர்
 ஆண்டு வசிக்கின்றனரோ (அவர்) என்னோகத்தையடைகின்
 றனார். ஈண்டு விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை, தசு
 ஈண்டு இலிங்கத்தில் நான்குயுகங்களிலும் சான்றித்திய
 மாயிருந்து எப்போதும் சேவைசெய்பவருக்கு விரும்பிய
 வுணத்தையும் சீக்கிரங்கொடுக்கின்றேன் எய். வேறு எல்லா
 ஸ்தானங்களிலும் எனக்கு ஒவ்வொரு காலத்தில் நினைப்புண்டா
 கின்றது. புண்டரீகபுரத்திலும் சிவபுரமென்பதிலும் நான் எப்
 போதும். எக. அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன். ஓ! லக்ஷ்மீ
 நாயகரே! மேலாகத்திறிந்துகொள்வீர். ஆண்டு எனக்கு டிவ
 ளிப்பதெலும் மறைதலும் ஒருபோதுங்கிடையா எஉ. ஓ!
 அச்சுதரே! ஸ்தானத்தின் வைபவமுழுவதும் சுருக்கமாகச்
 சொல்லப்படது. ஆண்டு என்னை நீர் பூஜித்துத் திதியின்புத்தி
 தர்களை வெல்வீர்களாக எஉ. சூதர்சொல்லல்.—சூகியாயும்
 சகலஉலகப்பிரபுவாயுமுள்ள சம்பு இப்படி விஷ்ணுவிற்குத்
 திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பார்வதியோடுகூடியவராய் இனிமை
 யான உத்தியானத்திற்சென்றார் எசு. பகவான் சகலதேவேச
 ரான விஷ்ணு இங்ஙனம் சம்புவின்பாற்கேட்டு இனிபுண்
 டாகும் தைத்தியர்களை வதைக்கும்வழியை ஆலோசித்துக்
 கொண்டு வைகுண்டத்தையடைந்தார் எந்.

இங்ஙனம் ஸ்சாந்தபுராணத்தில் ஸனத்குமாரஸம்
 ஹிதையில் சிவபுரமகாத்மியமென்னுஞ் சிவபுரிபுராணத்தின்
 முதலத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ! வியாபகரே! அந்தச் சிவ புரம் யாண்டுள்ளது? முன் யாரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது? ஆண்டு எம்முனிகள் பூர்வம் சங்கரனைப் பூஜித்தார்கள்? க. பகவானான பிரமதேவர் எதன் பொருட்டுக் கடினமான தபசைச் செய்தார்? இவர் எந்தச் சித்தியை யடைந்தார்? அந்தக் கேஷத்திரம் என்ன சிறப்புடையது? உ. ஓ! வியாபகரே! காசிமுதலிய தேசங்களிலும் (இது) எப்படிப் பிரியதம்மாகின்றது? எவ்வளவுநீள் த்தையும் அகலத்தையுமுடையது? என்ன வைபவமுடையது? என்ன மேலான உயர்வையுடையது? ட. அவையனைத்தையும் விஸ்தாரமாகத்தேவரிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றோம். குதர்சொல்லல்.—கர்வேரிக்கு வடக்கும் கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்கு மேற்கும் ச. விருத்தகங்கைக்குத்தெற்கும் இந்நிரகிலத்திற்குக் கிழக்கும் ஸ்ரீ ஹரமென்னும் புண்டரீகபுரத்திற்கு அக்கினிதிகையும் டு. ஸ்ரீ காளிகையென்னும் கேஷத்திரத்தின் ஈசானயதிகையுமாகிய இவற்றின் மத்தியில் மிகமேலானதாயும் சகலபாபங்களைக் கெடுப்பதாயும் அந்தக் கேஷத்திரமிருக்கின்றது கூ. (அது) மகாபரீதகக்கூட்டங்களால் அடுக்கமுடியாததாயும் மிக விளங்குவதாயும் ஆண்டுச் சம்பகம், புன்னாகம், பாஜிரி விருக்ஷங்களால் விளங்குவதாயுமுள்ளது எ. (அது) பெரிய அலைகளை யுடையனவாயும் வாசனையுடையனவாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளாகின்ற முகங்கனையுடையனவாயுமுள்ள ஏறிகளாலும், மிகத்தெளிந்த மங்களமான நீரையுடைய வரபீகூப தடாகங்களாலும் அ. தாமரைகளாலும் மகாரந்தத்தீனை யுண்டு மதர்த்த வண்டுகளாலும் நீலோத்பலம் நெருங்கிய குட்டை

களாலும், வண்டின் சத்தங்களாலும் கூ. முனிகளுடைய ஆசிரமங்களாலும், எல்லாத்திக்குகளிலும் சூழப்பட்டுள்ளது. (அது) தென்னை, மா, பலா, இருப்பை, அகில், தும்பை, க0. பச்சிலைமரம், பனை, கூந்தற்பனை, தாழை, எலும்பிச்சை, சரப்புன்னாகம், முல்லை, குங்குமப்பூச்செடி, பழமுண்பாலை, பாதிரிமுதலியவைகளும் டிக. புரசு, புளி, பெருநாவல், பிலகூழ், அரசு, ஆல்முதலியவைகளும், சேங்கொட்டை, நெல்லி, தட்டைகுண்டுமணிச்செடி, மசிலும், கஉ. பொன்னிறப்பூவுள்ள முட்குறிஞ்சி, மலையகத்தி, பாக்குமரம், நாகப்பூமரம், காசிக்கட்டிமரம் மற்றும் பலவிதவிருகூழ்களும், பழமுடையனவாய் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து விளங்குவனவாயுமுள்ளது கக. தில்லைவனமெனப்படுவதும், புளி, கரடி, இவற்றின் கூட்டங்களுடையதும் கொழுத்தவேட்டையிருகம் நிரம்பினதும் பசு பசுபுகளால் மிகச்சத்திக்கப்பட்டதும் கச. சிம்மங்களின் கர்ச்சனைகளாலும், கொழுத்த யானைக்கூட்டங்களின் சத்தங்களாலும் பயங்கரமானதும், வால்மான் (சரமரம்கொடுப்பது) காட்டுப்பசு, மான், கட்கம், பன்றிமுதலியகூட்டங்கள் கரு. எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றமைபின் இராகூசர்களுக்குக் கிட்டக்கூடாததாயிருக்கின்றது. அதன்மத்தியில் கிரக, வேதாள, சாகினி, டாகினிகளாற் சூழப்பட்டதும் கக. மகேசரன் ஆக்கையால் சேத்திரபாலரால் இரகூதிக்கப்பட்டதுமான அந்தசேத்திரம் பாபஜந்துக்களின் பாபக்கூட்டங்களைப் போக்குவது கள. சகல புண்யங்களின் பலனைக்கொடுப்பது ஆபத்து என்னுங்காட்டிற்குக் கரடாக்கினியாயுள்ளது. ஓ! சுத்தமான விரதமுடையவர்களே! (அது) காமக்குரோத முகவிப தோஷங்களால் அடுக்கக்கூடாதது கஅ. ஓ! ஆஸ்திகர்களே! ஆண்டு வசிப்பவர்களுக்கு மரணத்தாலாகும் பயம்

யாண்டுமில்லை. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானக்ஷேத்
 திரம். மனிதர்களுக்குச் சகலசித்தியையுஞ் செய்வது கக.
 காசிமுதலியதேசங்கள் முக்திகாரணமாயிருக்கின்றன. இது
 சீக்கிரம் சித்தியைகொடுப்பது, என்பதாக ஆகமங்கள் கூறு
 கின்றன உ. விராட்புருஷனுடைய மிகஅழகிய பரிசுத்த
 மான இருதயத் தாமரையில் பாபமற்ற முனிசுன் அதை
 மேலானகூட்டு என்கின்றனர் உக. (அது) வேதவித்துக்களான
 முனிசிரேஷ்டர்களால் மிக்க அன்போடு பூஜிக்கப்பட்டது.
 சகலவுலகங்களின் இனிமையை விரும்பும் சிவபிரானுலேயே
 உண்டாக்கப்பட்டது உஉ. சிவபிரானுலேயே அவிமுக்த
 தம், சிவபுரம், விருத்தாசலம், திரிகோடிகை (ஆகிய) இவை
 கள் முக்திஸ்தானங்களாக உண்டு பண்ணப்பட்டன. மற்
 றையஸ்தானங்களைப்போல் பிரமதேவரா லுண்டுபண்ணப்
 படவில்லை சிவபிரான் ஸியாபகனாயினும் ஓ! துவிசர்களே!
 கண்ணுடிமுதலியவற்றிற்பேரல நேராக உச. ஓ முனிசரே!
 மேலானவற்றில். எப்போதுமே பிரதிவிம் பிக்கின்றார். சிவ
 பிரானுடைய மிகமேல்தன் பிரசாதத்தையேனும் பிரீதியை
 யேனும் எவர் விரும்புகின்றனரோ உரு. புண்யசாலிக
 ளான எந்தஜனங்கள் சாஸ்வதமான பதத்தை விரும்புகின்
 றனரோ. ஓ! விப்பிரேந்திரர்களே! அவர்கள் மேலான பக்தி
 யோடுங் கூட ஆண்டு வாசஞ்செய்ய வேண்டியது உசு. கண்
 னுவர், ப்ராசரர், ஜாபாஸி, கௌதமர், வசிஷ்டர், வாமதேவர்,
 கஸ்யபர், புளகர், உள. பரத்துவாஜர், அகஸ்தியர், ஜமதக்
 கினி, ஜடாலகர், அஷ்டாவகர், ஆணிமாண்டவ்பர், நாரதர்,
 ஒளமிலோகமர், உஅ. வேதவேதாங்கங்களின் கரையைக்
 கண்ட இவர்முதலிய முனிவர்கள் ஆண்டுச் சர்வேசுரத்வம்
 தேவத்துவம் மூன்றுகண்களாகியவற்றையுமுடைய இலிங்

கத்தைச், உக. சதருத்ரீய மந்திரத்தினாலும், பலவிதமான ருத்திரசூக்தங்களுாலும், திரியம்பகமந்திரத்தினாலும், பஞ்சப் பிரமத்தைக்கூறுபவைகளாலும், ௩0. உருத்திரோபநிஷத் தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும், அப்படியே புருஷசூக்தத்தத்தினாலும், (ஈசனை) அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தார்கள் ௩௧. கருப்பூரசந்தன முதலியவற்றாலும், தூபதிப உபசாரங்களாலும், தாமரை, வில்வம், ஊமத்தை, அறுகு முளையின் புதிய இதழ்கள், இவைகளாலும் ௩௨. ஈசானனைச் சிவன் ருத்திரன் முதலியநாமங்களால் அருச்சித்தார்கள். மகாநைவேத்தியத்தை ஈசனுக்கு முன்வைத்து நிவேதித்தவரானார்கள் ௩௩. சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் பலவிதமாகத் துதித்தார்கள். பின்னர்க்குருணையி லுத்தமரான சிவபெருமான் அவருக்குப்பிரசன்னரானார் ௩௪. மனந்திருந்தப்பெறாதவர்களுக்கு அடையமுடியாத சொரூபத்தைக்காண்பித்தார். (அது) கோடிசூரியப்பிரகாசமரந்து, கோடிசந்திரசீதளமானது, ௩௫. மேலானஆனந்தத்தை நன்றாகக் கொடுப்பது, சத்தாயஞ் சித்தாயமுள்ளது, உவமையற்றது, பிரகாசங்களின்கூட்டமானது, அதனை முனிசுரன்ருக்கண்ணல் பார்த்து ௩௬. ஓ! விப்ரர்களே! கிரந்தி (அகங்காரத்திற்குயான்மாவிற்குமுள்ள தாதாத்மியவடிவானமுடிச்சு) விடுபட்டவர்களாய் அதிகசந்தோஷமுடையவரானார்கள். அதே விதமான தேவியையுங்கூடப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களால் ௩௭. முனிசுரன்ருக அருச்சித்தனர். இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டுபுத்திரர்களையும் நந்திகேசுரரையும், விருஷபுத்தையும் பிரமதர்களின் அகிபதிகளையும் ௩௮. அப்படிப்பட்ட பூஜையினால் மிகவும் உபாசனைபைச் செய்தார்கள். ஆண்டு அந்தமுனிவர்கள் முன்று இயவு வசித்து ௩௯. இந்

தப்பிரகாரமாகவே தினந்தோறும் நிந்தையற்ற பூஜையைச் செய்தனர். பிரசாதத்தாலடையப்பட்ட விக்ஞானமுடையோராய்ச் சிவனையும் சிவலையும் நமஸ்கரித்து சூ. சிவக்ஞானத்தையும் அடைந்து எல்லோரும் வந்தவண்ணமே சென்றனர். இந்தப்படி ஏனைய முனிவர்கள் சிவபுரேசரான சிவனை சக, நமஸ்கரித்துத் துதித்து வருத்தமின்றிச் சமுசாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்டார்கள். முனிவரான நீங்களும் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தைப் சஉ. பிறவிக்கட்டை நீக்கிக்கொள்ளச் சிக்கிரமாகவே சேவிப்பீர்களாக.

இங்ஙனம் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

மூன்றாவது அத்தியாயம்

ஒவேதவித்துக்களே அளவிடமுடியாத தேஜசையுடைய பிரம தேவரின் தவத்தின் காரணத்தைப் பின் நன்றாகச் சொல்லுகின்றேன் நீங்கள் கேட்பீர்களாக க. முன்னொருகாலத்தில் உலகைப் பரிபாஷிப்பவரும், பகவானுமான, பிரமதேவர் சிருஷ்டிக்குந்தன்மையை அடைந்து இது முன்போலுண்டாகுக என்று மனததால் நினைத்தார் உ. இவர் சிருஷ்டிக்கத்தக்க வுலகைக் கொஞ்சமும் யாண்டும் முன்னிலையில் பார்க்கவில்லை. வரடியவதனமுடையவராய் மனதில் நினைத்தார் ட. பலபிறவிகளிலியற்றியபுண்ணியங்களாலும் செய்யமுடியாத தவங்களாலும் எவ்வாற்றாலோ (என்னால்) சிருஷ்டிகருத்துருத்தன்மை அடையப்பட்டது இது. சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் அடையமுடியாதது ச. சிதாநந்த கனவடிவமான சம்புஷின் அனுக்கிரகப்படியே சிருஷ்டிக்க முயன்ற யென்னால் அற்பமுள் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை டு.

உண்டாக்குஞ் சக்தி யேனில்லை? எனக்குத் தடைசெய்பவர் யாருளர்? யானெனினே முதலுண்டானவன் என்னுலனைத்து மியற்றப்படப்போகின்றன கூ. என்று சிந்திக்கின்ற அவருக்கு ஓர்மாதுகாணப்பட்டாள். சத்தஸ்படிககாந்தியுடையவள். மூன்று கண்களையுடையவள். அவள் நான்கு புஜங்களையுடையவள் எ. சகல ஆபரண அலங்காரமுடையவளும், மேலான வஸ்திரம், மாலை, சந்தனமுடையவளும், பாகிச்சந்தி சனைச் சூடியவளுமான அவளை உலகைப்படைப்போர் பார்த்து அஃ ஓ தாமரை யிதழையொத்த கண்களையுடையவளே! நீயார்? என்று இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்தோஷப்பட்டவராகக் கேட்டார். ஓ பிரமதேவரே! எனது பிறப்பை ஆனந்தவடிவான சம்புவினிடமிருந்து தெரிந்துகொள்வாயாககூ. உலகத்தில் என்னைச்சரஸ்வதியென்றும், என்னைச் சத்தசொருபியென்றும் சொல்லுவார்கள். ஞானசொருபியாக வென்னைச் சம்பு சிருஷ்டித்து எனக்குப்பெயரையும் தொழிலையும் விதித்து க0. ஓ அழகுடையவளே! தேவியே! இந்தப்பிரமதேவர் உன்னால் சக்தியுடையவராயிருக்குக. இதோ ஓர் களங்கமற்ற சோதிக்கூட்டம் காணப்படுகின்ற தல்லவா? கக. அதில் நான் எப்போதும் எனது சக்தியோடு தனிமையாக நிற்கின்றேன். ஆண்டுப் பிரமதேவ ஓராடு என்னைப் பூஜிப்பாயாக என்று எனக்குச்சொல்லுகின்றவராய்கஉ. ஓ வியாபகரே! உனது சம்பத்திற்குப் பரமேசர் அனுப்பினார். அதனால் ஈண்டு யான் சக்தியாயிருக்கின்றேன். நீ யென்னால் சக்திமரையாவாய் கங. பரமேசரது பூஜையின்பொருட்டுத் தேஜசோடுங் கூடின அவ்விடத்திற்கு நாமிருவரும் போவோமாக. ஓ துவிஜசிரேஷ்டர்களே! அவளுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ

னோடுங்கூட கச. அக்ஞான இருட்டைப் போக்குவதாயும்
 கோடிசந்திர சூரியாக்கினி சொரூபமாயுமுள்ள பிரகாசக்கூட்
 டம் எந்த ஆகாயத்தின்மத்தியிலிருக்கின்றதோ அந்தஇடத்தி
 ற்குச்சென்றனர் கரு. முனிகள்வினவல்.—முதலில் பிரமதேவ
 ரொருவரன்றோ விருந்தனர்! பின்னர்ச் சத்தியுண்டானான்.
 இருக்கின்ற இவ்விரண்டுபேர்களாலும் உலகமுழுவதும் பின்
 னரன்றோ உண்டாக்கப்படப்போகின்றது? கச. ஈண்டிடை
 யிற் சிவபிரானும் சொல்லப்பட்ட பிரகாசக்கூட்டம் எப்படி
 யுண்டானது? ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களைமுணர்ந்த
 வரே. அப்படிப்பட்ட இந்தச்சமுசயத்தை யழிப்பீராக கள.
 சூதர்சொல்லல்:— உலககாரணரான சிவபிரான் நித்தியராயி
 ருப்பதுபோல அவரால் எல்லாவுலகங்களிலும் மேலான நான்
 குஸ்தானங்கள் நித்தியமாக வுண்டாக்கப்பட்டன. கஅ. உல
 கழியும்போது மழிவதில்லை. உலகுள்ளபோது முண்டாவதில்
 லை. வாராணசியும்விருத்தாசலமும் அப்படியே மகத்தான சிவ
 புரமும் கக. திரிகோடிகை யென்பதுமான இந்நான்கு
 ஸ்தானங்களும் நித்தியமானவை. அலை ஜோதிக் கூட்
 டவடிவாக, ஓ துவிஜர்களை! எப்போதும் விளங்கு
 கின்றன உ0. பின்னர் அப்படியே பிரமதேவர் எழுத்து
 வடிவான சரஸ்வதியோடுங்கூட அஞ்சலியஸ்தராய் ஸ்தான
 ததைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து. நமஸ்காரஞ்செய்தார் உக.
 எப்படி ஆகாயத்தில் சூரியனோ அப்படி அது விளங்குகின்
 றது. பிராகாரம் கோபுரம் உள்ளேயுள்ள அறை திண்ணை
 இவற்றையுடையதாய், ஓ துவிஜர்களை! உஉ. தேஜோம்ய
 மாய் மிகவிளங்குவதை அப்போதுபார்த்தார். அந்தப்பிரகார
 மாகவே வண்டுக்கூட்டங்களால் நீங்காரஞ்செய்யப்பட்ட தா
 மரைப்பூக்களையுடையதாயும், உங. உயருகின்ற அலைகளால்

விழுங்கப்பட்ட படிவரிசைகளைபுடையதாயும் இருக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் ஆனந்தமாகிய அலையால் அசைக்கப்பட்ட மனமுடையவராய்ப் பிரமதேவர் பார்த்தார் உச. அந்தச் சரஸ்வதியோடுங்கூட, வியப்பையடைந்த மனமுடையவராய் (அதில்) முழுகினார். ஆகாயத்தின் மத்தியிலுள்ளதாயும் பிரமதர்களால் சூழப்பட்டதாயும் உள்ள அந்த ஸ்தானத்திற்குப் போனார் உரு. பிரம்பைக் கையிலுடையவராய் வாயிற் படியிலுள்ள நந்திதேவரால் உத்திரவளிக்கப்பட்டும் அம் பிகையோடுங்கூடின சிவனையும் இரண்டு குமாரர்களையும் தரிசிக்கவில்லை. உச. பலவித வடிவங்களைபுடைய பிரமதர்களை மாத்திரம் பிரமதேவர் பார்த்தார். ஓ பிரமதர்களே! நீங்கள் ஈண்டு எதன்பொருட்டுச் சுற்றிலும் நிற்கின்றீர்கள். உள. இவ் விடம் உள்ளே சூனியமாயிருக்கிறது. தேவன்னினோ? ஈண்டுக்காணப்படவில்லை என்ற அவரது வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிவபிரானது ஏவலைச்செய்கின்ற பிரமதர்கள் கிருபையினால் பிரமதேவருக்குப் புன்னகையோடு சொன்னார்கள். பிரமதர்சொல்லல்.—மனநகிருந்தப்பெறாத உம்மையொத்த அனைவர்களாலும் சிவபிரான் காணப்படக்கூடியவரன்று உச. பழமையாயும் பரிசுத்தமாயும் உள்ள வேதாந்தங்களாலுமுணரப்படக்கூடாதவர் சிவபிரானுடைய காளகண்டத்திலோபிரம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் கூடு. சிரசாகிய கபாலமாலையினின் வரிசைகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. விசரையழித்தவரும், முன்றுகண்ணுடையவருமான உமையின் நரபுகரை யர்வரறிவார் கூக. பரமாயும், சம்புவாயும் கருணைரசுக்கடலாயும் பக்தியாலறியத்தக்கவராயுமுள்ளவர். எதன்பொருட்டு எங்கள் முன்னிலையில் மோகமடைந்தவராய் அலசரத்துடன் பிதற்றுக்கின்றீர் கூஉ. ஓ பிரமதேவமே! இப்

பேர்து உமையின் நாயகரை அறிய விருப்பமுன்டானால் தாமரை யிதழையொத்த இந்தச் சரஸ்வதியோடும்பக்திபாவனை யுடன் தவஞ்செய்வராயாக ஊ. என்று நந்திகேசவர முதன் மையாகக் கொண்டுச்செல்லும் பிரமதர்முதலியவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு மோகமற்றவராய்ச் சம்புவின் உபாசனையைச் செய்தார் ஊ. மலர்ந்த தாமரையையுடைய கிருபாச முத்திரமென்னு நாமமுடைய தீர்த்தத்தில் வாக்குவடிவான தேவியோடு ஸ்நானஞ்செய்து சஞ்சலமுடைய மனதை நிறுத்தி ஊ. இருதயதாமரையின் மத்தியிலுள்ள காணிகையின் நடுவிலுள்ளவராயும் நான்கு பஜங்களையும் அசைகின்ற சந்திரகலைபொருந்திய சுருட்டைமயிரையு முடையவராயும் ஊ. நீலகண்டத்தையும் சந்திரகாந்தியையும் உடையவராயும், ஜோதிக்கூட்டமானவராயும், சமரணமற்றவராயமுள்ள சிவபிரானை அப்படிப்பட்ட தனது தேவியோடு தியானிப்பவராய் நெடுங்கரலமிருந்தார் ஊ. உபாசித்த அவரதுமனம் சரத்காலத்தில் அத்தியந்தஞ் சேறில்லாத குட்டையின் நீர் போல் சீக்கிரம் அதிக நிர்மலமானது ஊ. சித்தத்தின் பரிபக்குவத்தைச் சீக்கிரமாய்ப் பரிசேசித்து ஆகாசத்தின் மத்தியிலுள்ள சம்புவான தேவேசர் சாந்தமனமுடைய பிரம தேவருக்குப் பிரசாதமளித்தார் ஊ. (அப்போது) பேரிமேள தாளங்களின் அத்தபுதமான சத்தத்தைக்கேட்டார். அப்படியே வீணை குழல் முதலிய வாத்தியநாதம் பெரியதாக வுண்டாயிற்று ச0. திக்குக்கூட்டம் செவிடாக்கப்பட்டது. மத்தளம் தம்பட்டம் இவற்றின் சத்தமும் சங்குகள் சல்லரிகள் இவற்றின் சத்தங்களும் பரவியெழுந்தன சக. அநேக வாத்தியங்களின் கோஷமானது அதிகமாக உண்டானது. மகாநாதத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் தியானத்திலிருந்து வெளிப்

பட்டார் சஉ. தடாகத் தாமரைப் பூக்களைப்போல் வரிசையான கண்களைத் திறந்து தாமரையி லுதித்தவர் மனதின் விருத்தியை வெளியில் செலுத்தினார் சங். எண்ணமுடியாத சூரியக்கூட்டம்போல் சந்திரகலையைத் தரித்த சிவபெருமான் மேலான இரிஷபத்தின்மீது வெளிப்பட்டார் சசு. நான்குமுகப் பிரமதேவரான இவர்தேவியோடும் அநிவிரைவாக எழுந்து சோம்பலில்லாமல் தண்டம்போல் அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்தார் சரு. சிரசில் இருகரங்களையுங் குவித்துப் பாதமுதல் சிரசுவரையிலுந் தரிசித்தார். தேவதேவனாயும் உலககாரணராயும் இரிஷபத்தின் மேலுள்ளவராயும், சக. சரத்தகால நூறு சந்திரகாந்தியுடையவராயும், வெள்ளிமலைக்குச் சமானமானவராயும், களங்கமற்ற சந்திரப்பிரகாசம் பொருந்திய கூட்டமான முகாரசிந்தங்களையும் சஎ. பிறைச்சந்திரன் விளங்குஞ்சிரசையும், மின்னல்போன்றுபொன்னிறம்வாய்ந்த ஜடையையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த அழகிய நெற்றியில் திலகம்போன்ற கண்ணையும் சஅ. மிகவும் நீலநிறம்வாய்ந்த இமைகளோடுகூடிய புருவக்கொடிகளின் விளக்கத்தையும், படத்தின் மணிப்பிரகாசவடிவமான ஆகிசேஷனாகிய காசிலுள்ள குண்டலத்தையு முடையவராயும், சக. விளங்குகின்ற ஆச்சரியமான இருகன்னங்களால் மனதிற்குப் பிரியமானவராயும், நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட தாமரையின் அழகுவாய்ந்த நீண்டகண்களையும், ரு0. எள்ளின்பூவின் அழகைக்கீழ்ப்பித்துகின்ற நாசிகையும், முகத்தின் அழகாகிய பிரவாகத்திற்கு தடாகமாகிய மோவாய்க் கட்டையின் பிரகாசத்தையும், ருஃ. செந்தாமரை இதழின் காந்தியைச் செய்யும் அழகிய அதரத்தையும், புன்சிரிப்பாக்கிய முனைவிளங்கும் தளிர்போன்ற உதட்டின் சேர்க்கையின் ஜொலிப்பை

யும், ௩௨. துயரற்ற கண்டத்திற்பற்றியுள்ள கொடிய விஷ
 மாகிய மணிப்பிரகாசத்தையும், முறையே வரமளிப்பதும்
 அபயமுத்திரையுடையதுமான கைகளாகிய இரண்டு தாம
 ரையையுமுடைவராயும், ௩௩. வேறிரண்டு கைகளால் மான்
 குட்டியையும், பரசாயுத்தத்தையும், தாங்குகின்றவராயும், ஆதி
 சேடன் முதலிய சர்ப்பங்களின் மணிகள்கோத்த கங்கணத்
 தாலான அலங்காரத்தையும், ௩௪. நான்கு புஜங்களையும்,
 உயர்ந்த மார்பினிடத்தில் முத்துமாலையையும், கோடிமன்மத
 ரின் அழகைப்பழிக்கும் அங்கங்களின் காந்தியையும் ௩௫. மூன்
 றுமடிப்பு மடிக்கப்பட்டு உயர்வாய்ப் பருத்து விளங்குகின்ற
 வயிற்றையும், மிகவுயர்ந்த நாபியையும், சுற்றப்பட்ட புலித்
 தோலடையையும் ௩௬. அழகாகிய அமிர்தமொழுகுகின்ற
 திரக்ஷியான துடைவிளங்கும் இடையையும், மாமிசம்பருக்
 தலினால் வட்டமான முழங்கால் சில்லியையும், பாதிச்சந்தி
 ரனையொத்த நகக்கூட்டங்களையும் ௩௭. செந்தாமரையைக் கீழ்
 ப்படுத்துகின்ற இரண்டு திருவடிகளின் அழகையுமுடைய
 வருமான சிவபெருமானையும், அவரது இடதுபாகமாகிய
 இருப்பிடத்தையும், வண்டுமொய்க்கும் அழகிய கூந்தலையும்,
 ௩௮. சுத்தமான ஞானவடிவத்தையுமுடையவளும், ஆனந்த
 இரஸப்பிரவாகத்தையும், உதயமாகின்ற அநேககோடி சூரி
 யகாந்திபோன்ற செந்நிறத்தையும், ௩௯. மலர்ந்த தாழும்
 பூவின் இதழ்களால் மிகவுயர்ந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையும்,
 இடைவெளியில்லாமல் குங்குமம் விளங்குகின்ற உச்சியிலு
 ள்ள வகுட்டையும், ௪௦. முல்லையரும்பின் அழகை கீழ்ப்படுத்
 தும் தந்தவரிசையையும், சிறிதுமலர்ந்த ஆனந்த புன்சிரிப்பு
 அமைந்த சிவந்த அதரத்தையும் ௪௧. பருத்த முத்துமலை
 களின் அழகுவிளங்குகின்ற மடிப்புடைய கழுத்தையும், விலை

யற்ற பொன்சேர்த்து மாணிக்கத்தாற்செய்யப்பட்ட கண்டா
பரணலங்காரத்தையும் கூஉ. சமமாய்ப்பருத்து நெருங்கி
உன்னதமான ஸ்தனகலசப்பார்த்தாலாகிய வளைவையும், இர
த்தினம்புத்த காதோலை, கடகமுதலியவற்றின் அலங்காரத்
தையும், கூந. செந்நிறப்புடவையால் மறைக்கப்பட்ட அக
ன்றகடிதடத்தையும், ஒலிக்கின்ற சுவர்ணங்கலந்து மாணிக்கத்
தினற்செய்த கிங்கினியுடைய ஒட்டியாணத்தாலாகிய விளக்
கத்தையும் கூச. பலவிதமான மணிகள்கோத்த நூபுங்களா
ல்விளங்கும் பாதத்தையுமுடையவளும், சகலாபரணங்களோ
டுங் கூடியவளும், சகல அழகுகளாலும் சேவிக்கப்பட
டவளும், கூரு. சகல விலகங்களுக்கும் மாதாவானவளும்,
சகலவித்தைகளையும் கொடுப்பவளும் ஆன அம்பிகையையும்,
அதற்குமேல் மேலான யானைமுதலையுடையவளும், விரோ
தியை யடக்கும் ஆறுமுதலையுடையவளும், கூக. சகலாபர
ணங்களோடுங்கூடியவர்களும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சே
விக்கின்றவர்களான கணபதி சுப்பிரமணியர்களையும், பகவா
னான பிரமதேவர் (அந்தத்தேவனுந் தேவியுமாகிய இருவரை
யுந்) தரிசித்தார் கூஎ. பலவித ஸ்தோத்திரங்களால் சங்க
ரணத்துதித்துப் பிரார்த்தித்தார். முன்பார்க்கப்படாத தேவ
ரீரைப் பார்த்தலினால் எனதுகண்ணுக்குப் பயன்கிடைத்தது
கூஅ. ஓ சங்கரா! சம்புவே! இப்போது தொண்டனை எனக்கு
அணக்கிரகிப்பிராக. பழிப்பற்ற பக்தியின்றித் தேவரீர் அந்
யப்படாதவர் கூக. தேவரீர் பிரசாத மெவனுக்குண்டோ
அவன் அனைவருக்கும் மேலான குருவாகின்றான். தேவரீர்
பிரசாத மின்றியவனுக்கு யாது மோஷமுண்டாகின்றது?
எ0. சூகர் செரல்லல்.—என்று துதித்த அவரைப் பிணக்கதை
தரித்தவரான தேவதேவர் பார்த்து ஓ பிரமதேவரே! உனக்கு

மங்களமுண்டாகக் கடவது வரத்தைவேண்டுவீராக. விரும்பியதைக்கொடுக்கின்றேன் என. என்று சங்கரரால் சொல்லப்பட்டது. இவர் பூமியில் தண்டம்போல் நமஸ்கரித்து அழிவற்ற சிருஷ்டிசக்திக்காக அந்தத் தேவனைப் பிராத்தினத்தார் என. பிரமதேவர்சொல்லல்.—ஓ வியாபகரே! என்மீதுள்ள கிருபையால் தேவரீர் பிரசன்னமாயிருப்பிரானால் பிறப்பையழிக்குந் தேவேசரான தேவரீரைப் பூஜிப்பேன் என. ஈண்டு எப்போதும் மகாதேவியோடு எனக்குப் பிரசன்னமாயிருப்பிராக. சூதர்சொல்லல்.—என்ற அந்தப்பரமேஷ்டியான பிரமதேவரின் வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் எச. பகவானான உருத்திரர் அங்ஙனமேயாகுகவென்று சிருஷ்டித்தொழிவில்சாமர்த்திய முடைமையைக் கொடுத்தார். சம்பு, தையால் அங்ஙனமே சான்றித்தியமாயிருந்தார் என. எந்த ரூபமுடையவராய், எந்தப் பிரபாவமுடையவராய், எந்த வைபவமுடையவராய், பகவான் எப்படிப்பிரசன்னமானாரோ அப்படியே அவருக்கு எப்போதும் பிரசன்னமாயிருந்தார் என. பின்பு அவரது பிரசாதத்தினால் சகல வுலகையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அதுமுதல் ஆண்டுத் தேவேசனைப் பொன்றாமரைமலர்களால் என. உலகவடிவான பிரமதேவர் பக்திபாவனையை முன்னிணையிலுடையவராய்ப் பூஜித்தார். ஆகையாலாண்டு மங்களவடிவான சதாசிவன் எப்போதும் சான்றித்திய மடைந்திருக்கின்றார் என. உலகநன்மையிற் பிரியமுடையவரான பகவானான உருத்திரர் பக்தியினாலேயே யறியத்தக்கவர். ஓ! வேதத்தையுணர்ந்தவருள் மேலானவர்களே! உங்களுக்கு. (இது) சுருக்கமாய் நன்றாகச்சொல்லப்பட்டது என. ஓ த்விஜர்களே! நீங்களும் மகேசருடைய பிரசாதத்தினால் சீக்கிரமாகப் பிரதிபந்தமான சகலத்தையும் விடுத்துப் பக்தியோடு எப்போதும் பூஜியுங்

கள் 20. இவ்வத்தியாயத்தினை எவன் கேட்கின்றானோ, அல்லது அடங்கிய மனமுடையவரைப் கேட்கிக்கின்றானோ, ஓதுகிறீர்களே! அவனுக்குச் சம்பு; பிரயாசையில்லாமல் சிவபதத்தை யளிக்கின்றார் அக. பிறப்பினிடையில் ஒருநாமேனும் இதனைக்கேட்பிக்கவேண்டும் அல்லது புடிக்கவேண்டும்.

இவ்வன்ம மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

முனிசுள் வினவல்—ஓ முனிவரே! கிருபாசாகரமென்று யார்தொரு தீர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டதோ, புண்ணியமுடையோருள் மேலானவரே! அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லியருளல்வேண்டும் க. சூதர் சொல்லல். சகலபாபங்களை யுங் கொடுக்கும் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். சகல ஆனந்தத்தையுஞ் செய்வது. புண்ணியமானது. சகல சம்பத்தையுங் கொடுப்பது. சபமர்னது உ. முழுகல் மாத் திரத்தால் ஜந்துக்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஞானத்தைக் கொடுப்பது. முற்காலத்தில் அருந்ததி எதில் முழுகி யிகநிரம்மலமாளுளோ, எதனை ஆசமனஞ் செய்து ஐசுவரியமுடைய நாரதர் சகல வித்தைகளுக்கும் இந்நாநிடிமானாரோ, தவசிகளுக்குள் மேலான பசவானுள் வசிஷ்டர் எதில் முழுகி யிகவுந் தாண்டமுடியாத புத்திர சோகமாயிய பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டினாரோ அந்த மங்களமான தீர்த்தமாகாத்மியத்தைக் கேட்டு, ஈசருடைய பதவியையடைகின்றனர். ஓ மகா பாக்கியசாஸிகளே! சாவதானமான மன்தொடுங் கேட்பீர்களாக. மூன்றொரு காலத்தில் மேலானதைத்தியர்கள் மூப்பரவழி வினார்களாய் இருந்தனர். க.

(அவர்கள்) மகாமாயர்விகள், குரூரமானவர்கள், பிரியம் போன்று வடிவவயெடுப்பவர்கள், மகா பலமுடையவர்கள், இரும்பு வடிவான பட்டணத்தை உடம்பாக வுடையவர்களாய்ச் சில பேர் விளங்கினார்கள் எ. சிலர் மேலான பொன் நகரத்தை உடம்பாக உடையவர்கள், அவர்கள் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள், ஒரு காலத்தில் புருஷ வடிவமாயிருப்பவர்கள், ஒரு காலத்தில் மலை ரூபமாயிருப்பவர்கள் அ. ஒரு காலத்தில் சமுத்திரம் போன்ற அங்கமுடையவர்கள், ஒரு காலத்தில் மேகம் போன்ற ரூபமுடையவர்கள். ஒ துவிஜர்களே! விஷ்ணுமுதலிய சர்வதேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாதவர் கூ. சுர, அசுர, மனிதர்களோடு கூடின உலகனைத்தும் துன்புறுத்தப்பட்டன. பட்டணவடிவமான இம்மூவர்களால் முன்றுலகும் கொளுத்தவும் முறிக்கவும் பட்டன கபி. கதறுகின்றவர்களான தேவக்கூட்டங்கள் கஷ்டத்தைப் பொறுக்கச் சத்தியற்றவர்களாய் எல்லோரும் ஒடித் திக்குகளிலும் விதுக்கு (மூலை) களிலும் ஒளிந்தார்கள் கக. தேவசிரேஷ்டர்கள், மூவரையும் நேரில் வெல்ல ஆற்றலற்றவர்களாய் ஒரு காலத்தில் பரிகார ஆலோசனையைச் செய்யுமிச்சையால் ஆகாயத்தில் கூடி கஉ. இந்திரன் பிர்ம்மா விஷ்ணு முதலிய சர்வ தேவசிரேஷ்டர்கள் மகாமேருவின் சுபகையென்னும் குகையை யடைந்து கங. இவர்களுடைய மிகக்கொடியதான செய்கையை நினைத்து வருந்தினார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்:—உலகங்களுக்குப் பதிகளான நாம் இப்படிப்பட்ட பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத்தை கச. ஒ தேவர்களே! சில இடத்திலும் சில காலத்திலும் சென்று அடைந்தோம். மனிதர், யசூர், நாகர், தஸ்சிகள் இவர்களைக் குறித்து யாது இசைக்க வேண்டும்? கரு.

அவர்கள் சிவபிரானால் வரம்பெற்றவர்கள், செயிக்கக்கூடாத
வர்கள், பயங்கரமானவர்கள், ஒ தேவசிரேஷ்டர்களே! எங்
கனமிவர்களுக்குச் சீக்கிரம் நாசமுண்டாகும் கக. என்று
நன்றாகச் சிந்திப்பின்று அவர்கள் அழிவற்ற விஷ்ணுவைக்
கேட்டார்கள். ஓ அசுரரை அழிப்பவரே! பிரமவிஷ்ணுவ
மரர்களுக்கு நீரே கதி கள. நீர் நிரம்பிய நேத்திரமுள்ள
முகமுடைய அந்தச் தேவக்கூட்டங்களால் இங்ஙனஞ்
சொல்லப்பட்ட ஹரி தாமரையில் மறைந்துள்ள வண்டுபோல்
மிருதுவான வாக்கியத்தைச் சொன்னார் கக. விஷ்ணு
சொல்லல்.—அசுரர்களைச் செயிப்பதற்கு நான் சக்தனல்லன்.
பிரமதேவருமல்லர். தேவேந்திரனுமல்லன். எவர் அவர்க
ளுக்கு வரங்கொடுத்தாரோ நெற்றிக்கண்ணையடைய அவ
ரைத்தவீர (ஜெயிக்கமுடியாது) கக. நாங்களும் அவரது
பூஜையால் விஷ்ணுபதவி முதலியவற்றை அடைந்தோம்.
அவர்களும் லோகேசரான அவரைப் பூஜித்து வெல்லமுடி
யாத வலுவை யடைந்திருக்கின்றார்கள் உ0. தபோவலு
வின் அனுசாரமாக வலுவும் வீரியமும் காணப்படுகின்றன.
அவர்கள் நம்மைக்கொல்ல வலுவுடையவர்கள். அவர்களை
நாம் கொல்லச்சக்தியற்றவர்கள் உக. பக்தர்களுையே யிருப்
பிடமாகக் கொண்டவரும் ஆதாரமானவரும் அவர்களுக்கு
வலுவைக்கொடுத்தவருமான தேவனை ஆராகிப்போமாக.
தோத்திரங்களினால் துதிப்போ மாக. அவர் பிரசாதமளிப்
பார் உஉ. சூகர் சொல்லல் என்று விஷ்ணு சொல்லி இந்
திரர் முதலியவர்களோடு உருத்திரலோகஞ் சென்றார்.
பிரமத அதிபர்களால் சூழப்பட்டுள்ள உருத்திரரைப்பார்த்து
(அவர்கள்) நமஸ்காரஞ் செய்தார்கள் உங. மன்மதனைக்
கொன்ற மசாதேவரைப் பலவித தோத்திரங்களினாற் றுதித்
தார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்.—சங்கரரே! வெல்க. சர்
வக்ளுரே! வெல்க. நித்தியரே! ஞானவடிவீனரே! உச.

வேதாசுமங்களுக்குக் கப்பாலானவரே! வெல்க. தாண்டவபாடி
தரே! வெல்க. உருத்திரரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க.
தைத்தியரைக் கொல்பவரே! வெல்க. உரு. பாதிச்சந்திர
னைச் சிரசிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். சாந்திக்கு மேலான
இருப்பிடமானவரே! நமஸ்காரம். பிரமதேவர் முதலியோ
ரால் வணங்கப்படத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம், பாமாத்மா
வான வுமக்கு நமஸ்காரம் உக. எவரிடமிருந்து இவ்வுல
கனைத்து முண்டாகின்றதோ எவரிடமடங்குகின்றதோ மே
லான அனுபூதி. பொன்றானேயே யறியத்தக்க (அப்படிப்
பட்ட) குருவிற்கு நமஸ்காரம். உலகனைத்து மெவருக்கு
ஓரம்சமா யிருக்கின்றதோ? எவரது விளக்கத்தால் விள
ங்குகின்றதோ? ஞானத்தா லடையத்தக்க பரிபூரணவடி
வான (அப்படிப்பட்ட) வுமக்கு நமஸ்காரம் உக. ஓ. ஈசரே!
எவரது மாயையின் பிரபாவத்தால் நாங்கள் மோகமுற்ற
வர்களாய் உயர்வான இடத்தை உணர்ந்திலேமோ, (அப்
படிப்பட்ட) சேதன சொருபியான வுனக்கு நமஸ்காரம்
உக. “ஆலோராஜான” மென்ற மந்திரத்தால் முனிவரர்
கள் எவரைப் பூஜித்துத் தமதான்மாவை அறிந்தனரோ
அவரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம் ௩0. எவரது
பிரபாவத்தை யறியாமல் பிரமதேவரும் இந்த ஹரியாகிய
நானும், சிரசையும் பாத்ததையும் அளவிட்டறிய முடாத்
மாக்களாய் முயற்சி செய்தனமோ? ௩௧. ஓ சிவபிரானே!
அப்படிப்பட்ட பகவனாயும் உருத்திரனாயுமுள்ள தேவரீரை
நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம். அசுரர்கள் பிரபலர்
களாயும், வீரர்களாயும், பொன்முதலிய லோக சரீரமுடைய
வர்களாயும் ௩௨. உலகனைத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றனர்.
ஓ பிரபுவே! அவர்களைக்கொன்று எங்களை இரகநிக்க வேண்

டும். என்று துதிசெய்வதில் குசலர்களான நமஸ்கரஞ் செய்கின்ற தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்டவரான நூ. தேவநாயகராயுள்ள உருத்திரர் சந்தோஷமான மனமுடைய வராய்ப் பார்த்துச் சொன்னார். உருத்திரர் சொல்லல்.— ஓ தேவர்களே! நீங்கள் பசுக்கள் உங்களுக்கு நான் பதியாகவிருக்கின்றேன் நூ. ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! உங்களுடைய நூறு தோத்திரங்களினாலும் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன். முப்புரது முடித்தான திரிபுரத்தை நான் கூணத்தில் நாசஞ் செய்வேன் நூ. தேவர்கள் சொல்லல்.— ஓ நூசரே! அந்த அசுரர்கள் தேவ அளவினால் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள். அப்படிப்பட்ட வேஷத்தை யெடுத்திடுகொண்டு அவர்களைக் குறித்துப் போகவேண்டும் நூ. பகவானுனதேவரீர், வர்க்காலும், சிரிப்பாலும், பார்வையாலும், நகத்தாலும், அவர்களை அழிக்கச் சக்தியுடையவரே நூ. அங்ஙனமாயினும், சாமக்கிரிகளைக் கொள்ளுதலான நல்ல ஆடம்பரத்தின் பொருட்டுத் தேவரீருக்குப் பாணமாக நான் ஆகின்றேன். நல்லமேரு கோதண்டமாகவும், பூமி இரதமாகவும், ஆகின்றன நூ. சூரியசந்திரர்கள் இரண்டு சக்கரங்களாகவும், யசர்(வேத) முதலியவைகள் குகிரைகளாகவும், பிரமதேவர் தேர்ப்பாகராகவும், தேவர்கள் காலாட்படைகளாகவும், ஆகின்றனர் நூ. என்ற விஷ்ணுவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று ஹரன் சொன்னார். அந்தக் கூணத்திலேயே அவரனைவரும் அவ்வவ்வடிவமாக அமைந்து நின்றனர் சூ. பூமியான இரதத்திலேறிக்கொண்டும் மேருவாகிய வில்லைத்தாங்கிக்கொண்டும் விஷ்ணுவாகிய பாணத்தால் எடுகதுக்கொண்டும் திக்குக்கூட்டங்களைச் செறித்துப் படுத்திவனவாயும், சமுத்திர சத்தத்தை மறைப்பனவாயும்

உள்ள தேவதுந்துபி (முதலிய) சத்தங்களோடு பிரளய காலத்துண்டாகும் அநேக கோடி காலாக்கினிக்குச் சமமான பிரகாசமுடையவராய் சஉ. பகவானான ருத்திரர் திரிபுர ராக்ஷசர்களை அழிக்கப் புறப்பட்டார். மிகப் பயங்கரமான தும் மகாமாயையில் தெளிந்த சரமர்த்திய முடையதுமான திரிபுரம் யாண்டிருக்கின்றவோ சந. அங்குச் சென்று பாணத்திற்கிலக்கான திரிபுரங்களில் பாணத்தை விடுத்தார். அப்போது நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக் கண்ணை நன்றாகத் திறந்தார் சச. திறந்த நெருப்புக்கண்ணை யுடையவராய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் நெடுங்காலமிருந்தார். நெத்திராக்கினியினின்று முண்டான சுவலை சகலத்தையும் விழுங்கினதாய்; சந. புரவாசிகளின் முப்புரங்களையும் கொளுத்தி உலகையும் நன்றாகப் பயமுறுத்தினது. அதனால் சகல தேவகணங்களும் வற்றிப்போன உடலையும் மாலையை யுமுடையவரானார்கள் சசு. ஓ ஆஸ்திகர்களே! இந்திரர் முதலிய தேவர்கள் பயமுடையோராய் மகாதேவரான தேவரைச் சரணமடைந்து இந்த விருத்தாரந்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள் சஎ. ஓ சம்புவே! நெத்திரத்தைத் திறந்தது போதும், முப்புரமும் தகிக்கப்பட்டன. சுவலையின் தாபத்தால் இந்தத் தேவர்களான நாங்கள் முழுவதும் குடிக்கப்பட்ட இரத்த முடையவர்களானோம் சஅ. ஓ தேவதேவனே! உலகபதியே! தாபமுழுவதும் தணிப்பாயாக, என்று சொல்லிப் புஷ்பமாரிக்கூட்டங்களால் ஈசனை யருச்சித்தார்கள் சக. தேவர்களாலும் முனிகளாலும் தபோதனர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரன் சாந்தமான கோபமுடையவரானார். உருத்திரர் கருணாசத்தைக்கொண்டார் நு. அவரது கடைக்கண் வழியாக மகத்தான கிருபா அமிர்தரஸம் ஒழுகினது. பா

ணத்தாலான தாபம் சரங்கியாதற் பொருட்டு அதில் தேவர்கள் முழுகினார்கள் ஐக. ஆண்டு முழுகின மாத்திரத்தால் விடுபட்ட வருத்தக் கூட்டங்களை யுடையவர்களாய்ச் சீக்கிரம் தேவர்கள் அடையப்பட்ட ஆனந்த சம்பத்தை யுடையவர்களானார்கள் ஐஉ. ஒ துவிஜர்களே! சம்புவின் கிருபா அமிர்தாஸமே அந்த தீர்த்தமாக ஆனது. அதற்கு கங்கையும் சமமன்று. எந்த தடாகமு (சம) மன்று ஐஃ. மிக மேலானவர்களே! பாபத்தை நீக்குவனவாய்ப் புண்ணியங்களான எந்தத் தீர்த்தங்கள் (உலகத்தில்) உண்டோ அவையனைத்தையும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் (உண்டென) நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் ஐச. குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்கள் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தினால் நாசமாகின்றன. ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை. மனிதர்களாலெப்போதும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ஐஐ. சிவனுடைய கருணையை விரும்புவவரால் சோர்வின்றி ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது. நல்ல முழுக்கூங்களால் நித்தியகர்மத்தைப் போலவே ஸ்நானஞ்செய்யத்தக்கது ஐஃ. கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள இந்தப் பரமேச தீர்த்தத்தில் நான்கு ஆசிரமங்களிலுள்ளவர்களாலும் ஞானசித்தியின் பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ஐஃ. அதன் சம்பந்தப்பட்ட வாயு யாண்டு வீசுகின்றதோ அவ்விடம் பரிசுத்தமாகின்றது. விருகூழங்களும், கொடிகளும், பசுநீர்களும், பசுக்களும், ஐஅ. காற்றின் சம்பந்தத்தின் பெருமையினால் மோகூழமடைகின்றன. சமுசயமில்லை. எவன் காற்றால் தொடப்படுகின்றானோ அப்போது அவனுடைய பிணர்கள் சந்தேதாஷமடைகின்றார்கள் ஐக. இந்த மேலான தீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நானஞ் செய்து பிதிர்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்கின்றானோ அந்த வுபர்

ந்த மனிதன் எழுபத்தொரு குலங்களைக் கரையேற்றுக்கின்
 றான் கூடு. அதன் கரையில் செய்த பிண்டதானத்தால்
 கையையிலும், பல்குனிதடத்திலும், உருத்திர பாதமுதலிய
 தேசங்களிலும் செய்த பிண்டதான பலம் உண்டாகின்றது
 கூக. காதளவான ஜலத்தில் நின்று கொண்டு பஞ்சாக்ஷர
 மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டியது. ஆபிரந்தரம் திருப்பு
 தல் மாத்நிரத்தால் ஓரொழுத்திற்கு லக்ஷசெபமாகின்றது
 கூஉ. பலவிதமான மந்திரங்களை நாடியவான நீரிவிருந்து
 செபிக்கவேண்டியது. ஒருநாட் செபித்த ஒருமந்திரத்திற்கு
 அநேக மந்திரங்களைப் பலதரஞ் செபித்த பயன் நிச்சயமா
 யுண்டாகும் கூங். ஒ பிராம்மணர்களே! அகிகமாகச் சொல்
 லுவதெற்றிற்கு, விரும்பிய பொருளைத்துஞ் சித்திக்கும்
 பொருட்டு மேலான தீர்த்தத்தில் சிரத்தையோடுங்கூட
 ஒருதரமேனும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது கூச. ஆறு
 மாசஞ் செய்த நியமமான ஸ்நானத்தால் வந்தியை புத்திரனை
 புடையவளாகின்றாள். ஒ துவிஜர்களே! சோகத்தால் பீடிக்க
 ப்பட்டவன் மூன்று மாச ஸ்நானத்தால் சோகத்தினின்
 றும் விடுபடுகின்றான் கூடு. விதிப்படி வருஷ ஸ்நானத்
 தால் வித்தையை விருப்புபவன் வித்தையைபடைகின்றான்,
 ஈண்டு வெருவாகச் சொல்லுவதால் யாது (பயன்) தீர்த்தம்
 மிகப்பரிசுத்தமாக்குவது கூக. முழுகலால் சகல ஜந்துக்க
 ளின் மகா பாபத்தை யழிப்பது. ஒ முனிவர்களே! பிரியத்
 தோடு தீர்த்தத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது
 கூள. நீங்களும் அதில் முழுகி விரும்பிய சித்தி யெல்லாம்
 அடைவீர்களாக:

இங்ஙனம் நான்காவது அக்ஷியாயம் முடிந்தது:

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில், மகா பாக்கியசாலியான சரஸ்வதியும், தாமரைக்கண்ணையுடைய வளாமாகிய வாணி தீவிரமான தவத்தைச் செய்தாள் சு. உலக சாரணரான பிரமதேவரைப் பதிபாக அடைய விரும்பிச் சிவனுடைய இடது பாகத்தில் அலங்காரமாயுள்ள பூரணமான் சக்தியைச் சிந்தித்து உ. ஹிருதய தாமரையில் பவானியைத் தியானிப்பவளாய் மந்திரத்தை ஆதரவேடு டுஜபித்தாள். அதனால் நெடுநாளைக்குப் பின்னர்ப் பரதேவனைப் பிரசன்னமாய் ந. ஓ சரஸ்வதியே! எதன் பொருட்டுத் தவஞ் செய்தாய்? தவத்தால் நான் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன். ஓ மகா பாக்கியசாலியே! வரத்தைக்கேள். உனக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றேன் (என்றாள்) ச. சரஸ்வதி சொல்லல்.—சுராசுரமுனிவார்களால் பூஜிக்கத்தக்க திருவடித் தாமரையையுடையவளே! மேலானவளுக்கு நமஸ்காரம், பார்வதிக்கு நமஸ்காரம். உலகையுண்டாக்குபவளுக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் டு. சிவைக்கு நமஸ்காரம். சிவன்து இடது பாகத்தில் அலங்காரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலக கரண ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலகார முர்த்திக்கு நமஸ்காரம் சு. பரமான்வளுக்கு நமஸ்காரம். க்ஷேமமானவளுக்கு நமஸ்காரம். மல்கர்மானவளுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். மல்கர் ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம் கரத்தியாயினிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் எ. என்று சரஸ்வதியால் துதிக்கப்பட்ட மகா ஈசானியான பர்வத புத்திரி, சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கின்றேன். விரும்பப்பட்டதைக்கேள். முன் சொல்லப்பட்டதை உனக்குக் கொடுக்க

கின்றேன் என்ற அ. இந்த அவளது வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சரஸ்வதி, முன்னிலையில் வணங்கி, உன்னிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தேன். பிரமதேவரை எனக்குப் பதியாகச் செய்வாய் (என்றாள்) கூ. பிரமதேவர் சீக்கிரமாகவே உன்னை மனைவியாக வரிப்பார். உன்னோடுங்கூட உலகனைத்தையும் உண்டாக்கப்போகின்றார் சமுசயமில்லை க0. (என்று) இங்ஙனங் கூறி அந்தப் பராசத்தி மறைவினைச் செய்தாள். பராசத்தியின் பிரசாதத்தினால் (சரஸ்வதி) பிரமதேவரை அன்போடு கணவனாக வரித்தாள் கக. யாண்டு இந்த பாரதி பதியை விரும்பியவளாய்த் தவஞ் செய்தாளோ ஆண்டுத்தனது நாமத்தால் மாதுருகை என்னுந் தீர்த்தத்தை யவளுண்டாக்கினாள் கஉ. முனிசுகள் வினவல்.—எங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பரமேசரின் விங்கத்தின் வைபவத்தையும் ஒ நல்ல விரதசாலியே! உள்ளபடி யெங்களுக்குச் சொல்ல அருகராயிருக்கின்றீர் கங. சூதர் சொல்லல்.—ஓ முனிசர்களே! சுற்றிலும் ஒரு குரோச விஸ்தாரமுடையதாய் எங்கும் எப்போதும் விளக்கமுடையதாய் ஸ்தானம் விளங்குகின்றது கச. அந்த கேஷத்திரத்தின் சுற்றிலும் அநேக தீர்த்தங்களும், ஸ்தானங்களும், ஒ மகா பரக்கியசாலிகளே! மகரிஷிகளா லுண்டுபண்ணப்பட்டன கரு. தேவ சிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டன. சகல சித்திகளையுங் கொடுப்பன. வேதத்திற் சொல்லிய சகல புருஷார்த்தங்களையு மளிப்பன கக. ஓ முனிவர்களே! அகோ! திவ்விய தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவற்றின் மத்தியில் பரமேசருக்கு (உரிய) பிரதானமான மேலான ஸ்தானம் கள. கின்னரர்களாலும் யக்ஷகந்தர்வர்களாலும், சித்தர்களாலும், சாத்தியர்களாலும், சாரணர்களாலும், மாணி

பத்திரர் முதலிய பிரம்த கண்திபதிகளாலும் கஅ. ரக்ஷஸ், பூத, பிசாசர்களாலும் பக்தியோடு எப்போதும் சேவிக்கப் பட்டது. தம்பட்ட முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்களாலும் கக. சந்தேர்ஷத்தால் நடனஞ்செய்கின்ற அப்சரீகர்களாலும் புகழப்பட்டது. விணை வேணு மிருதங்கங்களின் சத்தங்களால் சத்தமுடையதாகச் செய்யப்பட்டது உ0. எப்போதும் பிரம்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பவர்களால் பக்தியோடு யாண்டு மாராதிக்கப்பட்டது. உருத்திர அத்தியயனத்தையே செய்யும் ஏனைய மேலான ரிஷிகளால் சூழப்பட்டது உக. நன்றாய் மனவடக்கமுடையவர்களாக; வேதத்தையே சொல்லுகின்ற வேணையோர்களால் சேவிக்கப்பட்டது. ஜடை, மரவுரியோடுகூடியவர்களாலும், கமண்டலத்தைக் கையிலுடையவர்களாலும் உஉ. பஸ்ம திரி புண்டர ருத்திரரக்ஷங்களைத் தரிக்கின்றவர்களான தபோதனர்களாலும், பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஜெபிக்கின்றவர்களாலும்; அழிவற்ற சிவத்தைத் தியானிக்கின்றவர்களாலும் உங. சோமனுக்கு நமஸ்காரம். உருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். தீர்த்தனுக்கு நமஸ்காரம். அருணனுக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனுக்கு நமஸ்காரம். சர்வனுக்கு நமஸ்காரம். பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம் உச. உக்கிரனுக்கு நமஸ்காரம். பீமனுக்கு நமஸ்காரம். அக்ரேவதனுக்கு நமஸ்காரம். தூரேவதனுக்கு நமஸ்காரமிருக்குக். சம்மரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். மிகவுஞ்சங்கரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். உரு. விருக்ஷருபனை நக்ஷத்திரமானவனுக்கு நமஸ்காரம். சம்புவிற்றகு நமஸ்காரம். சுகத்தை ஆக்குபவனை உனக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனை உனக்கு நமஸ்காரமிருக்குக் உக. சிவனுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். சிவதானுக்கு நமஸ்காரம் என்று துதித்து மகேசனை

நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற முனிகளாலும் உள. எங்கும்
 சூழப்பட்டதாயும், திக்குகளில் தேவதூந்துபி சுத்திக்கப்
 பட்டதாயுமுள்ள அவ்விடத்தில் பகவானுனை ருத்திரர் பார்
 வதியோடுங் கூடியவராய் இருக்கின்றார் உ௨. வடிவமுடைய
 வேதங்களாலும், வடிவமுடைய யாக முதலியவைகளாலும்,
 ஆகாரத்தோடுங்கூடின பிரணவத்தாலும், அப்படியே ஆகடி
 ங்களாலும், எப்போதும் சேவிக்கத்தக்கவராயும் உ௩. ஆளி
 ருதியோடுங்கூடின சகல வித்தைகளாலும் துதிக்கப்பட்ட
 வராயும், வடிவையுடையவனவாய் ஒழுக்குகின்ற கெங்கை முத
 லியவைகளால் சூழப்பட்டவராயும் ௩௦. கையிற் பிரம்பை
 யுடைய கணத்தலைவர்களால் விலக்கப்பட்ட முன்னுள்ள
 ஜனங்களாலும், நந்தியால் குறிக்கப்பட்டவர்களாய் ஜயசத்த
 முதலியவற்றோடு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாலும் துதிக்க
 கப்பட்டவராயும் ௩௧. சநகர் முதலிய முனிகளான முழு
 க்ஷுண்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும், பைரவர் முதலிய
 அநேக அவதார கிரேஷ்டர்களாலும் ௩௨. விஷ்ணுருத்
 திரர் பிரமதேவர்களாலும் பகவான் உபசரிக்கப்பட்டவராய்
 எப்படி மேலான கைலையங்கிரியின் சுகரத்தில் இரத்தின
 மண்டபத்திலே இரமிக்கின்றாரோ ௩௩. அப்படியே சிவ
 புசுமென்னும் கேசுத்திரத்திலே சகல மங்களவடிவான பார்
 வதியோடும் தனது பிரியத்தால் எடுத்த வடிவுடையவராய்ச்
 சகல வைபவங்களோடும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் ௩௪.
 சிவன் சகல வித்தைகளுக்கும் ஈசானன், சகல பூதங்களுக்
 கும் ஈஸ்வரன், பிரமதேவருக்கு அநிபதி, பிரணவப்பொருள்,
 சகல அனுக்கிரக இச்சைமால் ௩௫. தனது பக்தர்களா
 லும் பிரமதேவராலும் வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவராய் பூமி
 யிலே இரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உலகமாதா வோடுங்

கூடின எந்தப் பூ தேசர் யாண்டு நக. உலக காரணராயும் சராசரர்களால் வணங்கப்பட்டவராயும் விளங்குகின்றாரோ, (ஆண்டு) ஹிருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது. சகல சந்தேகங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன நக. இவனுடைய கருமங்களும் அழிகின்றன. பராபரான அவரைக் காணும் காலத்திலே. சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் எந்தத் தேவன் கேட்கவும் நினைக்கவும் படுகின்றானோ நக. அந்தச் சிவபுர ஈசரைத் தரிசித்தால் மீண்டும் பூமிபிற் பிறப்பதில்லை. எவருடைய காருண்ணிய வீக்ஷணத்தினால் பிர்மவிஷ்ணுக்களின் பதப்பிராப்தியுண்டாகின்றதோ நக. அந்தச் சிவபுர ஈசனைவிட மோகூத்தின் பொருட்டு வேறு வழியில்லை. கிராட்டும் அவரே. சவராட்டும் அவரே. ஸம்ராட்டும் அவரே. இந்திரனும் அவரே. பிரஜாபதியமவரே சி. ஒதுஷி ஜர்களே! ஐசவரியமுடைய அவரே அஷ்டமூர்த்தி பென்று சுருதிகளில் கேட்கப்படுகின்றார். அணுவினுமிகவணுவாகவும், மகத்தினு மிகமகத்தாகவும் இருந்தாலும் உலகைப் பாவிப்பவராகவும் சக. பாதிப்பெண் வடிவைத்தாங்குகின்றவராகவும் பக்தர்களை இரக்சிக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான் காணப்படுகின்றார். மனதோடு வாக்குச் சென்றடைபாமல் எவரினின்றும் திருப்புகின்றதோ சஉ. அந்த உமையின் நாயகரைப்பரிசுத்தமான முனிசர் ஆண்டுப் பூர்க்கின்றனர். மாயாசம்பந்தமின்றியவர்கள் எவரை யடைந்து மீளுதலில்லை யோ சந. வேதாந்தக்ஞானத்தால் மிக வலுவான அஞ்ஞான இருள் என்னும் வனத்தை அகதிபந்த மெரித்தவர்கள் மேலான அமிர்தத்தை வரிஷிப்பவரான (அந்தத்) தேவசகை ஆண்டுப் பார்க்கின்றார்கள் சச. அநேக பிறவிகளில் நன்று கக் கிடைத்த புண்ணிபங்களின் பரிபக்குவ பலத்தினாலேயே

சாதுக்கள் சிவபுரேசரை யுண்மையாகப் பார்க்கின்றார்கள்
 சூ. சகல வல்கிற்கு மாதாரராயும், மாயாரகிதராயும், துய
 ரற்றவராயும் உள்ள சிவபுரேசரைத் தெரிசித்தால், கர்த்
 தவ்வியமொன்று (செய்யத்தக்கது ஒன்று) மில்லை சக. முனி
 கள் வினவல்.—அங்கே அம்பிகைடோடுங் கூடியவராயும்
 சமுசாரத்தை விடுவிப்பவராயுமுள்ள சிவபிரான் சாண்னித்
 தியமடைந்திருக்கின்றார். ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை என்
 பதாகத் தேவரீரால் சொல்லப்பட்டது சள. தேவர்கள் எப்
 படிச் சேவிக்கின்றார்கள்? அதே பரமேசர் புண்டரீக புரத்
 தில் எப்போதும் எப்படி நடனத்தைச் செய்கின்றார்? ச.அ.
 ஓ பிரமவித்துவாரே! அப்படிப்பட்ட இந்தச் சந்தேகத்
 தைக் கருணையால்கெடுப்பாயாக. சூதர் சொல்லல்.—சாக்ஷாத்
 பரப்பிரம்ம சத்த சைதன்ய சின்மயமாயுள்ள சேதனம் சக.
 தனது இச்சையால் தானே யெங்குமிருந்துகொண்டு அநேக
 மாவே மென்று விரும்பினது. ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்க
 ளே! தனது மாயாசத்தியினால் வேறுபட்டதாய் அநேக
 மானது றூ. முன்னர்ப் பிரம்மாண்டமாகவும், சமஷ்டி அபி
 மானத்தால் விராட்டாகவும் ஆனது. அங்கனமே வியஷ்டி
 யான ஜீவர்களும் ஓ துவிஜர்களே! அநேக பிரகாரமாகவுண்
 டானார்கள் றூ. சகலத்திலுமுள்ளீடாய்ச் சன்மாத்திரமான
 சிவன், சத்தியமுதலிய லக்ஷணமுடையவராய், ஆகாயத்
 தைப் போல் வியாபித்து எப்போதும் நிர்விகாரராய் நன்றா
 கப் பிரகாசிக்கின்றார் றூ. அத்தியாத்மத்திலும் அதி
 யுத்தத்திலும் விளக்குவனவான ஷடாதாரமென்னும் பெய
 ருள்ள ன்தானங்கள், ஓ பிராப்மணவர்களே! மகேசருக்கு
 இருக்கின்றன றூ. அவை முச்சியமாவன. அவற்றில் தே
 வேசர் தன்னை, உபாசிப்பவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஓ பூசரர்களே ! விராட்டென்னும் பெயருடையவருக்குச் சிதம்பரம் ஹிருதய தாமரை றுச. ஆண்டுத் தேவேசர் பக்தர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவராய் நடனஞ் செய்கின்றார். கோரமான சம்சாரத்தாலான துக்கத்தைக் கெடுப்பதும்; சமானமற்றதும் ௫௫. ஆன சம்புவின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி முதலியவர்கள் பூரண திருப்தியாகக் கழுத்துவரையிலும் குடித்துக் கிருதகிருத்தியத்தன்மையை யடைந்தனர் ௫௬. பிரம்மாண்டத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்ட சுத்த சத்துவமுடைய விராட் புருஷனுக்குச் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானம் உருத்திரக்கிரந்தியென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ? ௫௭. எவர்கள் மீண்டுந் திரும்புதலின்றிய மேலான இடத்தை விரும்புகின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவபிரான் உருத்திரக்கிரந்தியை யழித்துத்தானே காண்பிக்கின்றார் ௫௮. எம்மனிதன் கிரந்தி நாசமில்லாமல் மோகூத்தை விரும்புகின்றானோ அவன் பசுவை யுண்ணுதலினாலேயே தனது நீசத்தன்மையை நீக்க விரும்புகின்றான் ௫௯. இருதயக்கிரந்தி பேதிக் கப்படுகின்றது என்று சுருதி கூறிற்று. கிரந்தி ஸ்தானமாகச் சகல முமுக்ஷுக்களாலும் உபாசிக்கப்படுகின்றது ௬௦. கிரந்தியை அழிக்குங் கிருபாநிதியாகிய சிவபிரான் ஆண்டிருக்கின்றார். அவரை விட்டு மனிதன் மிகவும் களங்கமற்ற மோகூத்தை அடையமாட்டான் ௬௧. எவன் கிரந்தி நாசமாக யோக்கியமானவனோ அவனுக்கு அந்த மகேசரிடத்தில் இயல்பான புத்தியுண்டாகின்றது. கோடி ஜென்மங்களாலும் வேறுவழியாக இல்லை ௬௨. காசியிலேனும் புண்டரீக புரத்திலேனும் அல்லது வேறு க்ஷேத்திரங்களில் னும் மனிதர்களா லுபாசிக்கப்பட்ட சிவபிரான் ஆண்டி

மோகூழ்மளிப்பவராகின்றார் கூந். ஆனந்த ரூபியான சம்பு
 வின் நடன மாத்திரத்திற்கே புண்டரீகபுரத்தில் பிரதான
 முண்டு. மோகூழ்மும் சாகூராத் அனுக்கிரகத்தாலாகின்றது
 கூசு. கிரந்திஸ்தானமான சிவபுரத்தில் கிரந்தி நாசஞ்செய்
 வதில் பிரதான முண்டு. நடன முதலிய தொழில்களும் ஒவ்
 வோர் காலத்தில் சம்பவிக்கின்றன கூடு. ஆகையால் ஒவ்
 ரர்களே ! மோகூழ்ததை விரும்புகின்றவர்களான கபிலர் முத
 லிய முனிசுகள் மூளக்கிரந்தியை அழிக்கு மிச்சையைபுடைய
 வர்களாய் ஆண்டுச் சிவபிரானைப் பூஜிக்கின்றார்கள் கூசு.
 பிரசாதத்தினாலேயே மாயையினின்றும் சீக்கிரமாக விடு
 பட்டவரானார்கள். ஆகையால் அனாதி சம்சார மாயாபாசத்
 தை அழிக்கின்ற கூள. ஹரனை நமஸ்கரித்துத் துதித்துத்
 தியானித்துப் பரமபதத்தை யடையவேண்டும். ஒபுண்ணிய
 சாஸிகளுக்குள் மேலானவர்களே ! அதனால் முக்தி கேசுத்
 திரமெனப்படுகின்றது கூஅ. நூறு ஜென்மங்களாலும் அதன்
 வைபவத்தைச் சொல்லமுடியாது. அந்த கேசுத்திரத்தின்
 மகிமையைச் சொல்ல விபாசருஞ் சமர்த்தரல்லர் கூசு.
 சாகூராத் சங்கரரான சிவனும் அறிகின்றாரே இல்லையோ
 யென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மகேசருக்குப் பிரியமா
 யும் மோகூழ்ததை யளிப்பதாயுமான அவ்விடத்து எந்த
 ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றனவோ அவைகள் ஹரன் பக்கத்தில்
 வசிப்பனவாய்ச் சுஜமுக ஷண்முகர்களைக் காட்டிலும் அதிக
 மாணவைகளாய்ச் சந்தோஷிக்கின்றன எடு. பிராணிகளால்
 கொடுக்கப்பட்டதும், செய்யப்பட்ட யாகமும், ஜெபிக்கப்பட்
 டதும், மேருவிற்குச் சமமார்தன்மையை யடைகின்றன.
 அம்பிகாபதியின் கிருபாபலத்தினால் அவனுக்குக் கருவினு
 தித்தலுண்டாகாது என. பசு பந்தி நிருக முதலிய உடம்பை

புடையவர்களால் உமாபதியான ஆகிதேவர் எப்போதும் துதிக்கப்படத்தக்கவர். சம்சாரக்கட்டினின்றும் விடுவிப்பவரான இவர் தனது சேவடித்தாமரையைச் சேவிப்பவரை மிகுந்த கிருபையினால் கரையேற்றுகின்றார் எட.

இங்ஙனம் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆரவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையாற் பின் விங்கத்தின்வைபத்தைப் பிரியத்தோடு நன்றாகச் சொல்லுகின்றேன். மேலான பக்தியோடுங்கூடினவர்களாய்க் கேளுங்கள். மிகவும் மங்களமாயும், க. சகல புதுமைபைச் செய்வதாயும், சகல சம்பத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பதாயுமுள்ளது. எதனைக் கேட்டு ஈசருடைய சாஸ்வதமான பரமபதத்தை யடைகின்றனரோ உ. முன்னொரு காலத்தில் அளக்கமுடியாத வடிவையும், சக்கரம், வில், கதை இவற்றையுடைய கையையும், கிரீடத்தையும், பொன் குண்டலத்தையும் உடைய சகல உலகநாயகரான விஷ்ணு ட. பகவான் முவுலகையும், அளக்கமுடியாத சாமர்த்தியத்தால் பரிபாலித்தார். சுராசுரர்களோடுங்கூடின கந்தர்வர், யக்ஷர், பன்னகர் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவராய் ச. மனைவியான லக்ஷ்மியோடுங்கூட ஹரி, வைகுண்டத்தில் வசித்தார். பின்னொரு காலத்தில் ஒதுவிஜர்களே! கஸ்யபரிடமிருந்து தைத்திய சிரேஷ்டர்கள் உண்டானார்கள் டி. (அவர்கள்) மகா பலமுடையவர்கள், மகா வீரர்கள், மகா உத்தம முடையவர், மிக முயற்சியுடையோர் ஒரே கைபினால் பிரம்மாண்டத்தையும் பிளக்கப்படுகி

யவர்கள், சு. சில பேர் பர்வதங்களையும் பந்துபோல் எடுக்கப் பழகியவர்கள், பிரவீண (மிகக்கெட்டிக்கார)ரான சிலபேர் ஏழுசமுத்திரத்தின் ஜலத்தையுங் குடிக்கச்சமர்த்தார்கள், எ. மற்றுஞ் சிலர் பூமியையும், ஆகாசத்தையும் கீழும் மேலும் திருப்பச் சமர்த்தார். மற்றுஞ் சிலர் இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலர்களோடு யுத்தஞ் செய்ய நிபுணர்கள் அ. சில வசுரர்கள் சந்திர சூரியிருவர்களையும் தடுப்பதற்குக் கெட்டிக்காரர்கள். அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் திக்கு யானைகளையுமொன்றாகக் கூட்டத் தடையற்றவர்கள் சு. ஓமகிமான் களே! இப்படிப்பட்ட தைத்திபர்களால் மூன்று புவனங்களும், மிகுந்த மேகங்களால் ஆகாயமும், இருட்டால் பூதமும் போல வியாபிக்கப்பட்டன க0. அப்போது நெருப்புக்கள் சாந்தமாயின. ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசமற்றான். ஓடுகின்ற பெரியகாற்று, கோணலான நடைகளையுடையதாயேடிற்று கக. உலக நாசகாரணங்களான அநேக அநிஷ்டங்களெண்டாயின. கொழுத்த அசுரக்கூட்டங்களால் மூன்றுலகங்களும் துன்புறுத்தப்பட்டன கஉ. திக்குப்பாலர்களைய உலகங்களில் ஆக்கிரமித்துத் தேவக்கூட்டங்களைப் பலாத்காரமாகத்தள்ளினார்கள். மிகுந்த தனங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, கங. (அவர்களைக்) கட்டிவிட்டு மேலான தேவர்களைய மனைவிகளோடு பலாத்காரமாய் ரமித்தார்கள். சத்தியலோகஞ் சென்று தாடியைப்பிடுங்குதல் முதலியவற்றால் எங்கு முகமுடைய பிரமதேவரை மிகவுந்துன்பப்படுத்தினார்கள். விஷ்ணுலோகத்திற்குச் சென்று ஹரியின் லோகத்தைத் தடுத்தார்கள் கரு. தைத்திபர்களால், குறித்தறியப்படாத விஷ்ணுமாயையால் சீக்கிரம் வெளியேப்போ

னார். அந்தப் புரத்தை மிகவுங் கொள்ளீர் யிட்டார்கள். விஷ்ணு கணங்களைக் கசு. கட்டி விஷ்ணுவைக் காட்டுங்க ளென்று மிகவும் பயமுறுத்தினார்கள். இந்திரன் முகலிய சகல தேவர்களும் மிகுந்த பயத்தால் உலகங்களை விட்டவர் களாய்ப் கள. பிராணனை மாத்திரங்காப்பதில் கருத்துடையவராய் தேவிமார்களோடு ஓடினார்கள். பரமேசருடைய தேரழனான சூபேரனும் நிதிகளையும் உயர்ந்த இரத்தினங்க ளையும் தள்ளிவிட்டுக் கைலாசத்திலுள்ள வனத்தில் நுழைந் தான். துஷ்டர்களான அசுரக்கூட்டங்களால் இங்ஙனமுலகம் துன்பஞ் செய்யப்பட்டது கசு. ஒ பூசுரோத்தமர்களை! ஸ்வாஹா என்பதும் ஸ்வதர் என்பது முண்டாகவில்லை. யக்ஞங்கள் காரணத்தோடு அழிந்தன. தேவர்களும் பசியால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் ௨0. பூலோகத்தில் சகல முனிசுளும் தவத்தின் நிலையைவிட்டனர். மிகக்கருணையின்றிய தானவர் களால், செய்யக்கூடாத காரியங்களில் செலுத்தப்பட்டவா னார்கள் ௨௧. எப்போதுங் குற்றேவலையே செய்கின்றவர்க ளாய் மிகவுந் துக்கப்பட்டவர்களாய் அழுதார்கள். ஒ துவிஜர் களை! சில முனிசுணங்களின் மேல், சில தைத்தியர்கள் ஏறி னார்கள் ௨௨. சிலபேருடைய ஜடைகளைப் பிடிங்கித் தான வர்கள் கட்டினார்கள். சில பேர்களை மாமிசங்களையுங் கட்டுட ன்களையுஞ் சும்மக்கும்படி செய்தனர் ௨௩. நல்ல அழகான மனி தர்களைத் தினந்தினந்தின்றார்கள். மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் சமுத்திரத்தைக்கலக்கினார்கள் ௨௪. சூரியனுடைய இரதத்தை ஓடித்தனர். அவனுடைய குதிரைகளையு மடித்த னர். ஒ ஆஸ்திகர்களை! பிரளயத்திற்போல இங்ஙனஞ் சக்ல் மும் பயமுறுத்தப்பட்டன ௨௫. சகல தேவர்களுக்கூடி, மேரு

வின் வடபுறத்திலிருப்பவரும், சித்தர் கந்தர்வர் இவர்களால் துதிக்கப்படத் தக்கவருமான பிரமதேவரை அடைந்தார்கள் உக. சிரசில் அஞ்சலியைவைத்துப் பூமியில் தண்டம் போல் நமஸ்கரித்தார்கள். தேவர்கள் அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரமதேவரைத் துதிக்க ஆரம்பித்தனர் உள. தேவர்கள் சொல்லல்.—சர்வக்ஞரே! சகல வுலகேச்சரே! சகலத்திற்கு மதிதரே! பரத்திற்கெல்லாம் பரமானவரே! சகல வேதாந்தங்களாலு முணரத்தக்கவரே! சிருஷ்டி, திதி, நாசகாரணரே! உஅ. சகல வேதங்களுக்கு மிருப்பிடமானவரே! சகல சம்பத்தைபு மளிப்பவரே! ஐந்துமுகமுடையவரே! உமக்கு நமஸ்காரம். விஷ்ணு வடிவமானவருக்கு நமஸ்காரம் உக. தேவர்கள் வணங்கத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம். நான்கு முகமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். ஒ பிரமதேவரே! சகல வுலகமும் இரவும் பகலும் துஷ்டர்களால் வருத்தப்படுகின்றன ௩0. முன்னுண்டாகாத மிகப்பெரிய துக்கம் எங்களுக்குண்டானது. புகலிடமின்றியவர்காய்த் தேவரீரைச் சரணமடைந்த தேவர்களை (எங்களை) ௩௧. ஒ லோகேச்சரே! நீரே இரகூதிக்க யோக்கியமானவர். தேவரீரே உலகங்களுக்கு அடைக்கலமானவரன்றே. இந்தச் சமயம் உபேகைஷ் செய்யக்கூடாது. துன்பத்தைப்பொறுக்கமாட்டோம் ௩௨. இங்ஙனந் தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்ட பிரமதேவர், தேவர்களோடுங் கூடத்திருப்பாற்கடலை யடைந்து பரமபுருஷனாக பகவான் யாண்டுச் சயனித்திருக்கின்றனரோ ௩௩. ஆயிரந்துண்களோடுங் கூடின (அந்த) இரத்தின மண்டபத்தின் மத்தியில் முத்துக்களாலான மேற்கட்டியை யுடையதும், மந்தாரமாலிகளாலலங்கரிக்கப்பட்டதும், ௩௪. கஸ்தூரி சந்தன முதலியவைக

ளாலும், தூபங்களாலும் வாசனைபாக்கப்பட்டதும், ஆயிரம் பணமுடிகளாலழகு விளங்குவதுமாய் இருக்கின்ற ஆதிசேஷனுடைய சுட்டிலிலே சயனித்துக்கொண்டிருப்பவரும் கூடு. நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளாலும் யோகீந்திரர்களாலும் துதிக்கப்படுபவரும், இந்திர நீலமணிப் பிரகாசமுடையவரும், மலர்ந்த தாமரைக்கண்களை யுடையவரும், கூசு. நவரத்தினக் கிரீடமுடையவரும், இரத்தின குண்டலங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கஸ்தூரிப் பொட்டால் கொள்ளப்பட்ட லைந்த புருவமாகின்ற கொடியின் மத்தியையுடையவரும் கூள். ஆரம், கங்கணம், கேயூரம், கண்டாபரணம், இவற்றால் விளங்குவவரும், பீதாம்பரத்தை யுடையவரும், பருத்த தோள்களையும் மார்பினையுமுடையவரும், கூடி. தேவியான இலக்ஷ்மியால் எப்போதும் பிடிக்கப்பட்ட இருகிருவடிகளை யுடையவருமான பகவானைத் தேவர்களனைவரும் ஆச்சரியமுடையவராய் அமிர்தக்கடலைப் போலப் பார்த்தார்கள் கூசு. அப்போது பிரமதேவரை முதன்மையாகவுடையவர்கள் விஷ்ணுவைப் பார்த்து, நமஸ்கரித்துத் துதித்தார்கள். பிரமதேவர் முதலியவர்கள் சொல்லல்.—ஓ விஷ்ணுவே! சகலவுலகத்தின் காரணரே! உலகைப் பரிபாலிக்கும் ரூபஹ்சியுடையவரே! ச0. உலக பீடையை ஒழிப்பவரே! லோகேசரே! தேவர்களாலருச்சிக்கப்பட்டவரே! உலகை யோம்புபவரே! மங்களத்தை யளிப்பவரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. மங்களவடிவினரே! சக. கிருபாசமுத்திரரே! வெல்க. லக்ஷ்மியின் மனதிற்கு சம்மிபரே! வெல்க. அசுர குலத்தை யழிப்பவரே! வெல்க. கௌஸ்துப ஆபரணரே! வெல்க சஉ. பத்திகலையாலடையத்தக்கவரே!

வெல்க. கோர்விந்தரே! சுந்தரரே! வெல்க. முரணே நேரே அழித்தவரே! வெல்க. கருடக்கொடியை யுடையவரே! யுடக்கு நமஸ்காரம் சந. உலகங்களுக்கு வரமளிப்பவரே! சுகமளிப்பவரே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். சுகத்தை வகிக்குஞ் சீலமுள்ள வுமக்கு நமஸ்காரம். கருமத்தின் சாக்ஷியான வருக்கு நமஸ்காரம் சச. ஓ வியாபகரே! மதஸ்ய முதலிய அவதாரங்களால் நீர், தைத்திப குலத்தைக்கொண்டு முன் உலகத்தைப் பரிபாலித்தீர். தேவரீர் தருமத்தின் கரையாகவு மிருக்கின்றீரன்றோ சந. இந்தப் பதினான்குலகங்களும் உம் முடைய அவயவமன்றோ. ஒபகவானே! விசுவ ரூபத்தின் அந்த அவயவங்களைத் திதியின் புத்திரர்கள் அழிக்கின்றனர் சக. பிரமதேவர் முதல் நாங்களனைவரும் அவர்களால் எப்போதும் மலைக்குகையில் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய் அதிக பயத்தோடு பெயரைக்காரட்டாமல் இருக்கின்றோம் சஎ. சத்தியலோக முதலியவைகளுமே அந்தத் துராத்மாக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. ஸ்வரஹா என்பதும் வஷ்ட் என்பதும் ஸ்வதா என்பதும் அழிக்கப்பட்டன சஅ. இவர்கள் மனிதர்களை யுண்கின்றனர். முனிகளின்மீது ஏறி (அவர்களை) நடத்துகின்றார்கள். ஆகாயத்திற் சூரியன் சரிப்பதில்லை. சந்திரன் காணப்படவில்லை சக. கிரகங்களெல்லாம் மறைந்தன. ஓ வியாபகரே! அதற்கு கதியை நாங்களறியவில்லை. இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் மேருவின் வடபாகத்திலிருந்தவர்களானோம் னு. ஓ தாமரைக்கண்ணரே! பரிபாலிப்பவரில்லாதவர்களாய் உம்மைச் சரணமடைந்தவர்களான எங்களையும் முவுலகையும் இரக்ஷிப்பதற்கும் அவர்களை யழிப்பதற்கும் தேவரீர் யோக்கியராயிருக்கின்றீர் னுக.

திரமதஞ் செய்யக்கூடாது. அவர்களால் இது எரிக்கப்பட்டதாய் விடும். சூதர் சொல்லல்.— என்று பிரமதேவர் முதலிய தேவர்களால் வாக்கியங்களைக்கொண்டு அரிச்சிக்கப்பட்ட விஷ்ணு றுஉ. பெரிய மேகம்போல் கெம்பிரமான வாக்கால் தேவர்களுக்குச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல்லல்.— ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! மேருவின் சமீபமாக முன்போல் போங்கள் றுந. மதத்தினுற் கருவித்திருக்கும் தைத்தியர்களைச் சொற்ப காலத்திலே கொல்லுகின்றேன். அப்போது காரா (இருட்டு) கிருகத்தை யடையாமல் சகல தேவர்களுமிருக்கலாம் றுச. ஓ தேவர்களே! ஈண்டு எனது ஆணைப்படி பலவிதமான சத்தமிட வேண்டாம். சூதர் சொல்லல்.— உலக நியந்தாவாய்த் தைத்தியரைக் கொல்பவராய் இருக்கும் விஷ்ணுவால் ஆக்கை செய்யப்பட்டவர்கள் றுரு. ஜெகத்பதியை நமஸ்கரித்துத் திருப்பாற்கடலினின்றும் போய்விட்டார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சிந்திக்கின்ற விஷ்ணுவிற்குச் றுந. சிவபிரானுற் சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தைச் சனூர்த்தனருணர்ந்தார். சேஷ சயனத்தைவிட்டு மகா லக்ஷ்மியை மார்பில் ஆவிங்கனஞ் செய்து கொண்டு றுஎ. கையில் சக்கரத்தையுடையவராய்ச் சமுத்திரத்தினின்றும் தனிமையாய்ப் புறப்பட்டார். இந்தப் பூலோகத்திலே சிவபுரமென்ற இடத்தை யடைந்து கிருபாசமுத்திரத்தில் முழுகி றுஅ. மகாதேவரான சிவபிரானைக்குறித்து லக்ஷ்மிநாயகர் தவஞ்செய்தார். புராதன விங்கத்தைக் கண்டு தாமரைகளா லருச்சித்தார் றுக. பழங்கிழங்குகளை நிவேதித்து ளிரும்பிய பயனை யெல்லாங் கொடுக்கும் தேவனான பார்வதியின் பதியை வேதத்திற் கூறிய

நாமங்களால் துதித்தார்கள் கூடு. இங்ஙனஞ் சிலதினங்கள் செல்லுகையில் சிவபிரான் பக்தியைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் ஒரு தாமரைப்பூவை ஒளித்து விட்டார் கூக. கொண்டு வந்த அந்தச் சகல தாமரைப்பூக்களாலும் உள்ள படி பூஜித்து இந்த பூஜையின் கடைசி நாமத்திற்கு ஒரு தாமரை மலரைக்கண்டாரில்லை கூஉ. தாமரையைப்போன்ற கண்ணைச் சீக்கிரமாகப் பிடிங்கினார். அதனால் மகாதேவரை விகாரமற்றவராய் நன்றாகப் பூஜித்தார் கூந. அவருடைய பக்திக்குணத்தால் சந்தோஷித்த சிவபிரான் திரிசூலத்தையும், டமருகத்தையும், சக்கரத்தையும், பரசாயுதத்தையும், பிரகாசமுடைய கடகத்தையும், மணிக்கயிற்றையும், கபாலத்தையும், நாசத்தையும், மேலான கட்வாங்குத்தையும், பத்துக்கைகளாலும் தாங்கிக்கொண்டு கோடி சந்திரப்பிரகாசமுடையவராய் அந்த விங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டார் கூடு. உலக மாதாவான தேவியோடு முன்னிலையில் பரமேசர் இரத்தின குண்டலங்களால் லலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், ஜடைகளான கிரீடத்தோடுங் கூடியவைகளும், பாதிச்சந்திரனாகிய இதழோடுங் கூடியவைகளும், பலவித வர்ணமுடையவைகளும், மிகத்தெளிவான புன்சிரிப்பாகிய முனைகளின் பிரகாசமுடையவைகளுமான ஐந்து முகங்களோடும் அனுக்கிரகித்தார் கூஎ. அநேக வாயிரங்கோடி சூரர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான சிவபிரானின், இரண்டு திருவடிகளில் வணங்கியவரும், கண்ணீரை வரிஷிப்பவரும், பரவசமானவரும், பரமானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கிய மனமுடையவருமான விஷ்ணுவை எடுத்துத் (தயாநிதி) பத்துத்தோள்களாலும் ஆவிக்கனஞ் செய்தார் கூக. இவரை

மிகவும் அழுத்தமாய்த் தழுவிக்கொண் டுச்சிமுகர்ந்தார். சிவபிரான் சொல்லல்.—ஓ செளரியே! இப்போது இந்த வுனது பூஜையால் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன். ௧0. பிரசன்னமான நான் விரும்பிய வரத்தை யுனக்குக்கொடுக்கின்றேன், சொல்வாயாக. சூதர் சொல்லல் என்று இந்தச் சீதளமான வாக்கால் சிவபிரானால் கேட்கப்பட இவர் என. மீண்டும் பரவசமாய் விழுந்தார், தாண்டினார், (மீண்டும்) விழுந்தார், தெளிந்த வுணர்வுடையவராய்ப் பிரசன்னமான சிவபிரானைத் துதிப்பவராய் நன்றாய் நின்றார் என. கண்ணீரோடுங் தழுதழுத்த குரலோடுங்கூடின வாக்கியங்களால் விளக்கபின்றிச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல்லல்.—ஓ தருணேந்து சேகரரே! தேவரீர் எனக்குப் பிரசன்னமாயிரேல் என. அசுர குலத்தை யழிக்கும் உம்முடைய ஆயுதத்தைச் சீக்கிரங்கொடுத்து ஓ சம்புவே! நின்தையற்ற தொண்டான வெண்ணைக் கிருபையால் இரகசிக்கவேண்டும் என. ஓ சங்கரரே! தேவரீரின் விங்கத்தின் மாகாத்மியத்தையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். மேலான பக்தியைப்பரிக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஆண்டே அந்தர்த்தான மாயினார் என. சிவபிரான் காணப்படாத அப்போது ருத்திரநாமங்களால் (அவர்) தோத்திரஞ் செய்தார். மீண்டும் விஷ்ணுவால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களால் பகவான் மிகப்பிரசன்னமானார் என. ஓ கோவிந்தரே! உமக்கு வசியமாயிருக்கின்றேன். சூரியப்பிரகாசமுடைய எனது சங்கையும்தத்துருவைக்கொல்லுவதில் சாமர்த்தியமுடைய இராஜமந்திரத்தையும் வாங்கிக்கொள்வீர் என. ஓ கோவிந்தரே! இப்போது விங்கத்தின் வைபவத்தையுஞ் சொல்லுகின்றேன் கேட்பிராக. அநேக விஷ்ணுக்கூட்டங்களாலும்

அநேக கமலாசனர்களாலும் எ.அ. அநேக ருத்திரர்களாலும் மற்றுமுள்ளவர்களாலும் அழிவற்ற விங்கம் பூஜிக்கப்பட்டது. ஒ அச்சுதரே! எவன் ஆண்டு என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவனுக்கு நான் வசியனாகின்றேன் என்க. ஒ கோவிந்தரே! வேறு விங்கங்களைக்காட்டிலும் (இது) எனக்கு அதிக பிரீதியைக்கொடுப்பது. ஒ அச்சுதரே! என்னால் விங்கத்தின் வைபத்தைச் சொல்லமுடியாது. அ. அற்புத்தியையுடைய பிரமாமுதலிய வேளையோர்கள் எப்படி அறிவார்கள்? இந்த விங்கத்தின் பூஜையினால் நான் உனக்குச் சீக்கிரம் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன் அக. சூதர் சொல்லல்.— இங்ஙனம் விங்கத்தின் மகாத்மியத்தைச் சொல்லித் தடையற்ற சங்கைக்கொடுத்து மகா மந்திரத்தை அனுக்கிரகித்து, இலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தார் அஉ. பின்னர்ச் சங்கைவாங்கிக்கொண்டு கர்வித்துள்ளவர்களும், இராசுசுருள் மேலானவர்களும் பயங்கரமான தொழிலையுடையவர்களுமான இராசுசுர்களைச் சங்குத்தொனியால் நன்றாய்க் கொளுத்தி அங். ஒடுதலையே யுடையவர்களாகச் செய்து, இராசுசுக்கூட்டங்களைக் கொன்றவராய் உலகத்தை முன்போல்தடையற்றதாகக் கோவிந்தர் இராசுசித்தார் அச. அற்புதமான விங்கமாகாத்மிய முழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஒ முனிவர்களே! சிவபுரமென்னும் பெயரையுடைய கேசித்திரத்தில் அற்புதமான விங்கத்தின் மகாத்மியத்தைச் சொல்லுகின்றவர்களாக அரு. ஒ ஆஸ்திகர்களே! பழமையான விங்கத்தின் மேலான பூஜையால் ஓவேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! பரமேசுருடைய பிரசாதத்தை யடையுங்கள் அக. சாதுக்களுள் மேலானவர்களே! சிவபிராணுடையவும் விங்கத்தினுடையவும்

மகர்த்மியத்தோடுங் கூடின இவ்வத்தியாயத்தை எவன் படிக்கின்றானோ ஒருபோது மவனுக்குச் சமுசார்பயமில்லை. கேட்பவனுக்கும் பிரபு பிரசாதமளிப்பார். அள.

இங்ஙனம் ஆறாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ வேதவித்தமரே! ஐசுவரிய முடைய வும்மால் சிவபுரேசருடைய பழமையான விங்கத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது க. விஷ்ணு விற்குச் சங்குகொடுத்ததும். தைத்தியர்களைக் கொல்லுதலும் ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மேலானவரே! கீசேஷமாய் வருணிக்கப்பட்டன உ. அதன் பூஜாவிதியைக்கேட்க அதிகமான இச்சையுண்டாகின்றது. நல்ல சாது சிரேஷ்டரே! பரமேசருடைய அந்த விங்கம் பூஜிக்கத்தக்கது ட. ஓ நல்ல விரதசாலியே! எந்த இருதுவில் எந்தச் சவனத்தில் (மாசத்தில்) எந்த மர்கிரத்தினால் ஓ நல்ல விரதமுடையவரே! தேவனுடைய பூஜைக்கு எந்தத் திரவியங்கள் பூஜிக்க யோக்கியமானவைகள் ச. எந்த ஆசாரத்தினால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராய் (அவர்) சந்தோஷத்தை யடைகின்றார். ஓ பகவானே! அவையனைத்தையும் காருணணியத்தினால் எங்களுக்குச் சொல்லல் வேண்டும் ஈ. சூதர் சொல்லல்.—ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! ஆண்டுள்ள விங்கம் திவ்வியமாயும், பழமையாயும் நித்திய சுத்தமாயும் பரஞ்ஜோதி சொருபமாயும், வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ளது கூ. “ஊர்தவாய

தே நமஸ்துப்பியம் ஊர்த்வ விங்காயதே நம:” என்பது முதலிய விங்கமந்திரக்கூட்டங்களான வேதங்களால் இலிங்கஞ் சொல்லப்பட்டது எ. நிஷ்களங்கமானது. நோயற்றது. நித்தியமானது. தேவர்களா லுபாசிக்கப்பட்டது. பூஜையு மந்திரமுல்லை. ஆவாகன முதலியவையுமில்லை அபசாரமும் தோத்திரமுமில்லை. பூஜையின் முடிவில் விசர்ஜ ஜனமுமில்லை. சுவானுபூதியொன்றேயே யறியத்தக்கது. கேவலம் ஞானகலை வடிவமானது கூ. அதனது ஸ்மரண மாத்ரிதர்தால் பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். சச்சி தானந்த லக்ஷணமுடைய சிவனே விங்கமாகின்றார் க0. சிவனுக்கு விங்கமில்லை பென்று ஹயக்கிரீவர் முதலியோர்கள் அறிகின்றார்கள். ஹிருதயதாமரையிலேனும் புருவ மத்தியிலுள்ள தாமரையிலேனும், (விங்கம்) எப்போதுந் தியானிக்கத்தக்கது கக. சிரசில் (பிரமரந்திரத்தில்) ஆயிரமிதழேர்டுங்குடின தாமரையிலேனும், நல்ல யோகிகளால் பிரணவத்தோடு சும்பகத்தில் பிரணவவாயுவை நிறுத்தி விங்கம் கஉ. தியானிக்கத்தக்கது. மேலான விங்கம் அமிர்தத்தை வருஷிக்கின்றது. ஞானத்தால் ஜென்ம மரண ஜரை சோகங்களால் விடுபட்டவனாய், அமிர்தத்தை (மோகூத்ததை) அடைகின்றான் கங. ஆஸ்திகர்களால் இந்நிரியக்கூட்டங்களை யடக்கிச் சத்துவத்தோடுங்குடிய புத்தியினால் ஏகாக்கிரமாக அந்த விங்கம் அனுசந்தானஞ் செய்யத்தக்கது கச. இங்ஙனந் தியானிக்கச் சக்தியற்றவர்களுக்கு வெளிப்பூஜை விதிக்கப்படுகின்றது. அது நித்தியம் அனித்தியமென்று இரண்டு பிரகாரமாகவுள்ளது. நித்தியமெனினே, எக்காலத்திலு முள்ளது கடு. ஒவ்வோர் காலத்திலுள்ளது. அநித்தியமானது. மனிதர்களுக்குச் சகல சித்தியைச்செய்வது. சுருதி

ஸ்மிருதிகளில் விங்கபூஜைக்கு வேறாய் மேன்மையான தொன்று மில்லவேயில்லை கக. பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் விங்கத்தின் பூஜையின் மகிமையால் சிருஷ்டி திதி முதலிய கிருத்தியங்களில் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாக நிலைத்திருக்கின்றார்கள் கஎ. விங்கபூஜா பிரபாவத்தால் யோகிகள் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாகச் செல்லுகின்ற தினங்கடையும், பிரமகற்பங்களையும் பார்க்கின்றார்கள் கஅ. விங்கபூஜையால் அணிமாதி பஷ்டசித்தியும் வித்தை பொருள் தயாளத்தன்மைகளும் மூன்றுலகிலும் பிரசித்தியு முண்டாகின்றன. கக. (அவை) விங்கமென்ற மகிமையினாலேயே யுண்டாகின்றன. வேறு கருமத்தாலன்று. விங்கத்தின் சேவையால் சாபமிடவும், அனுக்கிரகஞ் செய்யவும், சர்மர்த்திய முண்டாகின்றது உ0. மகாத்மாக்களுக்கு இரந்தப் பரமேசுவிங்கத்தின் பிரபாவத்தால் சிரவணஞ் செய்யப்படாத சாஸ்திரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்யுஞ் சர்மர்த்தியமுள்ள புத்தியுண்டாகின்றது உக. கந்தருவபதவியும், கருடபதவியும், பக்ஷஸ்பதவியும், உருத்திரபதவியும், பிரமபதவியும் விஷ்ணுபதவியும் ஆகிய இவைமுதலிய ஸ்தானங்கள் விங்கபூஜா பரர்களான மனிதர்களாலடையப்படுகின்றன உஉ. யாது யாது புதிப வானந்தமோ அது வது விங்கத்தின் பூஜையினால் அடையப்படுகின்றது. நிஷ்பலமான வேறு கோடி கருமங்களாலுண்டாகவே மாட்டாது உங. ஒபூசகர்களே! சிரௌதஸ்மார்த்த சகல கருமங்களும் விங்கார்ச்சனை யின் பலத்தின் ஒரு அம்சத்தில் பதினாறிலொன்றிற்குச் சம்மரகாதன உச. சிவலிங்க பூஜையில் அதிகாரமற்றவர்களுக்கு அக்கினிகோத்திர முதலிய கருமங்கள் முனிஸ்வரர்களால் விதிக்கப்படுகின்றன உரு. நித்தியபூஜை மேலாகச்

சொல்லப்பட்ட பிரம்ம விக்ஞானத்தைக்கொடுப்பது. அநித் தியபூஜை சாதகனுக்கு மேலான சித்தியைக் கொடுப்பது ௨௬. ஓ ஆஸ்திகர்களே! மூன்று காலத்திலும் (மகேசரு டைய லிங்கபூஜை) பலவித வைதிக மந்திரங்களாலும், சோ டசோபசாரங்களாலும் செய்யப்படுவதே ௨௭. லிங்கபூஜை யென்கின்றனர். நித்தியமெனப்படுகின்றது மேலானதாயும் சுத்தமாயும், சகல பாபங்களைக்கெடுப்பதாயும், சகலானந்தத் தையுஞ் செய்வதாயும், திவ்வியமாயுமுள்ள கிருபாசாகர மென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நெற்றியினிடத் திலும், அங்கனமே மார்பிலும், நரபியிலும், இரண்டு கழுத் துப்புரத்திலும், இரண்டு தோள்களிலும், கிரசிலும், கழுத்தி லும் “திரியாயுஷம்” என்பது முதலிய மந்திரங்களினால் ஶீத்வான் திரிபுண்டரந் தரிக்கவேண்டும். உருத்திராக்ஷ முந் தரிக்கவேண்டும். ௩0. நித்தியகரும மனைத்தையுஞ் செய்து அடக்கிய இந் திரியமனமுடையவனாய் ஓ செளரியே! சமுசாரத்திற்கு ஓளஷதமான சிவனை பிம்பத்தில் தியானிக்க வேண்டும் ௩௧. பின்னர் அடங்கிய மனமுடையவனாய்ச் சிவபுரேசரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். முன்னர் தே வதேவரான பிணுகுஷ்ய ஶீந்து பிரகாரமாக நமஸ்கரித்து ௩௨. ஆலயத்தில் நுழையவேண்டும். பின்னர்க் கணத்தலைவரான யானைமுகத்தையுடையவரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். ஶிதிப்படி விபுவின் சந்நிதியை யுடையவேண்டும் ௩௩. பூஜைக்கு நிர்விக்ஷினமளிக்கும் பைரவரைப்புத்திமான் வண ங்கவேண்டும் “கணூனம்” என்ற மந்திரத்தினாலும் சோட சோபசாரங்களாலும் ௩௪. பிரமதர்களால் வணங்கப்பட்ட வரும், சராசரர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் சேஷிக்கப்பட்ட வரும், சர்ப்பாபரணமுடையவரும், தேவதேவரும், சம்புவு

மான சிவபுரேசருடைய வாயற்படியிலுள்ளவருமான நடன கணபதியைச் சகல காரியார்த்த சித்தியின் பொருட்டு மேலான பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும் ஈக. அவரது ஆணையைப்பெற்றுக் கிரமமாய்ப் பைரவரையு மருச்சிக்கவேண்டும். பின்னர் மகேசருடைய பின் பாகத்திலுள்ள ஸ்கந்தராகிய ஈக. மபூரவாகனத்தையுடைய குகனை “சுப்ரமண்யோம்” என்று துதித்து, அந்த மந்திரத்தினாலேயே (ஸ்கந்தரை) அன்போடு அருச்சித்து ஈக. பின்னர் அந்த ஸ்கந்தரை நம்ஸ்கரித்துப் பின்னர்ச் சர்வாபரண முடையவளும், சகல துஷ்டர்களை யழிப்பவளுமான ஈசான சண்டிகையை ஈக. “ஜாதவேதஸ” என்ற இந்த மந்திரத்தினாலும் ஆவாகனமுதலியவற்றாலும் பூஜித்துப் பின்னர் ஆக்னையைப் பெற்றுத், தேவனை நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பிரணவத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும் ஆவாகனமுதலியவற்றாலும் சிவபுரேசரான தேவனை விங்கத்தில் சக. பக்தியோடுங்கூடிய மனதால் அன்போடு பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது பரமேசரை, ருத்திர மந்திரங்களினால் அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். சஉ. தயிர், பால், இனிமையான தேன், எலுமிச்சரசம், இவைகளாலும் கஸ்தூரி பச்சைக் கருப்பூரம், குங்குமப்பூ இவற்றோடுங்கூடின சந்தனங்களாலும் சஉ. திவ்வியமான சுத்த ஜல முதலியவைகளாலும் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். சகந் தத்தோடுங்கூடின மிருதுவான பரிசமுடைய வஸ்திரங்களினால் தேவனை உடுத்தவேண்டும் சஈ. “கந்தத்துவாரே” என்ற மந்திரத்தினால் விங்கத்தைச் சந்தனங்களால் பூசி வில் வப்பத்திரங்களினாலேனும் அல்லது புகியகேசரமுடைய தாமரைகளினாலேனும் அருச்சிக்கவேண்டும் சரு. கொன்.

றைப்பூக்களாலும், ஊமத்தைப்பூக்களாலும், எருக்கம் பூக்களாலும் (அர்ச்சிக்கவேண்டும்.) ஒரு கொன்றைப்புஷ்பத்தால் எப்படிச் சங்கரன் பிரியப்படுகின்றாரோ சுக. அப்படி மற்றைய புஷ்பங்களினால் பரமேசர் பிரியப்படுகின்றதில்லை. லிங்கத்தின் சிரசில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கொன்றைப்புஷ்பம் ச.எ. பிரம்மகத்தி முதலிய பாபங்களைச் சீக்கிரமாகவே (அது) அழிக்கின்றது. அப்படியே பரமேசரிடத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட நீலோத்பல புஷ்பம் ச.அ. கட்டுகுடித்தலினாலான பாபத்தை உடனே சுஷணத்தில் அழிக்கின்றது. சந்திர சூடரான தேவருக்கு அற்பித்த ஊமத்தம் புஷ்பம் ச.க. குருத்துரோகமுதலிய வெல்லாவற்றையும் பஞ்சை (எரிக்கும்) அக்கினிபோல் எரிக்கும். கொன்றைப்பூ தேவனுக்குந் தேவிக்கும் மிருந்த சந்தோஷத்தைச் செய்வது ௫0. பிரசாதத்தை விரும்புகின்றவர்களால் தேவேசர் அதனாலேயே ஆதரவோடு பூஜிக்கத்தக்கவர். மாலைகளாலும், சுகந்தமுடைய புஷ்பங்களாலும், மகேசரைப்பூஜித்து ௫௧. மற்றுமுள்ள புஷ்பபேதங்களாலும் பரமேசரைப்பூஜிக்கவேண்டும். அப்படியே தூபங்களாலும், தீபங்களாலும், பலவித நைவேத்தியங்களாலும் ௫௨. சிவபுரோசரைப் பூஜிக்கவேண்டும், சிவத்தைத் தாம்பூலங்களினால் பிரீதி செய்யவேண்டும். திவ்வியமான நீராஜனத்தால் சிவத்தைக் கிரமமாக ஆரதிக்கவேண்டும். ௫௩. சாமரம், குடை, கண்ணாடி, விசிறி முதலிய உபசாரங்களாலும் விரும்பியவனைத்தையு மளிப்பவரும் காமனுக்கு விரோதியுமான உமையின் நாயகரை ஆரதிக்கவேண்டும் ௫௪. அழிவற்ற அம்பிகாபதியை வைதிகதோத்திரங்களினால் துதிக்கவேண்டும். மேலான பக்தியோடு இந்தப் பிரகாரமாக ஒருதரமேனும் பூஜை செய்யப்பட்டால் ௫௫. எந்த இடத்தி

வீருந்தாலும் சகல பாக்கியங்களும் நிரம்பினவனாய் விரு
ம்பியபடி போகங்களை யனுபவித்துப் புத்திரர் பெளத்திரர்
முதலியவர்களோடும் கூடினவனாய்ச் சூக. சகல தேசங்களி
லும் கீர்த்தியுடையவனாய்ச் சகல ஜந்துக்களாலும் பூஜிக்கப்
பட்டவனாய் மனிதன் நூறுவருஷம் ஜீவிப்பான். இதில்
விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை சூக. யாண்டு வசித்த
வனாலும் தேவனாயும் கிருபாசமுத்திரமாயுமுள்ள பூஜிக்
கப்பட்ட சிவபிரான் தனது சாரூப்பியத்தை அவனுக்குக்
கொடுக்கின்றார் சூஅ. அநித்தியமான இந்த மகா பூஜை
மனிதர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டத்தைபுகொடுக்கும். ஓ விப்
பர்களே! கிருபையின் வலுவால் இது விரிவாக வென்றாற்
சொல்லப்பட்டது சூக. ஓ சகல வேதார்த்தங்களையு
முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! சம்புவின் சாயுஜ்யத்
தைக்கொடுக்கும் நித்தியபூஜை யென்றாற் சொல்லப்பட்டது.
தேவர்களுக்குக் கிடைத்தற்கரியது சூப. ஓ விப்பர்களே!
உங்களுக்கு இப்போது இரகசியமுமுண்மையாக என்னால்
சொல்லப்பட்டது. எப்போதும் பக்தியோடு தேவனான
சிவபுரேசரைப் பூஜியுங்கள் சூக. உங்களுடைய ஜென்மதுக்
கத்தை அழிக்கின்றவரான சந்திரசேகரன் சீக்கிரம் அருச்
சிக்கப்பட்டவராய்க் (கருணைமுர்த்தி) அனுக்கிரகஞ் செய்
வார் சூஉ.

இங்ஙனம் ஏழாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முனிசுள் வினவல்:—சிவனுடைய மேலான பூஜை உம்
மால் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. சத்தியோடுங்

கூடின தேவனுடைபு பூஜைபே புசமுத்தக்கதா க. ஓ முனி
 புங்கவரே! எதன் பொருட்டுத் தேவியின் பூஜை சொல்லப்
 படவில்லை. ஓ குரவே! விபாபகரே! சக்தியின் ஜாவிதியைக்
 காருணாணிபந்தால் சொல்லுவீராக உ. மூதர் சொல்லல்:—
 எதனைக்கேட்டு மனிதன் விரும்பியதைச் சீக்கிரம் அடை
 கின்றானே, அத்தகைய தேவியின் பூஜாவிதியைச் சொல்லு
 கின்றேன். சிரத்தையோடுங் கேட்பீர்களாக ஈ. முன்
 சொன்ன விதியினால் நித்திய சருமங்களை பெல்லாம் பாடித்
 துத் தேவியைக் காயத்திரியினால் பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது
 பிரணவத்தினால் யஜிக்கவேண்டும் ச. “பிரணோ தேவீ”
 என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் தேவியை ஆவாகனஞ்
 செய்யவேண்டும். “ஆனோதிவ்” என்ற இருக்கால் தேவிக்கு
 ஆசனங் கற்பிக்கவேண்டும் டு. “சோதயித்ரி” என்ற
 இருக்கால் அடங்கிப்பன முனையவனாக அவளுக்கு அருக்
 கியங் கொடுக்கவேண்டும் “பாநிரயி” என்ற மந்திரத்தினால்
 பக்தியோடு பாத்தியங் கொடுக்கவேண்டும் கூ. “பாவகான
 ஸ்து” என்ற இருக்கால் பரமேஸ்வரிபை அபிஷேகஞ் செ
 ய்து வைக்கவேண்டும். மூன்று கந்தங்களாலும், குங்கு ம்பூக்
 களாலும், பச்சைக்கருப்பூரங்களாலும், மங்கள ஜலங்களாலும்
 எ. சருக்கரை, தேன், பால், நெய், அரைக்க மஞ்சள்முதலிய
 வற்றாலும் அருணோபிஷேத் மந்திரங்களாலும் பரமேதவதை
 யை அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும் அ. “இததவ்”
 என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் ஆசமனங் கொடுக்கவேண்
 டும். கஸ்தூரிவாசணையுள்ள குசம்பாவர்ண வஸ்திரங்களினால்
 கூ. சகல்லோகத்திற்கு மொரே மாதாவான மகாதேவியை
 உடுத்தி “யத்வாச” என்ற மகாமந்திரங்களினால் இவைய குங்கு
 மங்களினால் பூசவேண்டும் க0. மல்லி, புன்னாகம், செங்கழுகீர்

இவற்றிலும், முல்லை, பாதிரி முதலியவற்றிலும், தாமரைகளாலும், விவப்பத்திரங்களாலும், தாழை, மகிழும், நீரோத்பலம் இவற்றிலும் சுக. வண்டுக்கூட்டங்கள் மொய்க்காத சம்பகங்களாலும், மலர்ந்த அசோகங்களாலும் “கௌரீம்மாய” என்ற மந்திரத்தினாலும் அகிலேசுவரியைப் பூஜிக்கவேண்டும் கஉ. “சத்வாரிவாக்ஞ” என்ற இருக்கரல் நைவேத்யுத்தையு நிவேதிக்கவேண்டும். தூபதீபங்களையும் உலகமாதாவிற்றுகு வரிசையாகக் காட்டவேண்டும் கங. ஏலமுதலியவற்றோடுங் கூடின தாம்பூலத்தை உலகசாக்ஷியானவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தேவிக்குத்தத்தினால் சாந்திமந்திரங்களோடு உலகம் வணங்குதக்கவளைத் துதிக்கவேண்டும் கச. “அதாம்பிதம்” என்ற இந்த மேலான மந்திரத்தை நன்றாக உச்சரிப்பவரையே தேவிக்குப் புஷ்பாஞ்சலியை மிகுதியாக அடிக்கடிச் செய்யவேண்டும் கரு. மற்றுமுள்ள பலவிதமான தோத்திரங்களினால் உலகமாதாவைச் சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களாலும் பத்திபாவனையினால் குற்றமன்னிப்பை வேண்டவேண்டும் கசு. இதுவே சகல சித்தியையுமளிக்கும் சந்திபூஜையாம். சசலசொபாக்கிபத்தையும் மனிதர்சளுக்குக் கொடுப்பது, சர்வவிதையளிப்பது கள. அல்லது முடிவான ஆசிரமத்தி லிருப்பவரானால் பிரணவத்தினாலேயே பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது சாயத்திரியினாலேனும் அல்லது சக்தி பஞ்சாஷ்ரத்தினாலேனும் தேவியை யஜிக்கவேண்டும் கஅ. வெளிப்படாத சக்தியைப் பூஜிக்கவேண்டும். இது வெளிப்பூஜையாகச் சொல்லப்பட்டது. பூஜைகளுக்குள் உத்தமமாக அறியவேண்டும். மனிதர்சளுக்குச் சீக்கிரம் சித்தியை யளிப்பது கக. தீயானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு இந்த வெளிப்பூஜை விதிக்கப்பட்டது. சுவானுபவத்தைக் கொடுக்

கின்ற சக்தியின் உட்பூஜையைக் கேளுங்கள் ௨0. எட்டு இத முடையதாயும் மரசுற்றவிளக்கமுடையதாயும் சுருங்கிய கே சரங்கனையுடையதாயுமுள்ள தாமரையை ஹிருதயத்தில் சிந்தித்துப் பிராணாமங்களினால் மலர்ச்சியுள்ளதாகக் கி ௨௧. ஹிருதயதாமரையின் நடுப்பொகுட்டில் ஜ்வாலையின் கூட்டத்தால் பூரணமாயும் சூக்ஷ்மமாயும் வெளிப்படாததாயும் இருப்பதாக ஒருதுவாரத்தை நினைக்கவேண்டும். அந்தத்துவாரத்தில் எங்கும் முகமுடையதாகவும் கிரணக்கூட்டங்களால் முடிய தேகமுடையதாகவும் நிலைபெற்றதாகவும் இருப்பதாக அக்கினியைசிந்திக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் மஹா ஜ்வாலையுடையதாயும் சூக்ஷ்மமான நூலையொத்த பிரகாசமுடையதாயும் ௨௩. நிலமேகத்தின் மத்தியிலுள்ள மின்னல் கொடிபோன்று விளங்குவதாயும் நெல்லின் வால் நுனி போல் ரூபமுடையதாயும், மஞ்சள் வர்ணமுடையதாயும், நிலைபெற்றதாயும் ௨௪. அக்ஞானமான உள்ளிருட்டை நீக்குவதாயுமுள்ள அதனைப் புத்திமான் நெடுங்காலந் தியானிக்கவேண்டும். அதனது ஒருபாகத்தின் நுனியை இருப்பிடமாக வுடையவளும், சேதன சலைபானவளும், பரமேசுவரியும், ௨௫. சச்சிதானந்த பரிபூரணமானவளும், ஞானவடிவின் ஞம், சதாசிவையானவளுமான காருணிகையான சிவையை அடக்கிய இரத்திரியக் கூட்டமுடையவளாய் வாயுவை யடக்கிச் சஞ்சலமற்றவளாய் உள்ளேகுறிப்பான மனதால் பார்க்கவேண்டும். அவளையே சிவமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளைப் பிரம தேவரென்று ஏனையோர் சொல்லுகின்றனர் ௨௭. அவளை விஷ்ணு வென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அஹோ! அவளையே இரத்திரனென்றும் சொல்லுகின்றனர். அவளையே யுலகமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளையே சரஸ்வதியென்று

சொல்லுகின்றனர் ௨௮. அவளை வரங்கொடுக்கும் லக்ஷுமி யாகச் சொல்லுகின்றனர். அவளைச் சந்திரமண்டலமென்று சொல்லுகின்றனர். மனதையடக்கிப் யோகிகள் பிரம விஷ்ணுமுதலானவர்களாகவும் எப்போது முள்ளிருப்பவளாகவும், மனோவாச்சுகளுக்குக் கோசரிக்க முடியாதவளாகவும் (கருகி) அவளையே நமஸ்கரிக்கின்றார்கள். ஒருதரம் அவளைத் தியானஞ் செய்தால் கோடி ஜென்மபாபத்தைக் கெடுக்கும் ௩0. மனிதர்களுக்குச் சகல ஆனந்தத்தைச் செய்வது. யோகிகளுக்குக் கிட்டக்கூடாதது. ஓஜையிலை. ஆசாரமில்லை. முத்திரையில்லை. திரவிய சேர்க்கையில்லை ௩௧. அனுசந்தான மொன்று மாத்திரமே கைவல்லிய பதத்தின் காரணமாகின்றது. அதற்குச் சமமான பூஜை சுருஷிஸ்மிருதிகளிலில்லை ௩௨. வெளிப் பூஜையைப் பார்க்கிலும் பரமேசர் அனுசந்தானம் கோடிபங்கு அதிகமாகின்றது. அல்லது ஹிருதயதரமரையில் அடியமுடைய தேவியும் மங்களமானவளும் ௩௩. கோடிசந்திரசமமான பிரகாசமுடையவளும் பாதிச்சந்திரனை யணிந்த சிரசையுடையவளும் நான்கு புஜமுடையவளும் விசாலமான கண்களையுடையவளும் நவரத்தினகிரீடத்தையணிந்தவளும் ௩௪. புதிய மாணிக்க மாலையைத்தரித்தவளும் சமமாய்ப் பருத்து உயர்ந்த தனங்களை யுடையவளும் வரத்தையும், அபயத்தையும், அக்ஷமாலையையும், கண்ணாடியையும், தரிப்பவளும் ௩௫. அல்லது தாமரை அபயம் வரம் இவைகள் விளங்குங் கரமுடையவளும், ஆழ்ந்த நரபியையுடைய, வளைந்த இடைபையுடையவளும் பெருத்த நிதம்பத்தின் பாரத்தால் வளைந்தவளும் ௩௬. மாணிக்க ஓட்டிபாண சத்தமுடையவளும், கங்காணம் தேரள்வளை இவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், சிவந்த வஸ்திரத்தால் மறை

க்கப்பட்டவளும், பொன்மாலையை யுடையவளும், சச்சி தானந்த பிரவாகமானவளும், ஹிருதய தாமரையின் மத்தியிலுள்ளவளுமான தேவியைத் தியானித்துப் பின்னர் ஆசன முதலிய உபசாரங்களால் தேவியைக்கிரமமாக யஜிக்கவேண்டும் ௩௮. கலையோடுங்கூடின இந்தத்தேவி பூஜை விரும்பிய சகலபலத்தைபுமளிப்பது. பிறபாசைபின்றி மோக்ஷகாரணமானது. ஒ முனிவர்களே! உண்மையாகச் சொல்லப்பட்டது ௩௯. ஒ விபரர்களே! முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவரின் புத்திரரும் தவசிகளுக்குள் மேலானவருமான நாரதர் வித்தையை விரும்பியவராய் உலககாரணமான பிதாவைக்கேட்டார் ௪0. ஒ பிரமதேவரே! உம்மிடமிருந்து சகல வித்தைகளும், என்னால் படிக்கப்பட்டனவன்றோ? அவைகள் மறக்கப்பட்டன. ஒ பகவானே! அவைகள் எப்படி எனக்கு நிலையுடையனவாகும் சக. என்ற அவரது வாக் கியத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் ஒரு க்ஷணம் சிந்தித்தார். அம்பிசையோடுங்கூடியவரும், அழிவற்றவரும், ஈசருமான மகாதேவனை யாண்டு உபாசித்தேனோ ௪௨. சரஸ்வதியையும் சிருஷ்டித்தொழிவில் சாமர்த்தியத்தையும் நான் அடைந்தவனானேனோ? ஆண்டுப்போகக்கடவீர் என்று பிரமதேவரால் தவசிகளுக்குள் மேலானவர் அனுப்பப்பட்டவராய் ௪௩. அப்போது சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் நமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட சிவபுரத்தை அடைந்தார். கிருபாசாகரத்தில் மூழ்கி அந்த ஜலத்தை மந்திரத்தால் ஆசமனஞ் செய்து ௪௪. தேவியையும் ஈசானான தேவனையும் முனிஸ்வரர் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். நல்ல மனமுடைய மாணிபத்திரரென்ற ஒருவர் நாரதரைப் பார்க்கவந்தார் ௪௫. தேவரீர் தினனைப்போல் ஏன் காணப்படுகின்றீ

ரென்று கேட்டார். நாரதர் சொல்லல்.— ஒ மகா மதியு
 டைய மாணிபத்திரரே! ச்ன்டுப பூஜையின் பொருட்டு வந்தி
 ருக்கின்றேன் சுக. புஷ்பங்கள் வண்டுகளால் கெடுக்கப்பட்
 டிருக்கின்றன. அதனாற் றுக்கப்பட்டவனாக இருக்கின்
 றேன், மாணிபத்திரர் சொல்லல்.— ஒ முனியே! துக்கப்பட
 வேண்டாம். சுவர்க்கத்திற்குப் போய் உனக்கு இப்போது
 சூ. நந்தன வனத்திலுண்டான திவ்விபமான மகத்தான
 புஷ்பங்களைத் தேவரீர் பூஜைசெய்யும் வரையிலும் நித்தியம்
 இங்கே அனுப்புக்கின்றேன் சுக. சூதர் சொல்லல் என்று
 மாணிபத்திரர் சொல்லிப் புஷ்பப் பெட்டியைக்கொண்டு வந்
 தார். முனி தினந்தோறும். சுவர்ண நிறமுள்ளனவும் எப்
 போதும் வாசனையானவையும் சுக. வாடாதனவும் வாசனை
 யாக்கப்பட்ட திக்குகளான முகமுடையனவும் ஆகிய புஷ்
 பங்களால் அருச்சித்தார். அப்போது தேவீ தனது திருமே
 னியைக்காட்டுபவளாய்ப் பிரசன்னமானார் ௫0. அவரது
 பூஜைபால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவரான சிவனும் பிர
 சன்னமானார். முனிவரர் நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தடை
 யற்ற வித்தைகளை வேண்டிக்கொண்டார் ௫௧. பிரசன்ன
 மான தேவனும் தேவியுமான இருவரும் (அதை) அவருக்
 குக் கொடுத்தார்கள். அதனால் முனிவித்தைசளுக்கிருப்பிட
 மாய்த் தனது இஷ்டப்படிபோனார். ௫௨. எப்போது சுவர்
 ணப் பூமலைகளால் நாரதரால் அருச்சிக்கப்பட்டானோ அப்
 போது மங்களவடிவமானவளை முனிகள் கனகவல்லியென்று
 துதித்தார்கள் ௫௩. ஒ ஆஸ்திகர்களே! சில முனிகள்
 அவளை வித்பா ஈஸ்வரியென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆகை
 யால் கனகவல்லியென்னும் தேவியைப் பூஜிக்கின்ற மனிதர்
 களான ௫௪. மகாபுண்ணியமுடையவர்களுக்கு ஒ சர்துவரர்

களே! அடையமுடியாதது அற்பமுயில்லை. என்னுற்சொல்லப்பட்ட விதியோடு கனகவல்லியென்னுந் தேவியை ௫௫. ஒழுனிவரர்களே! பிரம்மவித்தையை யடையும்பொருட்டுச் சீக்கிரம் நன்றாக பூஜிபுங்கள். சிவபுரத்திற்குச் சமமானது லகத்திலில்லை. கிருபாசமுத்திரத்திற்குச்சமமாய் வேறொன்று மில்லை ௫௬. கனகலதா அம்மைக்குச் சமமாயெவளுமில்லை. சிவபுரேசருக்குச் சமமாயொருவருமில்லை.

இங்ஙனம் எட்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையால் பின் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தைப் பிரியத்தோடு சொல்லுகின்றேன். ஒ பிரமத்தை யுணர்தோருள் மேலானவர்களே! கேட்டுக் கிருதார்த்தத் தன்மையை நீங்கள் அடையுங்கள் க. முன்னொரு காலத்தில் காதிபுத்திரரும், சகல ஐசுவரிய முடையவரும், அரசனுமான விசுவாமித்திரர் மகாத்மாவான வசிஷ்டரோடு காம தேனுவின் பொருட்டுப் போர்புரிந்தார் உ. காமதேனுவைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்திழுக்கும்போது உக்கிரமான கிரத்தி வாய்ந்த விஸ்வாமித்திரருடைய சைனியம் ஹுங்காரத்தால் எரிக்கப்பட்டது ஈ. பின்னர் அப்போது அரசன் “கூத்திரியபலம் சி.சி.” என்று நினைத்துத் தேவனையடைந்து தவத்தால் அவனனுக்கிரகத்தையடைந்தார். ச. சஸ்திரம், அஸ்திரம், சாஸ்திரம் இவற்றில் பிரவிணரான பிடிவாதமுடைய விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்கு இருப்பிடமான வனத்தை அத்தியந்தம் எரித்து விட்டார். ௫. பின்

னர் கோபமுள்ள வசிஷ்டர் பெரிய பிரம்மதண்டத்தால் சாதகப்புள் மழைதுளிகளை(க்கொள்வது)போல் சகல அஸ் திரங்களையும் இழுத்துக்கொண்டார் கூ. பின்னர் ஒ விப் பிரர்களே! யாதோவோர் காரணத்தால் காதிமைந்தர் அதிக கோபமுடையவராய் வசிஷ்ட முனிவருடைய நூறுபுத்திரர்களையும் சபித்தார் எ. அவருடைய சாபத்தால் வசிஷ்டர் புத்திரரான நூறு முனிகளும் அழிந்துவிட்டனர். வசிஷ்டர் அவர்களைப் பார்த்துக் கடக்கமுடியாத துக்கத்தை யடைந்தார் அ. அதிக துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டவராய் மற்றைய ஜனங்களைப்போல் மிகவும் அழுதார். வசிஷ்டர்சொல்லல்.— ஒ புத்திரர்களே! ஆதரவின்றிய வென்னை விட்டு நீங்கள் போனீர்கள் கூ. அதிக தவத்தாலும், மிகச் செய்யமுடியாத விசயங்களாலும் நீங்கள் பிறந்தீர்கள். காமதேனுவின்பாலால் வளர்ந்தீர்களன்றோ கடு. உங்கள் தவத்தின்வன்மை யாண்டு சென்றது. உங்கள் பெருமையு மெங்கே போயிற்று. ஒரே நீச அரசனது சாபாக்கினிகாரால் கொல்லப்பட்டீர்கள் கக. கீர்த்திசாலிகளான உங்களை எந்த வயற்றினுற்பெற்றேனோ, இந்தப் பெரிய சேகமாகிய காட்டுடரி அதனிடத்தில் இங்கே எனக்குண்டானது கஉ. விடுபட்ட பிதாப் பொறுக்கின்றாரில்லை. ஒ புத்திரர்களே! ஜொலிக்கின்ற சம்சாரக்காட்டுடரியை ஹிருதயத்தில் வைத்துவிட்டுப் பரலோகத்திலிருப்பவர்களாய் ஏன் என்னை வருந்தச் செய்கின்றீர்கள் கக, நியமத்திலுள்ளவர்களும் சடைக்கூட்டங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் பவித்திரத்தைக் கையிற்றறித்தவர்களுமான் உங்களைப்பார்த்து எனக்குப் பசிதாகங்கள் ஒ புத்திரர்களே உண்டானதில்லையே கஈ. வசிஷ்டரான எனக்கு நூறுபுத்திரர்களாவென்று கோபத்தால் பிரமதேவன் பொறுக்க

வில்லையோ. எனது ஐசவரியம் யாது. பிரமதேவருக்கு
என்னால் யாது செய்யப்பட்டது கரு. அரசர்களுடைய
சபையில் எனக்குச் சமானமானவர்களில்லை யென்று நானி
ருந்தேன். எரிக்கப்பட்ட புத்திரர்களை யுடையவராய் அரச
சர்களுடைய சபையின் மத்தியில்தான் எப்படி நிற்பேன்
கக. சோகத்தினாலுண்டான நீர் நிரம்பிய கண்களையுடைய
அருந்ததியை யெப்படிப் பார்ப்பேன். துன்பமாகிய நெ
ருப்பு எனது மனதிலுள்ளே வடவாமுகாக்கினியப்போலி
ருக்கின்றது கள. விவேகமாகிய நீர் முழுவதையும் மேலே
ஜொலிப்பதாய் வற்றச்செய்கின்றது. புத்திரர்களுடைய
மலர்ந்த தாமரைக்குச் சமானமான முகங்களை நான் சுஅ.
பார்க்காமல் ஓ எனது விதியே! யெப்படி உயிர் வாழ்வேன்.
புண்ணியகருமமுடைய முனிகள் புத்திரர்களை யுடையவர்
களாக விருக்கின்றார்கள் கக. என் தலையிலேயே அனர்த்
தக்கூட்டம் பிரமதேவரால் போடப்பட்டது. உபாசனை
யால் யாது எனக்குண்டாகும். தவங்களால் யாது. வீரதங்க
ளால் என்ன உ0. என்னால் சகலமும் செய்யப்பட்டு இப்
படிப்பட்ட மிகப்பெரியதான பலன் அடையப்பட்டது.
பர்வதத்தாழ்வரையினடியிலேனும் அல்லது மிகவுஞ் ஜொ
லிக்கின்ற நெருப்பிலேனும் உடலை விடுகின்றேன் உக. மகர
மதஸியங்கள் விழுங்கும் பொருட்டுச் சமுத்திரத்தில் விழு
வேன். இவர் வசிஷ்டரென்று அறிந்து என்னை மகரமதஸி
யங்கள் சொல்லாதனவாகும் உஉ. தர்மமராஜர்வும் என்
னைப்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவராகச் செய்பமாட்டார். எப்
படி யெனக்கு மாணமுண்டாகும். பூமியில் எப்படி யுடலை
விடுவேன் உக. யாண்டு எனது புத்திரர்களிருக்கின்றன
ரோ இங்கே யுடலைவிட்டு அந்நகரீனாகத்திற்குப்போவேன்

புத்திரர்களின்றி உயிர் வாழ மாட்டேன் உச. எப்படிப் பட்ட மகாத்மாக்கள், உருக்கிய பொன்னுக்குச் சமமானவர்கள். தவத்தால் நெருப்புக்குச் சமமாய் விளங்குபவர்கள். அதிக வலுவுடையவர்கள். எனது புத்திரர்கள் உரு. சிங்கக்குட்டிகள் யானையாற் (கொல்லப்படுவது) போல் அவர்கள் விசுவாமித்திரரால் கொல்லப்பட்டார்கள். எனது சேகாக்கினி எனது புத்திரர்களைக்கொன்ற அரசனை அத்தியந்தம் உச. ஏன் சாம்பலாக்கவில்லை. எனக்கு இது எப்படி வந்தது. எனது பிரம்மபுத்திரத்தன்மை சீ. சீ. எனது புண்ணிபசாவித்தன்மையுஞ் சீ. சீ. உள. எனது முனிந்திரத்தன்மையும் சீ. சீ. எனது புரோஹிதத் தன்மையுஞ் சீ. சூதர் சொல்லல்.—இப்படியே புலம்புபவராய்த் தீனராய்ப் பூமியில் அடிக்கடி புரளுபவராய் உஅ. இரண்டு கைகளாலும் சிரசிலும் வயிற்றிலும் வாயிலும் மோகிக் கொண்டு, ஓ வேத முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! வசிஷ்டபகவான் பெருங்குரல் விட்டமுதார் உச. ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு நாட்டையும், ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு இடத்தையும் அடைந்து ஓ சூசரர்களே! தீனைப்போலும், உன்மத்தனைப்போலும், அதிகமாகப் பிதற்றுபவராய்க் ஈ0. கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளிலும், பரிசுத்தமான குளங்களிலும், புண்ணியமான காடுகளிலும், தேவாலயங்களிலும் ஈ1. பிதற்றுபவராய்ச் சஞ்சரித்தும் முனி, துக்கத்தின் கரையை யடையவில்லை. இரமயியமான சிதம்பரத்தை யடைந்து அதினின்றிஞ் சிவபுரத்தை யடைந்தார் ஈ2. எப்போது சிவபுரகேசுத்திரத்தில், முனி பாதுகளை வைத்தவரானோர் அப்போது அவாது சோகமாகிய நெருப்பு நீரில் (விழுந்த) நெருப்புப்போல் சாந்தமானது ஈ3. வசிஷ்

டர் வியப்பையடைந்தார். எனக்கு இது யாது வியப்பு. வசி
 ஷ்டர் சொல்லல்.—எனது மனதில் சாபத்தாற் கொளுத்தப்
 பட்ட நூறுபுத்திரர்களுடைய நசு. எந்தச் சோகம் துழை
 ந்துகொண்டு விருகூத்தை (க்கொளுத்தும்) நெருப்புபோல்
 எப்போதுங் கொளுத்தினதோ அந்தச் சோகம் இப்போது
 என்னால் அற்புமனுபவிக்கப்படவில்லை. இஃதென்ன விய
 பு நடு. மனதில் சாந்தி நன்றயுண்டானது. துன்பமற்ற
 வனாய்த் தராமற்றிருக்கின்றேன். அமிர்தக்கடலில் மூழ்கின்
 வளைப்போல் சந்தோஷமுடையவனாக அசைவின்றி யிருக்
 கின்றேன் நசு, சஞ்சலமின்றி யெனதுமனம் நித்தியக்ரு
 மத்தில் முயலுகின்றது. ஈண்டுத்தவஞ் செய்யத்தக்கதென்று
 சிரத்தை மனதிலுதயமாகின்றதுநள. துக்கத்தைக்கொடுத்த
 அவர்களுடைய மரணம் சொப்பனம் போல் விளங்குகின்
 றது. சிவருத்திராதி நாமங்கள் இயல்பாய் வாயினின்று
 முண்டாகின்றன நசு. எனக்கு முன்னிலையில் வேதங்களும்
 மந்திரக்கூட்டங்களும் மிக விளங்குகின்றன. எனது பிரம
 தண்டமும் அந்தத் தபோவனத்திலிருந்து வந்துவிட்டது
 நசு. இது அதிக புதுமையானது. இது மிக வியப்பானது.
 பரமேசருடைய யாதோ சிறிது மகத்தவம் ஈண்டு இருக்
 கின்றதென்று ஆராய்ச்சி செய்கின்றேன் சர. இல்லையென்
 றால் சோகமாகிய நெருப்பில் மூழ்கினவனுக்கு இப்படிப்
 பட்ட புத்தி பெப்படி புண்டாகும். தேவியினுடைய அல்லது
 தேவனுடைய மேலான கருணையின் பெருக்கை ஈண்டு வெ
 ளிப்படுத்துகின்றது. மற்று னேறென்று மன்று என்று
 நினைக்கவேண்டும். குதர்சொல்லல்.—பிரமதேவரின் புத்திர
 சான அந்த வசுஷ்டமுனி இங்ஙனம். நன்றாக ஆலோசித்து
 சஉ. க்ஷேத்திரத்தின் எல்லைப் பண்டிதோப்பரவச்செய்தார்.

விசுவகர்மமாவா லுண்டுபண்ணப்பட்டதும், கோபுரத்தேர்
 டுங்கூடியதும், யுத்ததளத்தோடுங்கூடின மதுலையுடையதா
 யும், இரத்தினங்கள் பதித்த இண்ணையை யுடையதாயு
 முள்ள இடத்தைப் பார்த்தார். ஆண்டு வில்வமரத்தின் நிழ
 லடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும், விபூதி ருத்
 திராக்ஷங்களால் லலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், முனிவர்களு
 மான முனிகளையும், பின்னர் மலர்ந்த செங்கழுநீர்த்தாமரைப்
 பூக்களையுடையதாயும், அதிக ஆவலோடுங்கூடின கண்களு
 க்கு விருந்தரளியைப்போல் அழகுடையதாயுமுள்ள தீர்த்
 தத்தையும் பார்த்தார். பின்னர்ப் பேரிகை மத்தளங்களின்
 உத்தமமான சத்தத்தைக் கேட்டார் சக. எங்கும் மயிரீக்
 கூச்செறிந்த வுடம்பையும், அன்பால் தழுதழுத்த குரலையும்,
 ஆனந்தக்கண்ணீரான நீரோடுங்கூடின கண்களையும், உடைய
 முனி அன்பால் பூரிக்கப்பட்டவராய்ச் சூ. சிவாவென்று
 உரக்க உச்சரித்துக்கொண்டு பூமியின்மேல் விழுந்தார். பக்தி
 யின் பெருக்கத்தால் தனது தேகத்தை அத்தியந்தம் மறந்
 தார். சீ.அ. எங்ஙனமோ முனியெழுந்து இருபாசுகர தீர்த்
 தத்தில், ஓ விபர்களே! மந்திரவுச்சாரணத்தோடு மானச்
 சரோவரத்தில் அழகிய அன்னப்பறவை (முழ்குவது) போல்
 முழுகினார் சக. அற்பகலேசமுமின்றியவராய் குளிர்ச்சியாக்
 கப்பட்ட திக்குக் கூட்டங்களையுடையதாகிய பூரணசந்திரன்
 சமுத்திர தீர்த்தினின்று மெழுவதுபோல் அந்தத் தீர்த்தத்
 தினின்று மெழுந்தார் டு. ஆண்டுச் சாவித்திரியைச் செபி
 த்து நித்தியகருமங்களைமுடித்து உலகங்களுக்குமாதாபிதாக்
 களாயும் மங்களவடிவராய் மிருக்கின்ற தேவனையுந் தேவியை
 யுந் தரிசித்தார் டுக. இந்தமுனி நமஸ்கரித்துச் சகலவுபசிஷ்
 தங்களிலுள்ள தேரத்திரங்களினால் யானை முகத்தையுடைய

கணேசரையும், ஆறு முகத்தையுடைய ஸ்கந்தரையும் துதித்துத் துஉ. தேவரிஷி பக்திபாவனையை முன்னிட்டவராய் பூஜித்தார். பரமேசுரான சிவபுரேசருடைய திருவடித்தாமரையை முனி ருந. மார்பிலும் சிரசிலும் இரண்டு தேக்திரங்களிலும் தோட்களிலும் மிகத்திடமாய்த் தழுவிக்கொண்டு தேவனுடையவும், தேவியினுடையவும், அனுக்கிரகத்தால் கிருதார்த்தகை விருக்கின்றேனென்று ருச. ஓ முனியே! தபோவனத்திற்குப் போவாயாக வென்று செரல்லப்பட்ட வரத்தை அவர் கேட்டார். முனிசொல்லல்:—ஓ பகவானே! உண்டான உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! சகல வுலகங்களுக்கு மொரே காரணரே! ருந. ஓ பக்தப்பிரியனே! உன்னுடையமாகாத்மியத்தை உன்னை விட யாரறிவார். உனது மேலான இந்தக்ஷேத்திரத்தில் ஓரடிவைத்த (மாத்திரத்தானுண்டாம்) வைபவத்தை ருசு. ஹரியும், பிரமதேவனுமறிசின்றிலர். தேவர்களும் மனிதர்களும் அறிசின்றிலர். ஓ வியரபகரே! சிவனே! உனது மகிமையை நாங்களொப்படி யற்றேவாம் ருள. எப்போது சந்திரனைச் சிரசிலணிந்தவரும், அம்பிகையை யுடையவரும், புத்திரர்களை யுடையவரும், அழிவற்றவரும், நீலகண்டத்தை யுடையவரும், சமரானமற்றவரும், மனோவாக்குகள் செல்லுகின்ற வழிக்கப்பாலானவருமான உன்னைப் ருஅ. பார்த்தேன். அதனால் தன்னியனாக விருக்கின்றேன். கிருத கிருத்தியனாக விருக்கின்றேன். சந்தேகமில்லை. ஓ சந்திர கலைபாத தரித்தவரே! எப்போது உனதுக்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தேனே ருசு. (அப்போது) சகல அக்ரானத்தினுலான துக்கங்கலின் சிரசில் என்னால் அடிவைக்கப்பட்டது அத்தியாத்பரூன திடத்தின் பொருட்டு அம்பி

கையொடு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் கூடு. என்று வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட கருணாமுத்திரமான மகேசர் சொருபசாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு முத்திரையைக் காட்டினார். சின்முத்திரையைக் கண்டதினாலேயே சாக்ஷாத்காரத்தை அவர் அனுபவித்தார். ஓசம்புவே! உன்னுடைகிருபையின் பலத்தால் அடையவேண்டியவனைத் துமடையப்பட்டன கூட. என்று சொல்லிப் பூமியில் தண்டம் போல் லோகேசரையும், தேவியையும், நமஸ்கரித்து அவர்களிடம் விடைபெறுக் கொண்டு தனது தபோவனத்திற்குப்போனார் கூட. அக்ஞானநாசகாரணமான ஸ்தானம் அதற்குச் சமானமாய் வேறொன்று மில்லை. ஓ துவிஜர்களே! ஆண்டு ஒருகூணமிருத்தல் மாத்கிரத்தினாலேயே கூச. அக்ஞானத்தினால் விடுபட்டவனாய்த் தனது ஆன்மஞானத்தை யடைகின்றான். ஓ முனிவர்களே! அந்தத்தீர்த்தத்திற்குச் சமமாய் கங்கையுமாகாது கூடு. இந்த சேஷத்திரம்தோஷமற்றது. இந்தத் தீர்த்தந்தோஷமற்றது. அந்தச்சிவனுந்தோஷமற்றவர் நான் முன்றுதரம் உறுதி செய்கின்றேன் கூச. சூதர்சொல்லல்:—பிரமதேவன் இந்திரன் முதலானவர்களாலும் தேவசிரேஷ்டர்களாலும் அருச்சிக் கப்பட்டதாயும் சிவனுக்கு மேலானதாயுமுள்ள சேஷத்திரத்திற்கு நீங்களும் போய்க் தீர்த்தத்தில் முழுகி அப்பிகையோடுங் கூடின சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துப் பக்தியையுடையவர்களாய் வேண்டிய சித்தியை யடைவீர்களாக கூச.

இங்ஙனம் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

சூதர் சொல்லல்:—ஓ நல்லவிரதசாஸிகளே! மீண்டும் மேலான க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். நீங்கள் மேலான சிரத்தையோடுங்கூட மேலானதும் இரசரிய முமான விதனைக்கேட்பீர்களாகவும் க. கொள்ளிவைப்பவனே னும், விஷங்கொடுப்பவனே னும், சுரர் பானஞ்செய்தவனே னும், குருமனைவியைக் கூடினவனே னும், பிராம்மணனைக் கொன்றவனே னும், பூயியைப் பிடுங்கினவனே னும், ஸ்தானத் தைப் பார்த்தலினால் விடுபடுகின்றான் உ. இவ்விஷயத்தில் மே லானதாயும், இரகசியத்தினு மதிரகசியமாயும் நன்மையான தாயு மோர்கதை யிருக்கின்றது. விசாலமென்னும் நகரத்தில் விசுக்கிரனென்றும் பெயரையுடைய ஒரு பிராம்மணனிருந் தான் ட. சகலசாஸ்திரங்களிலுங் கெட்டிக்காரன். நற்குலத் தையுடையவன். புண்ணியகருமத்தைச் செய்பவன். யாகஞ் செய்வித்தவன். ஓ ஆஸ்திகர்களே! சகல யாகங்களுக்குந் தானே கருத்தாவுமாம் ச. பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட வரைய் வைகானசமதத்தில் நன்றாக விருந்தான். அவனுக் குச் சிவநிர்தையில் தக்ஷனுக்குப் போல் புத்தியுண்டானது டு. ஓ பிராம்மணருள் மேலானவர்களே! பூர்வத்திற்கெய்யப் பட்ட மிகுந்தபாபத்தினால் சிவனுடைய மாகாத்மியத்தை நித்திப்பவரைய் விஷ்ணுவிற்கு மேன்மையைச் சொல்பவரைய் யிருந்தான் கூ. மூடக் கொள்கையுள்ள சில ஜனங்களைக் குருப்ரவணை செய்யும்படி கொண்டான். ஓ வீரர்களே! யாண்டுச் சிவத்திபானபரர்களான யோகிக ளிருக்கின் றனரோ எ. ஆண்டுச் சென்று எப்போதும் பலாத் காரமாய்ச் செய்யப்பட்ட வாதங்களால் பண்டிதனென்று

நினைப்பான். உடம்பை யுடையவர்களுக்குத் தமது ஆன்மவடிவானவரும் ஈசானனுய் மிருக்கும் ருத்திரரைத் தூஷித்தான் அ. சமுசாரத்திற்கு மருந்தானவரும், அம் பிசைகையோடுவகூடினவருமான சிவபெருமானது பர தத்து வக்தை யார் அறிவார். அந்தத் தேசத்தின் அநிபதிபான அரசன் சர்வக்ருன். சகல சாஸ்திரார்த்தங்களை யு முணர்ந்த வன் கூ. சிவநிந்தகன் யாண்டிருக்கின்றானே அந்தத்தேசம் கொளுத்தப்பட்டதாகின்றது. விபூசி ருத்திரராக்ஷமின்றிய பிராம்மனாதமன் யாண்டிருக்கின்றானே க0. அந்தத்தேசம் சகல ஜனங்களாலும் கீகடதேசம்போல் தள்ளத்தக்கது. சிவ ருத்திரரதி நாமங்களை நிந்திக்கின்ற மனிதன் யாண்டிருக்கின்றானே கக. அது தேசத்திரமாயினும் நரகமேயாகும். சமு சபகாரணமில்லை. பஸ்மம், ருத்திராக்ஷம், நாமகீர்த்தனம், இவற்றில் தற்பரனானவன் நீசனாலும் கஉ. அவன் சத்துக் களால் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனே. இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. சருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் தடையின்றிக் கூறுகின்றனகூ. என்று (அம்) மகாராஜா நினைத்துச் சூத்திரத்தையும், சிகைகையையும், அறுத்த ஊருக்கு வெளியில் விசுக்கிரனைப் பலாத்காரமாகத் தள்ளிவைத்தார் கச. அது முகல் அவனது முகத்தைத் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் பார்க்கவில்லை. பிராம்மணர்களது வீடுகளில் உணவின்றியவ னாய் அன்னியர்களுடைய வீடுகளிலும், நீசரது வீடுகளிலும் தானே நுழைந்து அன்னங்களைப் புஜித்தான். பிறகு டெட் டுப்போன அவனை எல்லோரும் நுழையவிடவில்லை கக. அவன் அந்தத் தேசத்தை விட்டுத் தெய்வணதிலசக்கு வந்தான். கொடிய ரக்ஷசால் ஆவேசிக்கப்பட்டு மயங்கியமன் முடையவனுப்ச் சுழன்றான் கள. எப்போதும் மலத்தை சுயுண்

பவனாய்க் கற்களாற் ஜனங்களை யடிப்பவனாய்த் திகம்பரனாய் அணுகக்கூடாதவனாய், அநேக கெட்டவார்த்தைகளைச்சொல்லுபவனாய், கஅ. அவன் எந்தவீதியில் திரிகின்றானோ அங்கே ஜனங்கள் நிற்பதில்லை. குவித்தகையினால் மூத்தூர்த்தைப்பிடித்து ஜனக்கூட்டத்தில் இறைப்பவனாயும் கக. மிகவும் பாலர்களால் நிர்த்திக்கப் படுபவனாயும், கற்களாலடிக்கப் படுபவனாயும் இங்ஙன மனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்தான். வரிசையால் சிவபுரத்திற்குச் சென்றான் உ0. ஸ்கானத்திற்கு ஒரு குரோசகூரத்தில் இரவில் தனது இச்சைப்படி நடப்பவனாய்ப் பெரிய சர்ப்பத்தால் கடிக்கப்பட்டு இரவில் விழுந்து மரித்தான் உக. அவனை இழுத்துக்கொண்டு போக யமபடர்களுள், சிலர் சிங்கப்பற்களுடன் பயங்கரமான செந்நாய் முகமுடையவர்களும், சில பேர் தேள் போல் மயிரையுடையவர்களும், சில பேர் காக்கையின் முகமுடையவர்களும், குரூரர்களாய், உஉ. உலக்கையையும் பிண்டிபாலத்தையும், கதையையும், கோடரியையும், அங்குசத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அடிக்க முயற்சி யுடையவர்களாக வெப்போது காலனாலேவப் பட்டவர்களாய் உங. விசக்கிரனுடைய முன்னிடத்தில் வந்து நின்றனரோ, அதற்கு முன்பே திரிகுலத்தையேந்தியவர்களும், பயங்கரமானவர்களும், சிவாக்களுடையுடைய கணத்தலைவரான நந்திதேவரால் ஏவப்பட்டவர்களான அந்தச் சிவகங்கரர்கள் வந்தடைந்தனர். அடி, நன்றாயழி, பாசத்தால் தூதர்களைக்கொல், தின் உரு. என்று கோபத்தால் துவிஜனைக் கட்ட யமபடர்கள் ஆரம்பித்தனர். அப்போது சிவகணங்கள் அவனைக் கோடிசந்திரப் பிரகாசமுடைய விமானத்தோடு உக. கொண்டுபோக விரும்பியவர்களாய்த் தமது சணங்களைக்குறித்து இவ்வாக்கியத்தைச் சொ

ன்னார்கள். பரமேசுவரது விமானத்தில் அந்தப்பிராம்மணனை ஏற்றுங்கள் உள். ஆபரணங்களாலலங்காரியுங்கள். மங்களசந்தனங்களால் பூசுங்கள் கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான பட்டுக்களால் இவனை ஆடையணிந்தவனாகச் செய்யுங்கள் உஅ. கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான புஷ்பமாலையைச் சீக்கிரம் சூட்டுங்கள். கந்தர்வஸ்திரீகளும் அபஸ்ரஸ்திரீகளும் இவனுக்குமுன்னிலையில் நடனஞ்செய்யட்டும். அப்போது உக. நமக்கு நந்திகேசர் எப்படிப் பூஜிக்கத்தக்கவரோ இவனுமப்படிப்போல் பவனன்றோ? என்றகோலாகலமான பலசத்தங்களை(மெம்படர்கள்)பார்த்துப்பாபகருமமுடைய விசுக்கிரனை நடு. ஒ பூசுரர்களே! பலாத்காரமாக நாகபாசத்தால் பிடித்திழுத்தார்கள். பின்னர் மிகுந்தகோபத்தோடு சூலத்தையும் உலக்கையையுமெடுத்ததுக்கொண்டு நக. சிவகணங்கள் எம்படர்களை அப்போது மிகவுமடித்தனர். மீண்டும் அந்தப்படர்களும் உலக்கைமுதலானவைகளால் சிவகணங்களை அடித்தனர் நஉ. ஒ புத்திமாள்களே! இந்தப்பிரகாரமாக அவர்களுக்கு முன்று முகூர்த்தநேரம் யுத்தமுண்டாயிற்று. மிகுபலமுடைய பிரமத கணங்களால் யமபடர்கள் தோல்வியடைந்தனர் நக. சூலம், கந்தமுதலிய ஆயுதங்களைமுடைய கணங்களை நியாயவாதத்தினால் கேட்டார்கள். படர்கள் சொல்லல்:—உலகிற்குச் சாக்ஷியான அழிவற்ற சிவனே எல்லோருக்குந் தலைவராவார் நச. அவருடைய கட்டளையால் நாங்கள் பாபமுடைய ஜனங்களை (நாங்கள்) வதைப்போம். விஷ்ணுவின் அவதாரங்களையும் சிவன் காலவடிவத்தாலுண்கிரான் நரு. கலங்கிய மனமுடைய கர்வனாகிய ஈசனால் நாங்களனுப்பப்பட்டுப் பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விசுக்கிரனை வதைப்பதற்கு (நாங்கள்) வந்தோம் நச. நெற்றிக் கண்ணையுடைய அந்தச் சப்புலே

எங்களுக்குந் தலைவராவார். நாங்களைப்படியே அப்படியே நீங்களும் அக்காரத்தில் ஏவப்பட்டீர்கள் ஈ. ஒகணங்களே! வீபூதி, ருத்திராக்ஷம், சிவாரச்சனை, இவற்றின் வயமாயுள்ள சிவபக்தர்களைத் துவ்வியமான விமானத்தோடு கொண்டு போக எப்போது முங்களுக்கக்காரமுண்டு ஈ. அ. எங்களுக்கக்காரம் வேறு. அப்படியே உங்களுக்கும் வேறு. பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விசக்கிரனைக் கொண்டிபோகத் தெரியாமல் வந்து விட்டீர்கள் ஈ. உலக பயத்தையுண்டாக்கும் யுத்தம் நம்மால் ஏன் செய்யப்பட்டது. நந்திதேவர் உங்களை வேறொருவனைக்கொண்டு வரும் படி அனுப்பினார் ச. அந்த மகாத்மாவை மறந்து விட்டுப் பாபங்களுக்கிருப்பிடமான விசக்கிரனைக் கொண்டிபோக இங்கே வீணாக வந்தீர்கள். நீங்கள் சிவனிடம் போங்கள் ச. இப்போது தங்களை யொத்தவரது இந்த வரவு பழிக்கத்தக்க தானது. யுகியோடும் விவேகப்போக்கோடும் நியாயமாகவும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம். வேறன்று ச. இந்தப் பிராம்மணன் பிறப்பால் தாந்திரீ கமதத்தைப் பற்றியவன் ஆகையால் அக்காரத்தால் அதிக மதம்பிடித்தவனுப் ஆசா சத்தை நழுவிட்டவனுன் ச. எவன் சசன் வலகிற்கும் பிரபுவான தெவேசனே அவனை நந்தித்தான். சகலபாதகங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் விதிப்பாடுகின்றது ச. ஒருதர மேனுஞ் சிவ நிந்தை செய்களனுக்கு நரகக்கூட்டங்கள் போதாது. வரையுமும், நாக்கையும், தலையையும், உடம்பையுங் குறுக்கே யறுத்துச் ச. குலத்தின் துனியில் ஏற்றுதலை யுஞ் சிவ நிந்தையின் பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். கேட்டவர்களுடைய காதுகளில் பழுக்கவைத்த எழுத்தாணியால் குத்துதலையும், ச. நந்தித்தவனைப் பார்த்தவர்க

ளுடைய கண்களைப் பிடுங்குதலையும், பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள், சந்தோஷமடைந்த மனிதர்களுக்கு எம்மிருதியில் சித்திரவதை சொல்லப்பட்டது ௪௭. இதுவே சம்புவின்! எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையாகவுள்ள ஆக்களுபாகும். பிரம்மவிஷ்ணு முதலியோர்களாலும் கடக்கமுடியாதது. நம்மால் எப்படிக்கடக்க முடியும் சஅ. ஆகையால், ஓ சிவகண சிரேஷ்டர்களே! கிங்கரர்களே! நீங்கள் சந்தோஷத்தோடுங்கூடிவளர்களாய் (நீங்கள்) சிவலோசம் போங்கள். எந்திசருக்குத்தெரியப்படுத்துங்கள் சகூ. நாங்கள் பாபியான இந்த விசக்கிரனென்பவனைப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டயமனுடையபட்டணத்திற்குப் போகின்றோம், ஓ கணத்தலைவர்களே! மங்கள முண்டாசட்டும் ௫0. சூதர்சொல்லல்:- இந்தப் பிரகாரம் நியாயமானதாயும் தெளிவான வெழுத்துக்களை யுடையதாயுமான அவர்சளுடைய வாக்கியத்தைக்கேட்டு அந்தச் சிவகணத்தலைவர்கள் சொஞ்சுடித்தியால் நிலைத்ததைச் சொன்னார்கள் ௫௧. கணங்கள் சொல்லல்:- உங்களாற்சொல்லியவனைத்து முண்மையேயாகும், வேறன்று. அங்கனமேனும் இந்தத்துவிஜசிரேஷ்டன் ஆகாயவிமானத்தால் கொண்டு போசப்படுகின்றான். ௫௨. சிவ நிகதைக்குப் பரிசாரக் காணப்படுகின்றதில்லை. (ஆனாலும்) எல்லோருக்கும் சிவப்பிரசாதமே சிவநிகதையைக் கொடுப்பது ௫௩. நிகதிப் பலனுக்கு எப்படிச் சம்பு அருள்புரிவாரென்று சொல்லவேண்டாம். எந்தப் பிரகாரத்தாலும் எல்லோராலு முபாசிக்கத்தக்கவராகவும், ருத்திரராகவும், சர்வவியாபகராகவும், யாரிருக்கின்றாரோ ௫௪. அவருக்கு இந்தஸ்தானம் ஒ புத்திமாண்களே! மிசப்பரியயானதென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். யாண்டு மனிதர்கள் மரணமடைகின்றனரோ ஜனங்கள்

ஒருநாளேனு மிருக்கின்றனரோ னுடு. மனதினலேனு நினைக்கின்றனரோ அவர்களுக்குக் கெட்ட கதியுண்டாகக்கூடா தென்று சங்கராது ஆக்ஞையென்று சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன னுகு. பகிரங்க (பெளி) சாதனந்தாழ்ந்த தென்றும், அந்தரங்க (உள்) சாதனம் மேலானதென்றும், நிச்சாயிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தர (சித்தார்த) பக்ஷங்கொள்ளத் தக்க தாகைபரல் பூர்வ(தள்ளத்தக்க)பக்ஷத்தை வாதிக்கின்ற து னுகு. ஓ கிங்கரர்களே! உங்களால் அந்தத் தள்ளவேண்டிய பக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டது. எங்களால் சொல்லப்பட்ட இதுசாஸ்திரத்தால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டுள்ள அபவாத (தள்ளக்கூடாத) பக்ஷமாம் னுஅ. சூதர்சொல்லல்:—இங்ஙனங் கிங்கரர்களுக்குச்சமாதானஞ்செய்து த்விஜ்சிரேஷ்டனைத்தே வவாத்திய முழக்கங்களோடுங்கூட விமானத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள் அவ்விடம்விட்டுத் னுகு. தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவபதத்திற்கு எல்லோரும் போலான்கள். கருணாநிதியான சிவபெருமான் அவனுக்குச் சாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தார் கூடு. ஓ விபர்களே! ஆகைபால் உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன். அந்தஸ்தானம் சிவபெருமானுக்கு மிகவும் இரகசியமானது ஓ புத்திமான் களே! நித்தியகருமத்தை விட்டவனேனும், ஆண்டு வசிக்காக்கூக. சம்புவின் சாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். இதில் விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை. வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலவிதமான சித்திகளை மனிதர்களுக்குச்செய்வது. நன்றாகத்தரிசித்தலினுணம்மரணமாதலினுணம், இருக்கலினுணம், சாயுஜ்யத்தைக்கொடுப்பது. விஷ்ணு, பிரமதேவர் முதலியவர்களாலும், தேவேந்திரர்களாலும், பூஜிக்கப்பட்டது. ஓ பிரமணவரர்களே! இந்த சேஷத்தித்தைப் பூஜிப்பீர்களாகவும் கூஉ.

இங்ஙனம் பத்தாவது அக்தியாயம் முடிந்தது.

பதினொராவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! ஆசையாற் பின்னர் தீர்த்தங்களை யும், ஸ்தானங்களையும், நன்றாகச் சொல்லுகிறேன். அதுக அன் டோடு விசேஷமாய்க் கேளுங்கள் க. தேவனுடைய ஆல யத்தின் மத்தியில் ஆனந்தவாபி பென்னுந் தீர்த்தமுண்டு. கள ங்கமற்ற தீர்த்தம் (அது) குடிப்பவர்களுக்கு எப்போதுமான ந்தத்தைக்கொடுப்பது உ. பரமேசராலுண்டாக்கப்பட்டது. இடத்தினால் தீர்த்தம் மேன்மைபானது. அபிஷேகத்தின்பொ ருட்டானது. தெளிந்தது. உருசியுள்ள நீரால் மனதிற்குப்பிரீ திபானது ட. ஆண்டுக்கங்கைமுதலிய நதிகள் தத்தமது பாப நிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சூரியன் தனூர்ராயியோடுங் கூடும் போது முயற்சிப்பட்டு (இடத்தை) வந்தடைகின்றன ச. தா மரை வாசனையோடுங்கூடின சீகனமான ஆனந்தவாபியினு டைய ஜலத்தால் (யாவன்) இலிங்கத்தின் சிரசில் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்கின்றானு டு. அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச்சொல்ல ஆகிசேஷனுஞ்சமர்த்தனல்லன். ஆனந்த வாபியின் தீர்த்தத்தால் சிவபெருமான் எப்படிச் சந்தோஷ மடைகின்றாரோ அப்படி பால் தயிர் முதலியவற்றின் அபி ஷேகத்தாற் சந்தோஷமடைவதில்லை. தேவனான பரமேசரது ஸ்தானத்தின்பொருட்டு ஆனந்தமே எ. ஓ ஷிபர்களே! சிவனுடைய கட்டளையாலேயே வாபீருபமாகவானதன்றோ? ஆனந்தசக்தியோடுங் கூடின தேவதேவனான சூலத்தை யுடையவனுக்கு அ. அந்தக் தீர்த்தம் மிகப்பிரியமானதெ ன்று எனக்கு ஷியாசர் சொன்னார் அகிஸ்சாயையைப் பாரக் காமல் நிர்மலமான ஆனந்ததீர்த்தத்தை எடுத்துச் சகல துக்கங்களும் போகவேண்டி ஸ்தானஞ்செய்யவேண்டும். மூழ்

கினவனது சிரசில் கங்காதேவியுண்டாகின்றான். கண்டத்தில் கறுப்புண்டாகின்றது ௧0. நெற்றியிற்கண் ணுண்டாகின்றது. சிரசினிடதுபாகத்திற் சந்திரனும், உடனே ஒருகையில் மாணும், மற்றொருகையில் பரஸாயுத முழண்டாகின்றன ௧௧. அந்தத்தீர்த்தம் மனிதர்களுக்கு இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கரத்தன்மையைக்கொடுப்பதாகின்றது. எவனுக்குமேலான ஜென்ம மிருக்கின்றதோ அவனான்றி மூழ்க விரும்புகின்றான் ௧௨. ஆண்டு எம்மனிதர் மூழ்குகின்றனரோ (அவர்கள்) நித்தியமான சாஸுப்பியபதவிபையனுபவிப்பவராகின்றனர். அதனது மாகாத்மிபத்தைச்சொல்ல நூறுவருஷங்களும் போதாது ௧௩. ஆண்டு எவர்கள் சிவபக்தருக்குத் தனத்தையும், தானியத்தையும், வஸ்திரத்தையும், பூமியையுங் கொடுக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவவடிவமே பலமாகின்றது வேறன்று ௧௪. ஈண்டகிகமாகச் சொல்லதினால் யாது (பயன்) சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மோக்ஷசுகத்தை அனுபவிக்க விச்சிக்கின்றவனே அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்க இச்சிக்கின்றான். மற்றவனன்று ௧௫. பைரவர் காலபாசத்தால் மிக்கப்பாபமுடையவர்களை வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார். அதற்குச் சமானமான தீர்த்தம் மூன்றுலகிலுமில்லவேயில்லை ௧௬. கேஷத்திரத்தின் ஈசானிபதிக்குமுலைபில் சக்தி தீர்த்தம் (ஒன்றிருப்பதாக) எண்ணப்படுகின்றது. அதில் மனிதன்பக்தியோடு, மாக (மாகி)மாசத்தில் மகநக்ஷத்திரத்தில் மூழ்கிச் சக. சக்தியளவாய்த்தனங் கொடுத்துச் சிவசாயுஜ்யத்தை அனுபவிக்கின்றான். கேஷத்திரத்தின் கிழக்குத் திக்கினிடத்தில் உத்தமமான குமாரதீர்த்தமுண்டு ௧௭ ஆண்டு விபதுபாதத்தில் (நித்தியமுண்டாகும் யோகத்தில் ஒன்று) சங்கராந்தியிலும் பெளர்ணமித்தியிலும் (மூழ்கி)

விசேஷமாய்க் கிருத்திகையிலு முழுகிச் சக்தியளவாய்த் தன
 த்தைத் தானஞ்செய்து ௧௬. சீக்கிரம் பாபங்களினின்றும்
 விடுபடுகின்றான். பிராம்மணனைக் கொன்றவனும் விடுபடு
 கின்றான். அதற்கு மேற்கில் ஸகந்தரை இஷ்டசித்தியின்
 பொருட்டு அருச்சிக்கவேண்டும் ௨0. பின்னர் வடக்கில்
 காவேரி தீர்த்தம் சகலத்திலும் மேலுக்கு மேலானது. ஒரு
 தாமுழகல் மாதிரித்தினால் உடலைத் தாங்குகின்றவர்களுக்
 குச் சவர்க்கத்தைக் கொடுப்பது ௨௧. ஆண்டே கன்னி
 கையையும் பூமியையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும்
 தனத்தையுந்தானஞ்செய்து சீக்கிரம் நிகதியமான பதவியை
 யடைகின்றான் ௨௨. சேஷத்திரத்தின் தெற்குப் பாகத்தில்
 அங்குஷ்டமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தம் கிருபையினால்
 சிவனுடைய அங்குஷ்டத்தினால் கீறியுண்டுபண்ணப்பட்ட
 தது ௨௩. அருச்சனனோடு புத்தஞ் செய்து பக்தியின்
 திடத்தன்மையை யறியும் விருப்பத்தினால் அருச்சனனை
 உருண்டையாகச் செய்து கட்டி ஆகாயத்தின் சந்தில் எறிந்
 தார் ௨௪. அவன் வீழ்வதற்கு முன்னர்த் தாமரை, செந்
 கமுகூர் முதலிய பூக்கள் நிரம்பிய தீர்த்தத்தைத்தானே ஈசர்
 அங்குஷ்ட விரலால் கீறியுண்டாக்கி ௨௫ அகில வீழும்படி
 செய்தார். பின்னர்ச் சிவபெருமான் பிரசாதமளித்தார்.
 வேடருபத்தை விடுத்துப் பிரமதேவர் விஷ்ணு முதலிபேரர்
 வணங்கத்தக்கவராய்க் ௨௬. சுருணாநிதி பிரகாசமுடைய
 பாசுபதாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தார். அகில
 மனிதன் முழுகினால் மீண்டும் பூமியில் பிறப்பை யுடையான்
 ௨7. ஆண்டுக் கிவளுள் முதற்புடவுளாயுள்ள சிவனைப்
 பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும். பின்னர் மாதாநுகையென்னு
 முததமமான தீர்த்தத்தை நன்றி கச்சொல்லுகின்றேன். ௨௮.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்த மனிதன் மகா நவமியில் முழுகி மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றானோ (அவன்) பிரம்மவித்தையை யடைகின்றான். நிச்சயமாப்க் கவிராஜனாகவுமாகின்றான் உகூ. மேற்குத் திக்கில் பிரமதேவரால் முன்றொரு காலத்தில் பிரமகுண்டமென்னுந் தீர்த்த முண்டுபண்ணப்பட்டது. ஆண்டு மகா தீர்த்தத்தில் முழுகிச் சிவபக்தனுக்குத் (தர்னம்) செய்யவேண்டும் ௩0. விஷுக் (சித்திரை ஐப்பசி மாசங்) களிலும் அயனங் (தெசுநாயன உத்தராயண காலங்) களிலும் முழுகினவன் சகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். கட்டுடித்தல் முதலியபாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். இதில் சந்தேகமில்லை ௩௧. அந்தத் தீர்த்தத்தின் சமீபத்தில், உத்தமமான பைரவதீர்த்தமுண்டு. சகல அபஸ்மாசு (காக்கை வலி பைத்தியம்) குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்களை யெல்லா நீக்குவது ௩௨. அதில் மங்கள வாரத்தில் அடங்கிய மனமுடையவனுப் முழுகித் தனது சக்திபனுசாரம் தன்ம வஸ்திர முதலியவற்றைச் சிவயோகிக்குக்கொடுக்கவேண்டும். ௩௩. பைரவருடைய பிரசாதத்தினால் பயங்கரமான கஷ்டத்தை யடையமாட்டான். அதற்கு வடக்குத் திக்கில் உத்தமமான வாசிஷ்டதீர்த்தமுண்டு ௩௪. முடபுத்தியுள்ள மனிதனாலும் முழுகி முணிகண்டுகளால் சேவிக்கப்பட்ட வசிஷ்டேசரை நம்ஸ்காரஞ்செய்து சுபாசுத்தியை யடைகின்றான் ௩௫. ஆண்டுப் பஞ்சாஷ்டரத்தைச் செபித்தால் மனிதன் பிறப்பை யடையமாட்டான். அதன் வடக்குத் திக்குப்பக்கத்தில் விநாயக தீர்த்த முண்டென நினைக்கப்படுகின்றது ௩௬. அதன்கரையில் கணங்களைப்பரிபாவிக்குந்தலைவரோடுங் கூடக்கணபதியான பிரபு விருக்கின்றார். ஆவணி மாசத்தில் கக்கிலபகூத்தில் சதுர்த்தியில் வெள்ளிக்கிழமையில் ௩௭.

முழுகித் தேவனாகிய கணேசரான விக்கின ராஜாவை விதிப்
 படி நன்றாகப் பூஜித்துப் பக்தியோடுங் கூடியவனாகப் பதினொ
 யிரம் மோதகத்தை நிவேதிக்கவேண்டும் ௩௮. அறுகுக்ளா
 லும், கரும்புத் துண்டுகளாலும், பொரிகளாலும், தேன்
 நெய்களாலும், ஓ முனீசர்களே ! கணநாதருடைய
 பிரசாதத்தின் பொருட்டு ஓமஞ்செய்யவேண்டும் ௩௯.
 அந்த மேலான மனிதனுக்கு அணுகுகுகஞ் செய்து வித்
 தையை யுடையவனாகவுந் தனாதிபதியர்கவுஞ் செய்கின்றார்.
 அவனுக்குலகங்களும் வசமுடையனவாக ஆகின்றன ௪௦.
 ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீமானான கணபதி, பிரமதர்களால் சூழப்பட்
 டவராய்ச் சந்தோஷத்தால் வில்வவனத்தில் இங்குமங்கும்
 மிகுதியாகச் சஞ்சரித்தார் ௪௧. மிகுதியாகச்சுற்றினமையால்
 எல்லோருந் தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பூமியில்
 விழுந்தவர்களானார்கள். அப்போது கணங்களுக்குத் தலை
 வர் பார்த்தார். தனது வலுமையால் சீக்கிரம் ௪௨. தனது
 துதிக்கையின் துனியை நீட்டி அலைக்கூட்டங்களோடுங்
 கூடின கங்கையைச் சீக்கிரம் கொண்டு வந்து அவர்களுக்குக்
 சூழ்க்கும்பொருட்டு யானை முகத்தை யுடையவர் கொடுத்தார்
 ௪௩. அந்தச் சித்தமான ஜலத்தைக்குடித்துப் பிரமதர்கள்
 சிரமமற்றவர்களானார்கள். எவன் கணேச தீர்த்தத்தில் முழுகி
 குகின்றானோ அவனுக்குச் சகல விபகினங்களும்புலை ௪௪.
 மகோதயமான இருபாசாசரமென்னு மிந்தத் தீர்த்தம் தீர்த்
 தங்களுக்குள் பிரசாதமானது. எவன் எந்தத் தீர்த்தங்களில்
 முழுகி (யெவன்) தீர்த்த சிரார்த்தகத்தைச் செய்கின்றானோ
 ௪௫. அவன் இருபத்தொரு குலத்தைக் கரை யேற்புச் சிவ
 லோகத்தை யடைகின்றான். மேலான தீர்த்தங்களின் மாகா
 த்மீபம் அன்போடு சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது ௪௬.

இவற்றின் மீசியைய முழுவதுஞ் சொல்ல நான்குமுகப் பிரமதேவருஞ் சமர்த்தரல்லர். ஓ தீரர்களே! இரகசியத்தினு மநிகரகசியமாயுமுள்ள வுத்தமமான ஸ்தானஞ் சொல்லப் பட்டது சள. அதற்குச் சமமான ஸ்தானமில்லை. மூன்று தரம் நான் சக்தியஞ் செய்கின்றேன். சில பேர் பிரகஸ்பதியி னிடமிருந்தும் அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் வியாசரிடமிருந் தும் சஅ. மற்றுஞ் சிலர் நந்திகேசரிடமிருந்தும், அங் ங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் ஸநகரிடமிருந்தும் சிவபுரேச றுடைய வேத சம்மதமான மாகாத்மியத்தைக்கேட்டு சக. ஆண்டுச் சிவனைப் பூஜித்துச் சாஸ்வதமான சித்தியை யடை ந்தனர். சிவனுடைய புரமென்னு மிந்தஸ்தானம் வேதத் தால் மிகவும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது ௫0. ஆண்டு வசித் தல் மாத்ரத்தினால் * மூன்று கிரந்திகளையும் பிளந்து தேவ தேவேகனாகிய சிவன் தனது சாயுஜ்யமாண் நல்ல பதத்தைக் கர்ண்பிக்கின்றார் ௫௧. இரம்மியமான தீர்த்தங்களும் ஸ்தா னங்களும் பலவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் சிவ புரம் இரம்மியமானது. சீக்கிரம் ஈசரது பிரசாதத்தை யளிப் பது ௫௨. ஓ பூனிகளே! இப்போதுங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் வைபவஞ் சொல்லப்பட்டது. எவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு அநிஷ்டத்தைப் பூமியில் மயக்கமுடையவராய்ச் செய்கின் றனரே ௫௩. அவர்கள் கோரமான யமகங்கரர்களால் நூறு பிரமதேவர்களின் கற்பகாலம் வரையிலும் துன்புறுத்தப் படுகின்றார்கள். பிராகாரம், கோபுரம், தீர்த்தமுதலியவை களையும் எவர்கள் செய்து வைக்கின்றனரே ௫௪. அவர்கள்

* பிரம்மகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, ருத்திரகிரந்தி என்பன வாம். அல்லது கர்மகிரந்தி, சகஜகிரந்தி, பிரமகிரந்தி எனினு மாம். முன்னையதே யுண்மையானது.

சிவனுக்குச் சமானமானவர்களாய்ப் பிரம்ம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் துதிக்கப்படுகின்றார்கள். பழமையான மதில் முதலியவற்றைப் புதுப்பித்தால் உருத்திரசாரூப்யத்தையடைவான் ௩௩. கிருபாசாகர தீர்த்தத்திற்கு எவன் கெடுதியைச்செய்கின்றானோ ஒர்போதேனு மவனிடத்தில் யமன் கருணை செய்யமாட்டான் ௩௪. இந்தத் தீர்த்தத்தில் விஷாயாடக்கூடாது. சூர் போதும் கைகளால் நீந்தக்கூடாது. மண்ணால் சத்திசெய்யக்கூடாது. பாதங்களைக்கழுவக்கூடாது ௩௫. உடலின் மலத்தைக் கழுவக்கூடாது. வஸ்திரமுதலியவற்றை வெளுக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தவனுக்குப் பாபநீங்காது. இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ௩௬. எப்படிச் சிவனிடத்திலும் எப்படி வேதத்தினிடத்திலும் எப்படி மந்திரத்தினிடத்திலும் எப்படி குருவினிடத்திலும் (பக்தியுண்டோ) அதைவிட மிக அதிகமாகவே கிருபாசாகரத்தில் பக்திவைக்கவேண்டும் ௩௭. பிரம்மஹத்திமுதலிய சகல பாபங்களையும் காட்டெரி காட்டை முழுவதும் அழிப்பதுபோல் தீர்த்தம் எரித்துவிடுகின்றது ௪௦. அந்த மகாதீர்த்தத்தில் பாபஞ்செய்தவன் அழிந்து போய் விடுகின்றான். ஆகையால் ஒ நல்ல விரதசாலிகளே! ஆண்டுத்தவறில்லாமல் வசிப்பவர்களுக்குச் ௪௧. சிவபுரேசருஞ் சதா சிவருமான அம்பிகாநாதன் கிருபை செய்கின்றார். இன்றேல் பாபஞ்செய்த ஜனங்களைப் பைரவர் கோபித்துக்கொல்லுகின்றார் ௪௨. இருபிறப்பாளரை ஸ்தாணத்தின் தீர்த்தத்தில் நிந்திக்கக்கூடாது. தனதுகேஷத்திரத்தையவமானஞ் செய்தபடியால் சிவபுருமான் கோபமுடையவராய் எரித்து விடுகின்றார் ௪௩. ஆகையால் மேலான அந்த கேஷத்திரத்தில் பக்தியோடு மிருக்கவேண்டும். சக்தியளவாகத்தனத்தையும் தானி

யத்தையும் வஸ்திரத்தையும் புஷ்பங்களையுந் தீபங்களையும்
 கூச. மோகஷத்தின் வசமான ஜனங்களானால் பக்தியுடையவர்
 களாக பரமேசரிடத்தில் செய்யவேண்டியது. மிகத்தனிகளு
 னால் தேவதேவனுடைய ஆலயக் கட்டுக் கோப்புக்குலைநதி
 ருந்தால் கூடு. நன்றாகச்செய்து சிவபெருமானுக்குப் பிரிய
 மான நந்தவனத்தையு நன்றாக வுண்டாக்கவேண்டியது. பர
 மேசருக்கு ரம்மியமான உதவவமுதலியவற்றையும் நடத்த
 வேண்டும். பதாகை(க்கொடி) முதலியவற்றாலலங்கரிக்கப்
 பட்ட இரதம், மேரு முதலியவற்றைச் செய்துவைக்கவேண்
 டும். மகேசருடைய பாலபிஷேகத்தின் பொருட்டு அநேக
 பசுக்களைக் கொடுக்கவேண்டும் கூள். வெள்ளிமயமாகவுந் தங்க
 மயமாகவும் பாத்திரங்களைப் பக்தியோடு செய்து வைக்க
 வேண்டும். பலவிதமான மேல் கட்டிபையும் மிருதுவான
 விரிப்புக்களையும் கூஅ. சந்திரனை யணி(ய இச்சிப்) பவர்கள்
 அப்படியே சிவபுரேசருக்குச் செய்து வைக்கவேண்டியது.
 சம்புவிற்கு விருஷப முதலிய பலவித வாகனங்களையுந்
 செய்துவைக்கவேண்டும் கூகூ. தூபதீபமுதலிய பாத்திரங்கள்
 பக்தியோடுஞ் செய்யத்தக்கன. ஆலயத்தை நன்றாகக்கூட்
 டவேண்டும். புற்களையும் பிடுங்கவேண்டும் எ0. மதில்களைச்
 சுண்ணாம்பினால் மெழுகவேண்டியது. படிக்களையுந் செய்து
 வைக்கவேண்டியது. ஆண்டு நிச்சயமாகச் சிவபக்தர்களு
 க்குப் பிரியமானதை எவ்விதத்தினாலுந் செய்து நடக்கவே
 ண்டியது என. இவை முதலியவைகள் நேகவிக்குந் சேஷனு
 க்கு மகிசுபிரியத்தைச் செய்வனவாகும். தூப்படிப்பட்ட செய்
 கைளால் சீக்கிரம் பிரபவிஷ்ணு முகலிய. தேவர்களுடைய
 எஉ. பதவிசளும் அடைய யோக்கியமாகின்றன. மற்றுமுள்ள
 செய்கைகளினால் முடியாது. ஒ பிரர்மனேணத்தமர்களே !

அதிகமாகச் சொல்லுவதால் யாதுபயன் என். முழுக்கூடக் களால் மோகூலாபத்தின் பொருட்டு அந்தப்புரம் எப் போதுஞ் சேவிக்கப்படத்தக்கது. சிவபுரத்தின் பெருமையை விளக்குவதாயும் எல்லோருக்குஞ் சுகத்தைக் கொடுப்பதாயு முள்ள விந்தமேலான புராணத்தைக் கேட்கின்றவர்களும் எசு. இதனைச் சொல்லுகின்றவனும், தனம், வீடு, பாக்கியம், பொருள் போகம் இவைகளை அதிக சந்தோஷத்தோடு அந் தியர்களுக்குக் கொடுக்கின்றவர்களாய் சுகத்தையனுபவிக்கி ன்றார்கள் எரு. உலகத்திலே புத்திரனை விரும்புகின்றவன் இந்தப் புராணத்தைக் கேட்கவேண்டியது. அதனாலேனக புத்திரர்களை யடைவான். அப்படியே தனத்தை விரும்புகி ன்றவன் அதிக தனத்தையடைகின்றான். வித்தையை விரும் புவன் வித்தையையும் அப்படியே முழுக்கூட பரமபதத் தையு மடைகின்றான் எசு.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸந்தகுமார சம்ஹிதையில் சிவபுர மாகாத்மியத்தில் தீர்த்தத்தைச் சொல்லுவதில் பதினொராவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஹரி: ஓம் குருப்யோ நம:

இங்ஙனம் சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும் சிவபுரிபுராணம் முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்.

